ജ്ഞേന്

ജേന്

ചീഫ് എഡിറ്റർ

പി. അബ്ദുൾ റസാഖ്
(പ്രിൻസിപ്പാൾ)

എഡിറ്റർ

കെ. കെ. സുരേന്ദ്രൻ

കവർ

രാജീവൻ എൻ. ടി.

പ്രസാധനം

ഡയറ്റ് വയനാട്
Web : www.dietwayanat.org
e-mail : dietwayanad@gmail.com

കുടിയേറ്റത്തിന് മുമ്പ് വയനാട് ആദിവാസികളുടേതു മാത്രമായിരുന്നു. കുടിയേറ്റത്തിന്ന് തദ്ദേശജനത ഒരു തരത്തിലും തടസ്സം നിന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ സാമ്പത്തിക വളർച്ചയിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിക്കുക കൂടി ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ അവർക്ക് അവരുടെ ഭൂമിയും സ്വാഭാവിക ആവാസവ്യവസ്ഥയും നഷ്ടമാകുക കൂടി ചെയ്തു.

കുടിയേറ്റക്കാരുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും വേരുറച്ച പ്പോൾ ആദിവാസി സംസ്കാരം പ്രാന്തവത്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ ആശ്രയമായിരുന്ന കാടും ശുഷ്കിച്ചതോടെ ആദിവാസികൾ വല്ലാത്തൊരു വിഷമസന്ധിയിലായി. മുഖ്യധാരയിലേക്ക് വരികയല്ലാതെ അവർക്കിനിമാർഗമില്ലെന്ന അവസ്ഥയായി. ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടത് മറ്റ് വിഭാഗങ്ങളുടെ ധാർമികമായ കടമയാണ് സമുദായങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുന്നതിന് അവരിൽ നിന്നുതന്നെ പരിഷ്കർത്താക്കൾ ഉണ്ടായിവരണം. അതിന് വിദ്യാഭ്യാസം അനിവാര്യമാണ്.

എന്തുകൊണ്ട് ആദിവാസികുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ വരാൻമടിക്കുന്നു ? വന്നാലും എന്തുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായി വരുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തുന്നു.? എന്തുകൊണ്ട് വ്യാപകമായി കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു ? ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കെന്താണ് പരിഹാരം ? വയനാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകരെ അലട്ടുന്നതും ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമുള്ളതുമായ ഈ പ്രശ്നത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാനുള്ള എളിയ ശ്രമത്തിന് വയനാട് ഡയറ്റ് തുടക്കം കുറിക്കുന്നു.

ആദിവാസി ജീവിതത്തെ അറിയാതെ, അവരുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവും മനസ്സിലാകാതെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. 2008ൽ ഇത്തരമൊരു ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായി വയനാട് ഡയറ്റ് പുറത്തിറക്കിയ 'നായം' കൈപുസ്തകവും അനുബന്ധ അധ്യാപക പരിശീലനവും പൊതുസമൂഹത്തിന്റെയും അധ്യാപകരുടെയും പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റി. പ്രസ്തുത ശ്രമം നൽകിയ ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുടലെടുത്തതാണ് കാട്ടുനായ്ക്ക സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജേന് എന്ന കൈപുസ്തകം. ആദിവാസി സംസ്കാരവും ഭാഷയും മനസ്സിലാക്കുവാനും, ആ വിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാലയങ്ങൾ ആകർഷകമാക്കി മാറ്റുന്നതിനുള്ള ആശയങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കാനും അധ്യാപകരെ ഈ കൈപുസ്തകം സഹായിക്കും. സന്തോഷത്തോടും അഭിമാനത്തോടുംകൂടെ ഇത് ജില്ലയിലെ അധ്യാപക സമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

പ്രിൻസിപ്പാൾ
ഡയറ്റ്, വയനാട്

മുതിരാറില്ല. വനവും വനവിഭവങ്ങളും ഉപജീവനോപാധികളായി കണ്ട് സംരക്ഷിക്കുന്ന ഇവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ കാടിന്റെ നായകൻമാർ തന്നെയാണെന്ന് പറയാം. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ തേനും, കാട്ടു കിഴങ്ങുകളും, കായ്കനികളും ശേഖരിച്ചും ചെറിയ തോതിൽ നായാടിയും ഒക്കെയാണ് ഇവർ പുലർന്നു പോന്നത്. ഇക്കാലത്ത് പക്ഷെ ഇവരധികവും കൂലിപ്പണിയെ ആശ്രയിക്കേണ്ട അവസ്ഥയിലാണ്. എങ്കിലും തേൻ, കൽപ്പാശം (ഒരു തരം മരപ്പൂപ്പൽ) പച്ച മരുന്നുകൾ എന്നിവ ശേഖരിച്ച് വിറ്റ് ഉപജീവനം നടത്തലും ഉണ്ട്. ഇവ വിനിമയം നടത്തുന്നതിനുള്ള സഹകരണ സംഘങ്ങളും സൊസൈറ്റികളും പരിമിതമായ തോതിലാണെ ങ്കിലും ഇവർക്ക് സഹായകരമാവുന്നുണ്ട്.

ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ , കലകൾ

മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ. പരേതാത്മാക്കൾ തങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടാകു മെന്നാണ് വെപ്പ്. മൺമറഞ്ഞുപോയ പൂർവികരെയാണ് ഇവർ പ്രധാനമായും ആരാധിക്കുന്നത്. വൃക്ഷങ്ങൾ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നിവയേയും ആരാധിക്കാറുണ്ട്. മാരി, ഓടൻ, ഓടത്തി, കുട്ടിച്ചാത്തൻ, തുടങ്ങിയ ദൈവീകശക്തികളെയും ഇവർ ആരാധിച്ചു പോരുന്നു. അനർത്ഥങ്ങളും, രോഗങ്ങളും മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ ശരീരത്തിൽ കുലദൈവം ഉറഞ്ഞ്തുള്ളി കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നു. (ദൈവം കാണൽ എന്നാണ് ഇതിനു പറയുക.) പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മൊതലി പരിഹാരക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒട്ടനവധി ചടങ്ങുകൾ കുട്ടുനായ്ക്കർക്ക് കൈമുതലായിട്ടുണ്ട്.

ആഘോഷ വേളകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന മറ, കുഴൽ, തുടങ്ങിയ വാദ്യങ്ങളും, സംഗീതാത്മകമായ സ്തുതികളും വട്ടക്കളി, ആട്ടക്കളി തുടങ്ങിയ കലാരൂപങ്ങളും എല്ലാം കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ കലാ സാഹിത്യ സമ്പന്നതയുടെ നിദർശന ങ്ങളത്രെ.

അധ്യായം 1

കാട്ടുനായ്ക്കർ, ജീവിതവും സംസ്കാരവും

വൈവിധ്യ പൂർണമായ ജീവിത രീതികളുടേയും സംസ്കാര സവിശേഷതകളുടേയും ഉടമകളായ ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങുടെ സംഗമ ഭൂമിയാണ് വയനാട്. പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി വനകേന്ദ്രീ കൃതമായ ഗോത്ര ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു ഈ ജന വിഭാഗങ്ങൾ. വയനാട്ടിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന പതിനെട്ടിൽപ്പരം ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങളിൽ കുറുമർ, കുറിച്യർ, മാതപുലയർ തുടങ്ങിയവർ കാർഷിക വൃത്തിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഉപജീവനം നടത്തിയിരുന്നത്. കാട്ടുനായ്ക്കർ, ചോലനായ്ക്കർ, കുറുമ്പർ, കാടർ തുടങ്ങിയ ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങൾ വനത്തെയും വന വിഭവങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചാണ് ജീവിത ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിയിരുന്നത്. ഇക്കൂട്ടരെ പ്രാക്തന ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങൾ (primitive tribe) എന്ന പട്ടികയിലാണ് 1976– ലെ സർക്കാർ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ പ്രാക്തന ഗോത്ര വിഭാഗത്തിൽ അംഗസംഖ്യ കൊണ്ട് മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ് ‘ കാട്ടുനായ്ക്കർ’. ഇവർ പ്രധാനമാ യും വയനാട് ജില്ലയിലാണ് അധിവസിച്ചിരുന്നത്. മലപ്പുറം കോഴിക്കോട് ജില്ലകളിലെ ചിലസ്ഥലങ്ങളിലും നാമമാത്രമായി ഇവ അധിവസിച്ചു വരുന്നു. സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും പാർശ്വ വത്കൃത സമൂഹമായി നിലകൊള്ളുന്ന കാട്ടുനായ്ക്കർ വിദ്യാഭ്യാസപരമായി വളരേ പിന്നോക്കാവസ്ഥയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു ആദിവാസി വിഭാഗമാണ്. ദ്രുതഗതിയിലുള്ള സാംസ്കാരിക പരിണാമത്തിന് വിധേയമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവരുടെ തനത് ജീവിതവും സംസ്കാരവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമെ വിദ്യാഭ്യാസ ശാക്തീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കാര്യക്ഷമമായി ഇടപെടാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

കാട്ടുനായ്ക്കർ

കേരളീയ സമൂഹം രൂപപ്പെടുന്നതിനും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പേ വയനാടിന്റെ വനാന്തരങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന ഗോത്ര സമൂഹമാണ് ‘കാട്ടുനായ്ക്കർ ‘ കാടിന്റെ നായകർ’ (Lord) എന്ന അർത്ഥത്തിലായിരിക്കാം കാട്ടുനായ്ക്കർ എന്ന പദം

രൂപപ്പെട്ടതെന്ന് കരുതാം. തേൻ ശേഖരിക്കുന്നവർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'ജേനു കുറുമ്പർ' എന്നും ഇക്കൂട്ടർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. വടക്കേ വയനാട്ടിൽ ഇവർ തേൻ കുറുമർ എന്നാണറിയപ്പെടുന്നത്.

അധിവാസ മേഖല

കർണാടക, തമിഴ്നാട് അതിർത്തികളിലെ വന മേഖലകളിലാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ മുഖ്യമായും അധിവസിക്കുന്നത്. വനങ്ങളും വനവിഭവങ്ങളും വന്യജീവികളുമായും ഇഴുകിച്ചേർന്ന ഗോത്രവിഭാഗമാണ് ഇവർ. ഏതോ കാലത്ത് കർണാടകയിൽ നിന്നും കേരളത്തിലേക്ക് വന്നവരാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ. എന്തൊരഭിപ്രായമുണ്ട്. കർണാടകയിൽ ജേനുകുറുംബ എന്ന ആദിവാസി വിഭാഗമുള്ളതും കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷയ്ക്കു കന്നടയുമായുള്ള സവിശേഷ സാമ്യവുമൊക്ക ആയിരിക്കാം ഈ വാദഗതിക്ക് അടിസ്ഥാനം. വയനാടിന് കർണാടകയുമാവി ആദിമ കാലത്തുതന്നെ അടുത്ത ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുന്നാട്ടിൽ നിന്നും എത്തിച്ചേർന്നിരുന്ന കച്ചവടക്കാരും അവരുടെ വിഭവങ്ങളുമെല്ലാം വയനാട്ടുകാർക്ക് സുപരിചിതമാണ്. സഞ്ചാരികളും വനവാസികളും ആയിരുന്ന ഇവർ ഇടയ്ക്കിടെ കർണാടകപ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി താമസിക്കുന്ന ശീലവും പുലർത്തിയിരുന്നു. ഏതായാലും നമ്മുടെ പശ്ചിമഘട്ട വന പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രാചീന കാലം മുതൽ അധിവസിച്ചു വരുന്ന വരാണിവർ.

1991- ലെ സെൻസസ് പ്രകാരം കേരളത്തിലെ പ്രാക്തന ഗോത്ര വിഭാഗക്കാരായ കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ ജനസംഖ്യ 12,155 ആണ്. (പുരുഷൻമാർ: 6271, സ്ത്രീകൾ: 5884) 1996 ൽ സംസ്ഥാന പട്ടികവർഗ്ഗ ഡയറക്ടറേറ്റ് നടത്തിയ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക സർവ്വെ പ്രകാരം (Sowo- Economic Surv കാട്ടുനായ്ക്ക ജനസംഖ്യ 11,871 ആയി കുറഞ്ഞതായി കണ്ടു. (പുരുഷൻമാർ 5997, സ്ത്രീകൾ 5887) കനേഷുമാരി 2001 പ്രകാരം ഇവരുടെ ജനസംഖ്യ. 12039 ആണ് (പുരുഷന്മാർ 6052 സ്ത്രീകൾ 5987).

കുടുംബ പശ്ചാത്തലം

കാടിന്റെ നായകരാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ. കാടിന്റെ നൈസർഗ്ഗിക താളത്തിന് കോട്ടം തട്ടാതെ ഇണങ്ങിയാണ് ഇവർ ജീവിക്കുന്നത്. കാട്ടുനായ്ക്കർ അവരുടെ ആവാസ കേന്ദ്രങ്ങളെ 'കേരി' എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. മുപ്പതും നാൽപ്പതും കുടുംബങ്ങൾ ഒക്കെ ഒരു കേരിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. വീടുകൾക്ക് 'മനെ' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഒരു മനെയിൽ തന്നെ വിവിധ കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കും. മുളകൊണ്ട് ഭിത്തിയും മേൽക്കൂരയും ഉണ്ടാക്കി പുല്ല് മേഞ്ഞ കുടിലുകളാണ് മനെകൾ. മുളമേഞ്ഞ ഭിത്തികൾ മണ്ണ് കുഴച്ച് തേച്ച് സുരക്ഷിതമാക്കുന്നു. ചെറിയ മുളവാതിലുകളും ഉയരം കുറഞ്ഞ മേൽക്കൂരകളുമുള്ള കുടിലുകൾ തണുപ്പും മഴയും ഏൽക്കാത്തവയാണ്. കൂട്ടം ചേർന്ന് താമസിക്കുക എന്നത് കാട്ടുനായ്ക്കരുടേയും പാരമ്പര്യമാണ്. നിരവധി കുടുംബങ്ങൾ ഒരുമയോടെ താമസിക്കുന്ന കേരിയിൽ കാട്ടുനായ്ക്കർ തങ്ങളുടെ ദൈവപ്പുര നിർമിക്കുന്നു. ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം തന്നെ കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിലും പ്രസ്തുത ദൈവപ്പുരയ്ക്ക് സുപ്രധാനമായ പങ്കാണുള്ളത്. വർഷംതോറും മാരിപൂജ നടത്തുകയും ദൈവീകകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും സാമുദായികമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇവിടെ വെച്ചാണ്.

കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ ജീവിതത്തിനും ആചാരാനുഷ്ടാനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകുന്നത് മൊതലിയാണ്. മൂപ്പനെ മൊതലി എന്നാണ് ഇവർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഓരോ കേരിക്കും പ്രത്യേകം മൊതലി ഉണ്ടായിരിക്കും. സമുദായികമായ എല്ലാ ചടങ്ങുകളും പ്രധാന കാര്യങ്ങളും മൊതലിയെ അറിയിക്കേണ്ടതും അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടതുമാണ്.

ജീവിതരീതി

ജീവിത രീതിയിലും ആചാരഅനുഷ്ടാനങ്ങളിലും തന്മയത്വം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ. വനഭൂമി കയ്യേറുന്നതിനോ, വെട്ടിത്തെളിച്ച് കൃഷിചെയ്യുന്നതിനോ ഇവർ

ഇക്കൂട്ടർ വിമൂഖത കാണിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ച് ജീവിച്ചുപോന്ന കാട്ടുനായ്ക്കർ കാട്ടുചെടികളുടേയും കായ്കനി കളുടേയും മൃഗാവശിഷ്ടങ്ങളുടേയും ഔഷധ ഗുണങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നു. വിഷ ചികിത്സ, ശിശു ചികിത്സ, പ്രസവ ചികിത്സ, മറ്റ് സാമാന്യ ചികിത്സകൾ എന്നിവയിലെല്ലാം ഇവർ വിദഗ്ധരത്രെ. പ്രതിഫലം ഈടാക്കാതെയാണ് ഇവരുടെ ചികിത്സ. പ്രത്യേക ഔഷധ സസ്യങ്ങൾ വളരുന്ന നിബിഡ വനങ്ങളും താഴവാരങ്ങളും ഇവർക്ക് സുപരിചിതമായിരിക്കും. ഇലയും ഇലനീരും പുല്ലും വള്ളികളും ഉപയോഗിച്ച് മാറാരോഗങ്ങൾ മാറ്റുന്ന കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ വൈദ്യസമ്പത്തി നെക്കുറിച്ച് ഇനിയും ഏറെ അറിയാനും പറയാനുമുണ്ട്.

പരമ്പരാഗത തൊഴിൽ

വിവിധതരം പരമ്പരാഗത തൊഴിലുകൾ തലമുറകളായി സംരക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചു വരുന്നവരാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ. വനാന്തര ങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ഇവരുടെ തൊഴിൽ പ്രധാനമായും കാടുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും, കാടിനെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയുമാണ്. വനവിഭവങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക എന്നതാണ് മുഖ്യമായ തൊഴിൽ. ഇതിൽ പ്രധാനവും, വിചിത്രവുമായത് തേൻ ശേഖരണമാണ്. വിറക്, ഔഷധങ്ങൾ, കിഴങ്ങ്, കുന്തിരിക്കം, മരങ്ങളിലെ പൂപ്പൽ, മുളയരി എന്നിവയെല്ലാം ശേഖരിച്ച് സ്വന്തം ജീവിത ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുകയും, മിച്ചം വരുന്നത് വിൽക്കുകയോ വരും നാളുകളിലേക്ക് സൂക്ഷിച്ച് വെയ്ക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു.

കാലത്തിന്റെയും ജീവിത ശൈലികളുടേയും മാറ്റങ്ങളിലൂടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള അവരുടെ പരമ്പരാഗത തൊഴിലുകളുടെ പ്രസക്തി മറക്കപ്പെടുന്നു. പകരം മറ്റുള്ളവരുടെ തൊഴിലാളികൾ മാത്രമായി ജീവിക്കാൻ അവരിന്നു പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇന്ന് വെറും കൂലിപ്പണിയെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും അതിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായ വരുമാനം കൊണ്ട് ഉപജീവനം നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആഹാരം, പുകയില, മദ്യപാനം എന്നിവയിൽ മാത്രമൊതുങ്ങുന്നു അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ.

വന നിശബ്ദതതയെ ഭേദിക്കുന്ന ' കുളലിന്റെ' സംഗീതവും കാട്ടരുവികളുടെ താളത്തിനനുസരിച്ച് ഉയരുന്ന 'ജോട്ടുമാറിന്റെ' (ചെണ്ട) നാദവും കേരികളിൽ നിന്ന് ഉയരാറുണ്ട്. ദൈവപ്പുരകളിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ആരാധനാമൂർത്തികൾക്കുള്ള ഉണർത്തു പാട്ടുകളും, ഓരോ സന്ദർഭത്തിനും അനുസരിച്ചുള്ള സ്തുതികളും, സവിശേഷ താളത്തിലുള്ള പ്രവചനങ്ങളും കല്പ്പനകളും വരെ കലാസമ്പന്നമാണ്.

സംഗീത ഉപകരണങ്ങൾ

തനതായ സംഗീത ഉപകരണങ്ങൾ കൈമുതലായുള്ള വരാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ. തേക്കിന്റെയോ, പ്ലാവിന്റെയോ വേരിൽ തീർക്കുന്ന ആറ് സുഷിരങ്ങളുള്ള കുഴലും (കൊളല്) ഉലമരമൊ തേക്കോ ഉപയോഗിച്ച് നിർമ്മിക്കുന്ന മറയും (ചെണ്ട) ഇക്കൂട്ടരുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗീത ഉപകരണങ്ങളാണ്. തമ്പെട്ടെയും വാദ്യമേളത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. മാനിന്റെ തോലാണ് ഇവ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

നൃത്ത രൂപങ്ങൾ

വിശേഷ അവസരങ്ങളിൽ പുരുഷൻമാർ കുന്നട്ടയും (വട്ടക്കളി) ഗഡഡിയാട്ടവും (കോൽക്കളി) കളിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾ പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള നൃത്തം തോട്ടി തട്ടദ് (തോട്ടിക്കളി) ആകർഷകമായ ചുവടുകൾ വച്ച് കളിക്കുന്നു. അത്യാകർഷകവും സംഗീതാത്മകവുമായ ഈ കലാരൂപങ്ങൾ കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഇഴപിരിക്കാനാവാത്ത വിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്. അടുത്ത കാലത്തായി ഈ കലാ, രൂപങ്ങൾ ഗോത്രകുടികളിൽ നിന്നും പൊതുവേദികളിലേക്ക് കുടിയേറിയിരിക്കുന്നുവെന്നത് യാഥാർ ത്ഥ്യമാണ്.

ഭാഷ

തനിമകൊണ്ടും കന്നഡ സ്വാധീനം കൊണ്ടും സവിശേഷ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്നതാണ് കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷ. മിക്ക ആദിവാസി ഗോത്രഭാഷകൾക്കും ആന്തരീകമായ ഘടനാബന്ധമുണ്ട്. ദ്രാവിഡ

ഭാഷകളിൽ തന്നെ കന്നഡ ഭാഷയുമായി ഏറെ സ്വാധീനം നായ്ക്ക ഭാഷയ്ക്കുണ്ട്. സവിശേഷമായ ഈ സാമ്യം തന്നെയാവാം കാട്ടുനായ്ക്കർ കർണാടകയിൽ നിന്നു വന്നവരാണെന്ന വാദത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം.

ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ വനപ്രദേശങ്ങളിൽ നവീന ശിലായുഗ കാലത്തുതന്നെ മനുഷ്യ സമൂഹം പുലർന്നിരുന്നുവെന്നു നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ പറയുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാചീന ജനത വയനാടൻ മേഖലകളിലായിരുന്നുവെന്നും നിഗമനമുണ്ട്. കർണാടക കേരള അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളിൽ പരസ്പരം ഇടപഴകിയും സഞ്ചരിച്ചും കഴിഞ്ഞുപോന്ന ജന സമൂഹത്തിന്റെ പിൻതലമുറകളാണ് ഇന്നത്തെ കാട്ടുനായ്ക്ക വിഭാഗം എന്ന് അനുമാനിക്കാം. വയനാടിന്റെ മറ്റുപ്രദേശങ്ങളി ലേക്കും, കർണാടക മേഖലകളിലേക്കും ഇവർ കാലക്രമത്തിൽ വ്യാപിച്ചു. ജീവിതവും ഭാഷയും കാലാന്തരത്തിൽ വികസിച്ച് സവിശേഷ രൂപമാർന്നു. മറ്റു ഗോത്രഭാഷകൾക്കെന്നതുപോലെ കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷയ്ക്കും ലിപികളില്ല. ത്വരിതവും താളാത്മക വുമായ ഉച്ചാരണവും സമൃദ്ധമായ വാമൊഴി സാഹിത്യവും നായ്ക്ക ഭാഷകളുടെ പ്രത്യേകതകളത്രെ. ആകർഷകമായ പാട്ടുകളും കഥകളും സ്തുതികളും മറ്റും ഈ സാഹിത്യത്തിന്റെ അമൂല്യങ്ങളായ ഈടു വയ്പ്പുകളാണ്. ഒരു പ്രാദേശിക ഭാഷയ്ക്കുവേണ്ട പദസമ്പത്ത് ഇതിനുണ്ട്. ഭാഷയിൽ അനുനാസിക ശബ്ദങ്ങൾ സമൃദ്ധമാണ്. മലയാളത്തിലെ അതിഖര ശബ്ദങ്ങൾ ഒന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല എന്ന് തന്നെ പറയാം. ലിംഗവും വചനവും അനുസരിച്ച് ക്രിയാരൂപങ്ങൾ മാറുന്നുവെന്നത് ഈ ഭാഷയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. ലിപിയില്ലാ ത്തതിനാൽ തന്നെ അനന്യമായ വിജ്ഞാന സമ്പത്തും സാഹിത്യ രൂപങ്ങളുമുള്ള ഈ പ്രാക്തന ഭാഷയുടെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ തലമുറ കഴിയുംതോറും നമുക്കു കൈമോശംവന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം

ആദിവാസി മേഖലകളിലെ വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യങ്ങളിൽ

സർക്കാരും മറ്റേജൻസികളും ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും പട്ടിക വർഗ്ഗക്കാരുടെ ദേശീയ തലത്തിലെ സാക്ഷരതാ ശതമാനം 47.10 ആണ്. കേരളത്തിലേതാകട്ടെ 64.35 മാത്രം. 1996-97 ലെ സോഷ്യോ-ഇക്കണോമിക്-സർവ്വെ അനുസരിച്ച് പ്രാക്തന ഗോത്ര വിഭാഗ ക്കാരുടെ സാക്ഷരത 26.10 ആണ്. കാട്ടുനായ്ക്കരുടേത് കേവലം 20.77 മാത്രമാണ്. ഇതിൽ 28.5 ശതമാനത്തിന് മാത്രമെ സ്കൂൾ സൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളു. വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരത്തിൽ ഏറ്റവും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ആദിവാസി വിഭാഗം കാട്ടുനായ്ക്കർ തന്നെയാണെന്നു പറയാം. വാസസ്ഥലത്ത് വിദ്യാലയങ്ങളുടെ അഭാവം പഠനമാധ്യമത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ, സാമ്പത്തിക പിന്നോക്കാവസ്ഥ, രക്ഷിതാക്കളുടെ അരക്ഷിതാ വസ്ഥ, തുടങ്ങിയ നിരവധി കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് കാടിന്റെ മക്കൾ ഭൂരിഭാഗവും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും ഇന്നും അകലെയാണ്.

നൂൽപ്പുഴ പഞ്ചായത്തിലെ കല്ലൂരിൽ +2 വരെയുള്ളവർക്കായി മാതൃകാ ആശ്രമ വിദ്യാലയം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ നിലമ്പൂരിൽ ചോലനായ്ക്കർക്കുള്ള റസിഡൻഷ്യൽ സ്ക്കൂളിലും കാട്ടുനായ്ക്ക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠന സൗകര്യ ങ്ങൾ ഉണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വളണ്ടിയർമാരും മറ്റ് സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകരും ഇത്തരം സൗകര്യങ്ങൾ കാട്ടുനായ്ക്ക വിഭാഗത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ തയ്യാറാകണം. ഗോത്ര സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും അവരെ വിശ്വാസത്തിലെടുത്തുകൊണ്ടുമുള്ള ഇടപെടലുകളും പദ്ധതികളുമാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്. ആദിവാസി സൗഹൃദ വിദ്യാലയങ്ങളുടേയും പാഠ്യപദ്ധതികളുടേയും പ്രസക്തി ഏറെയാണിവിടെ.

ചികിത്സയും നാട്ടറിവും

തലമുറകൾ കൈമാറിവന്ന ജ്ഞാന പാരമ്പര്യം കൈവെടിയാതെ കാത്തുപോന്ന ഇക്കൂട്ടരിൽ പലരും നല്ല ചികിത്സകരും നാട്ടറിവുകളുടെ കലവറകളുമാണ്. നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെയും സംവാദങ്ങളിലൂടെയും മറ്റും സ്വായത്തമാക്കിയ അറിവുകൾ പൊതുവെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ

കിഴങ്ങ് ശേഖരണം

ഭക്ഷണത്തിന് ആവശ്യമായ വിവിധയിനം കിഴങ്ങുകൾ കാട്ടുനായ്ക്കർ കാടുകളിൽനിന്നും ശേഖരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള കിഴങ്ങുകൾ ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിന് നല്ലതും രോഗപ്രതിരോധശേഷി ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാണ്.

നൂറെ, ബ്ണ്ണി, കവലെ, എക്ക്, നാറ തുടങ്ങിയ കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളാണ് ഇവർ പ്രധാനമായും ശേഖരിക്കുന്നത്. കിഴങ്ങ് കുഴിച്ചെടുക്കുന്നതിനായി കാരെകോപ് (കാരമരത്തിന്റെ കമ്പ് ചെത്തി കൂർമ്പിച്ചതാണ്) ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കിഴങ്ങ് വള്ളികൾക്ക് ഒരടി അകലത്തിൽ കുഴിച്ച് ചെടിക്ക് വളരുവാൻ ആവശ്യമായത്ര ഭാഗം അവശേഷിപ്പിച്ച് തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായത് മാത്രമേ ഇവർ ശേഖരിക്കാറുള്ളൂ. കാട്ടുകിഴങ്ങുകളും മാംസവും ഒരുമിച്ച് പാകം ചെയ്തെടുക്കുന്ന ഗോത്രഭക്ഷണം വളരെ സ്വാദിഷ്ടമാണ്.

ആചാരങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ

ഓരോ ആദിവാസി ഗോത്രങ്ങൾക്കും സവിശേഷമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും, കലാരൂപങ്ങളുമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ജനനം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ചടങ്ങുകളും, ആചാരങ്ങളും, കലാരൂപങ്ങളും അവർ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഗോത്രം മറ്റൊരു ഗോത്രത്തേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണ് ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. മറ്റ് ഗോത്ര സമൂഹങ്ങളെപോലെ കാട്ടുനായ്ക്കരും തന്മയത്വം നിറഞ്ഞതും വ്യത്യസ്തവുമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും കലാരൂപങ്ങളും കൈമുതലായിട്ടുള്ളവരാണ്. ജനനത്തിനും മരണത്തിനും ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റ് ആഘോഷങ്ങൾക്കും രോഗശുശ്രൂഷകൾക്കും വിവിധതരം ചടങ്ങുകളും മന്ത്രവാദവും അവർ ചെയ്യുന്നു. ഓരോ ആചാരങ്ങൾക്കും, ചടങ്ങുകൾക്കും, ആഘോഷങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകമായുള്ള പേരുകളുമുണ്ട്.

ജനനം

സാധാരണമായി വീടുകളിൽതന്നെയാണ് പ്രസവം

നാളേയ്ക്ക് കരുതിവെയ്ക്കുക എന്ന ചിന്ത ഇല്ലാതായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമാകാൻ വിമുഖത കാണിക്കുന്നവരാണ് ഭൂരിപക്ഷമാളുകളും. സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ കടന്നുവരവിലൂടെ കൂലിപ്പണികൾപോലും നഷ്ടപ്പെടുന്ന ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയും മറ്റും പുതിയൊരു മാറ്റം ആവശ്യം തന്നെയാണ്.

നായാട്ടും മീൻപിടിക്കുന്ന രീതികളും

കാട്ടുവാസികളായ നായ്ക്കരുടെ ജീവിതത്തിൽ നായാട്ടിന് മുഖ്യമായ പങ്കുണ്ട്. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു മൃഗത്തെയോ, ജീവിയേയോ, കാടിനേയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ദുരുപയോഗിക്കുകയോ അല്ല നായാട്ടിലൂടെ ഇവർ ചെയ്തിരുന്നത്. പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഉപജീവന മാർഗ്ഗമാണ് ഇവർക്ക് നായാട്ട്. നായാട്ടിനു പോകുമ്പോൾ പ്രത്യേകതരം ആയുധങ്ങളും, ഉപകരണങ്ങളും ഇവരുടെ കൈവശമുണ്ടാകും. അതുപോലെ നായാട്ടുപാട്ടുകളും പ്രധാനമാണ്. ഈ നായാട്ടുപാട്ടുകളോടു കൂടിയാണ് നായാട്ട് നടത്തുന്നത്. കാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുൻപ് പൂജാകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.

നായാട്ടിനുപയോഗിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളും, ഉപകരണങ്ങളും

മറക്ഡ്ഡി - (മരത്തടികളിൽ നിന്നുമുണ്ടാക്കുന്ന വടികൾ)

മ്ൺട്ടെമുട്ടമ്പ് - (കട്ടിയുള്ളതും, ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളോടും കൂടിയ മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നു.)

കൃത്യമായ അളവുകളോടു കൂടി മുളയിൽ നിർമിക്കുന്ന രണ്ട് തരത്തിലുള്ള വില്ലുകൾ നായാട്ടിന് പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

എച്സബില്ല് - (എയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വില്ല്)

ബ്ഡ്ഡിബില്ല് , കായ്ബില്ല് - (ഉരുണ്ട കല്ലുപയോഗിച്ച് ബെറിക്കുന്ന വില്ല്)

ഇവ കൂടാതെ പലതരത്തിലുള്ള കെണികളും നായാട്ടിനായി

ഉപയോഗിക്കുന്നു. കൂട്ടമായി വരുന്ന പക്ഷികളെ കൂട്ടത്തോടെ പിടികൂടാൻ കെ്ളി (വെളഞ്ഞിക്കോൽ) എന്ന കെണി മരച്ചില്ലകളിൽ വെക്കുന്നു. വെരുക്, കൂറ്റൻപന്നി, കാട്ടാട്, കാട്ടുകോഴി, തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കാൻ ബ്സ്ലി എന്ന കെണിയും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മീൻ പിടിക്കുന്നരീതി

മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കാനും വളരെ വിദഗ്ദ്ധരാണ് ഇവർ. പുഴകളിലും തോടുകളിലും വെള്ളം കെട്ടി നിർത്തി, മീനുകളെ മയക്കുന്നതിനുള്ള കായ്കളും വള്ളികളും ചതച്ച് വെള്ളത്തിലിട്ട് മീൻ പിടിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കാട്ടു മരുന്നുകൾ ഇല്ലാതെ തന്നെ വെള്ളം കെട്ടിനിർത്തി അതു കോരിവറ്റിച്ച് മീൻ പിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണുള്ളത്.

തേൻ ശേഖരണം

തേൻ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ കാട്ടുനായ്ക്കരോളം വൈദഗ്ധ്യം മറ്റൊരു ആദിവാസി വിഭാഗത്തിനും ഇല്ല. കാലാവസ്ഥകൾ നോക്കാതെ ഏതു തരത്തിലുള്ള വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും തേൻ ശേഖരിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഇവർക്കുണ്ട്. ജേന് (കൊമ്പുതേൻ, വലിയ തേൻ) തുഡെ (പുറ്റുതേൻ) നെസറ് (ചെറുതേൻ) ക്ഡ്ജേന് (കടന്നൽ) തുടങ്ങിയ വിവിധയിനം തേനുകൾ ശേഖരിക്കുകയും സംസ്കരിച്ചു സൂക്ഷിക്കുകയും ആവശ്യത്തിൽ അധികമുള്ളത് ഒരു വരുമാനമാർഗമായി വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തേനെടുക്കുന്ന വിധം

തേനെടുക്കുന്നതിന് ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടമായുമാണ് ഇവർ പോകുന്നത്. തേനുള്ള മരങ്ങൾ കണ്ടതിനുശേഷം തേനെടുക്കുന്നതിന് കാട്ടിൽ നിന്നും ഏണിയും ചൂട്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

കാട്ടിലെ ഉണങ്ങിയ ചുള്ളിക്കമ്പുകൾ എടുത്ത് അതിൽ തീ അധികമാകാതിരിക്കാനും പെട്ടെന്ന് കത്തിതീരാതിരിക്കാനും കണിക്കൊന്നയുടെ പചപ്പ് കെട്ടി ചൂട്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചൂട്ട് കത്തിച്ച് തേൻകൂടിന്റെ അടിഭാഗത്ത് പുകയ്ക്കുന്നു. ഇത് പ്രധാനമായും ഈച്ചകളെ കൊല്ലാതെ അകറ്റി നിർത്തി തേനെടുക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. ഈ സമയം തീയിൽ തേനീച്ചകൾ ചത്തുപോകാ

തിരിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധിക്കും. പുകയുടെ സഹായത്താൽ തേനീച്ചകൾ മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ തേനുള്ള അറയും കുഞ്ഞുങ്ങളുള്ള അറയും വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്നു. ചില അറയിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാവും. അതിനെ അറയിൽനിന്നും സുരക്ഷിതമായി പുറത്തേക്ക് എടുത്തുവിടുന്നു.

തുഡെ (പുറ്റുതേൻ) എടുക്കുന്നവിധം

പുറ്റിൽ മാത്രം ധാരാളം കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ് പുറ്റുതേൻ എന്നു പറയുന്നത്. എങ്കിൽ ഇത് മരപ്പൊത്തിലും കാണാറുണ്ട്. ഇത് പുറ്റിലോ മരത്തിന്റെ പൊത്തിലോ കണ്ടാൽ പൊത്തിലുള്ള ഈച്ചകളെ അകറ്റി നിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെപതുക്കെ പൊത്തിലേക്കൂതുന്നു. ശേഷം ഒരു അട അടർത്തിയെടുക്കുന്നു. ആ അട എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ പൊത്തിനകത്തുള്ള ഈച്ചകൾ പൂർണ്ണമായും അകന്നു നിൽക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് എല്ലാ അടകളും നിഷ്പ്രയാസം അടർത്തിയെടുക്കാവുന്നതാണ്.

നെസറ് (ചെറുതേൻ) എടുക്കുന്നവിധം

വ്യാപകമായി കാണപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ് നെസറ്(ചെറുതേൻ) ഇത് പ്രധാനമായും ഉണങ്ങിയ മരത്തിന്റെ പൊത്തുകളിലും പുറ്റിലും, ഉണങ്ങിയ മുളകളിലും വീടിന്റെ ഭിത്തികളിലും ഇതുപോലെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഏത് സമയത്തും തേൻ ശേഖരിച്ചുവെക്കാനുള്ള കഴിവ് ഈ തേനീച്ചകൾക്കുണ്ട്. വെട്ടി പൊത്ത് ഉണ്ടാക്കിയാണ് മരത്തിൽ നിന്ന് തേനെടുക്കുന്നത്. ഉണക്കമുളയിലാണെങ്കിൽ മുള രണ്ടായി പൊളിച്ച് തേനെടുത്തതിനുശേഷം അതിന്റെ വിരിയാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ അതിനുള്ളിൽ നിക്ഷേപിച്ച് അതിന്റെ മെഴുകുകൊണ്ട് ഭദ്രമായി ഒട്ടിച്ച് കാടിനുള്ളിൽതന്നെ തിരിച്ചുവെക്കുകയോ വളർത്തുവാനായി എടുത്തുകൊണ്ട് വരുകയോ ചെയ്യും. ഈ ഒരു പ്രക്രിയ തേനീച്ചകൾ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് പോകാതിരിക്കാനും വീണ്ടും ഇതേ കൂട്ടിനുള്ളിൽ തന്നെ തേനെടുക്കാനും സഹായിക്കും.

പുതച്ച് മൂടിക്കിടത്തി നിലവിളക്കും ചന്ദനത്തിരിയും കത്തിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു. മരിച്ചവരെ അടക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകമായി ശ്മശാനം ഉണ്ട്. ഇത് അധികവും കാടിനുള്ളിലാണ്. മുമ്പ് ഇതേ കുടുംബത്തിലെ ആരെങ്കിലും മരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ മറവുചെയ്തതിനരികിൽ ഇപ്പോൾ മരിച്ച വ്യക്തിയെ മറവുചെയ്യാനുള്ള കുഴി തയ്യാറാക്കാൻ മൊതലി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. മൊതലി കുഴിയെടുക്കൽ തുടങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് മറ്റുള്ളവർ കുഴിയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കുന്നു. കുഴി എടുത്ത് കുഴിയുടെ ഇടതുവശത്തായി ഒരു അറ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഈ അറയിലാണ് മൃതദേഹം വെക്കുന്നത്.

ഈ സമയത്ത് വീട്ടിൽ മൃതദേഹം കുളിപ്പിച്ച് വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് മഞ്ചലിൽ കിടത്തുന്നു. സ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ ആഭരണം അണിയിക്കുന്നു. മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മഞ്ചലിൽ കിടത്തിയ തിനുശേഷം മഞ്ഞൾ വെള്ളം മൃതദേഹത്തിൽ തളിക്കുന്നു. മഞ്ചലുമായി വീടിനു ചുറ്റും മൂന്നു വട്ടം ചുറ്റുന്നു. ആ സമയത്ത് മൊതലി മുമ്പിൽ നടക്കുന്നു. മൃതദേഹം മറവുചെയ്യാനായി കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഒരാൾ മുറത്തിൽ നെല്ലുമായി അനുഗമിക്കുന്നു. ഈ സമയത്ത് നെല്ലുവാരി പുറകിലേക്ക് വിതറുന്നു. ശ്മശാനത്തിൽ എത്തിയിട്ട് കുഴിയുടെ ചുറ്റും ഏഴുതവണ മഞ്ചലുമായി ചുറ്റുന്നു. ശേഷം മൃതദേഹം കുഴിയിലേക്ക് ഇറക്കുന്നു. കുഴിയുടെ അരികിലായി എടുത്ത അറയിലേക്ക് മൃതദേഹം ചെരിച്ചുകിടത്തുന്നു. മൃതദേഹം വീഴാത്തവിധം കമ്പുകൾ അടിച്ചുറപ്പിച്ച് പച്ചിലച്ചപ്പുകൾ കൊണ്ട് മറയ്ക്കുന്നു. മരിച്ച ആൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആയുധങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, എന്നിവ കുഴിയിൽ ഇട്ടതിന് ശേഷം മൊതലി (മൂപ്പൻ) ആദ്യം ഒരു പിടിമണ്ണ് കുഴിലേയ്ക്കിടുന്നു. ശേഷം ഓരോരുത്തരും, ഓരോ പിടി മണ്ണ് ഇടുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ് കുഴിമൂടുന്നു. പിന്നീട് മഞ്ചല്പെട്ടി അടുത്തെവിടെയെങ്കിലുമിടുന്നു. ഒരു പാത്രം തുളച്ച് തലയുടെ ഒരു വശത്ത് വെക്കുന്നു. അതിന്റെ അടുത്തായി ഒരു കല്ലും. അതിനുശേഷം എല്ലാവരും കുളിച്ച് മരിച്ച വീട്ടിൽ വന്ന് പന്തം (കുന്തിരിക്കം) പുകച്ച് ഓരോരുത്തരും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. ഈ

നടത്തുന്നത്. പരിചയസമ്പന്നരായ സ്ത്രീകൾ പ്രസവസമയത്ത് സഹായിക്കുന്നു. ഒരു മാസത്തോളം അമ്മയും കുഞ്ഞും മുതിർന്ന സ്ത്രീകളുടെ പരിചരണത്തിൽ കഴിയുന്നു. ഈ സമയത്ത് പുരുഷൻമാർ ഇവരെ സന്ദർശിക്കാറില്ല. ഏകദേശം ഒരു മാസം കഴിയുമ്പോൾ അമ്മയേയും കുഞ്ഞിനേയും പ്രത്യേകം കുളിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ചടങ്ങിന് ഒള്ളെനീര് മിയ്സദ് എന്നു പറയുന്നു. ഈ ദിവസം ചെറിയൊരു സദ്യ ഒരുക്കുന്നു. കുട്ടിയുടെ വളർച്ചാഘട്ടത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും കുട്ടിയുടെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ ശരീരപ്രകൃതത്തിനനുസരിച്ച് പേരിടുന്നു. (കറുത്ത നിറമുള്ളവന് കരിയൻ എന്നും കറുത്ത നിറക്കാരിയെ കരിക്കി എന്നും വെളുത്ത നിറക്കാരൻ ബ്ളെള, മെലിഞ്ഞ ശരീരമുള്ളവൻ ഒണക്കൻ)

തിരണ്ട് കല്ല്യാണം (നർദമൊദെ)

ഒരു കുടുംബത്തിലെ പെൺകുട്ടി ഋതുമതിയായാൽ കുട്ടിയുടെ ബന്ധുക്കൾ കാരണവരേയും (മൊതലിയെ) അയൽക്കാരേയും വിവരമറിയിക്കുന്നു. കാരണവർ സ്ഥലത്തെത്തി പെൺകുട്ടിയെ പ്രത്യേകം താമസിക്കാനുള്ള കുടിൽ (ഗുഡ) എവിടെ കെട്ടണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നു. ദൈവപ്പുരയുടെ അടുത്ത് ഈ കുടിൽകെട്ടാൻ പാടില്ല എന്ന നിയമമുണ്ട്. മൊതലിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കാട്ടിൽപോയി മുളയും കൂവയിലയും കൊണ്ടുവന്ന് ചെറിയൊരു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന് ഗൂഡ എന്നു പറയും. പെൺകുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ച് ആചാരപ്രകാരം മഞ്ഞളരച്ച് തേച്ച് ഗുഡയിൽ ഇരുത്തും. പെൺകുട്ടിക്ക് കൂട്ടിന് ഒരു ചെറിയ പെൺകുട്ടിയേയും ഇരുത്തുന്നു. ഈ പെൺകുട്ടിക്ക് മാർടെ ഹ്ണ്ണ് എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. കാരണവൻമാർ നിശ്ചയിക്കുന്ന ദിവസംവരെ പെൺകുട്ടിയും തോഴിയും (മാർടെ) ഗൂഡയിൽതന്നെ കഴിയണം. തിരണ്ട് കല്യാണം നടത്തുന്ന ദിവസംവരെ ഈ പെൺകുട്ടി മറ്റു പുരുഷൻമാരെ കാണാനോ, പണികളൊന്നും ചെയ്യാനോ പുറത്തിറങ്ങി നടക്കാനോ പാടില്ല. നിത്യവും പെൺകുട്ടി എണ്ണതേച്ച് കുളിക്കണം. കല്യാണം നടത്താനുള്ള സാമ്പത്തികശേഷിയില്ലെങ്കിൽ അടുത്ത

ബന്ധുക്കൾവന്ന് പെൺകുട്ടിയെ മഞ്ഞൾവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് കയറ്റുന്നു. കല്യാണം നടക്കാനുള്ള സാമ്പത്തിക ശേഷിയുള്ളവർ കല്യാണദിവസം നിശ്ചയിക്കും. തുടർന്ന് രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾക്കുംവേണ്ട വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും വാങ്ങുന്നു. ബന്ധുക്കളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. തലേന്നാൾ പുരുഷൻമാരുടേയും സ്ത്രീകളുടേയും നൃത്തവുമുണ്ടാകും. (തോട്ടി, ആട്ട, തോട്ടിതട്ടത്)

കല്യാണദിവസം രാവിലെ സൂര്യനുദിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പെൺകുട്ടികളെ കുളിപ്പിക്കാനുള്ള ചടങ്ങുകളാരംഭിക്കുന്നു. ഇതിനായി പ്രത്യേകം മഞ്ഞൾവെള്ളം തയ്യാറാക്കുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഗുഡ പൊളിക്കുന്നു. മൊതലി ഒരു ചിരട്ട മഞ്ഞൾവെള്ളം പെൺകുട്ടിയുടെ ദേഹത്ത് ഒഴിക്കുന്നു. മറ്റു മുതിർന്ന സ്ത്രീകൾ ഓരോരുത്തരായി വന്ന് മഞ്ഞൾവെള്ളം ഒഴിച്ച് കുളിപ്പിക്കുന്നു. ശേഷം അവരെ അണിയിച്ചൊരുക്കുന്നു. ശേഷം ഋതുമതിയായ പെൺകുട്ടി കയ്യിലൊരു അമ്പും പിടിച്ച് പുറത്ത് വന്ന് കാരണവൻമാരുടെ നിർദേശപ്രകാരം നാല്ദിക്കുകളും ബന്ധിക്കുന്നു. മൊതലി കുന്തിരിക്കം പുകയ്ക്കുന്നു. ശേഷം മുറ്റത്ത് പായവിരിച്ച് കുട്ടികളെ അതിലിരുത്തുന്നു. മുതിർന്ന ആളുകൾ വന്ന് കുട്ടികളിൽനിന്നും ദക്ഷിണസ്വീകരിച്ച് കുട്ടികളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. തുടർന്ന് മഞ്ഞൾചേർത്ത ചോറ് പെൺകുട്ടികൾക്ക് നൽകുന്നു. പിന്നീട് എല്ലാവരും സദ്യകഴിച്ചതിനുശേഷം കിണറ്റിൽനിന്നും ഒരു കുടം വെള്ളവുമായി വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറുന്നു. ഇത്രയും ചടങ്ങുകൾക്കുശേഷം ഋതുമതിയായ ഈ പെൺകുട്ടിയും നൃത്തം ചെയ്യുന്ന ആളുകളോടൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യാനായി പോകുന്നു.

വിവാഹം

അച്ഛനും അമ്മയും കാരണവൻമാരുമാണ് പെൺകുട്ടിയെ ആദ്യം പോയി കാണുന്നത്. ഇവർക്ക് പെൺകുട്ടിയെ എല്ലാവിധത്തിലും ബോധിച്ചാൽ വരൻ പെണ്ണിനെ പോയി കാണുന്നു. വിവാഹനിശ്ചയ ദിവസം ചെറിയ മണികളുള്ള കറുത്ത മുത്തുമാല വരന്റെ അമ്മായി വധുവിനെ അണിയിക്കുന്നു. (ഇതിന്

ക്റ്ക ബങ്കറ എന്നു പറയുന്നു.) അന്നുതന്നെ വിവാഹദിനം തീരുമാനിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം വിവാഹദിനത്തിൽ വധുവിന് അണിയാനുള്ള ആഭരണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും വധുവിന്റെ അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും അമ്മാവനും വേണ്ട വസ്ത്രങ്ങളും വരന്റെ ബന്ധുക്കൾ വാങ്ങുന്നു. വിവാഹ ദിവസം വരനും സംഘവും ആഭരണങ്ങളും, വസ്ത്രങ്ങളും കൂടാതെ വെറ്റില മുറുക്കാനും, ഒന്നേകാൽ രൂപ പണമായും വധുവിന്റെ വീട്ടുകാർക്കു നൽകുന്നു. ഈ പണം ദൈവപ്പുരയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. വിവാഹ തലേന്നുതന്നെ വധുവിന്റെ വീട്ടിൽ പുരുഷൻമാരുടെ വാദ്യോപകരണങ്ങളോടുകൂടിയ നൃത്തവും സ്ത്രീകളുടെ പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടുള്ള കൈകൊട്ടിക്കളിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. (പുരുഷന്മാർ മറ, കൊളല് എന്നീ വാദ്യോപകരണങ്ങൾ ഇതിനായി ഉപയോഗിക്കന്നു.) പുരുഷന്മാരുടെ നൃത്തത്തിന് ആട്ട ആടത് എന്നും സ്ത്രീകളുടെ നൃത്തത്തിന് കോട്ടി ആട്ട എന്നും പറയുന്നു.

തുടർന്ന് വധൂവരന്മാരെ അണിയിച്ചൊരുക്കുന്നു. വിവാഹ ദിനത്തിൽ വരൻ ഷർട്ട് ധരിക്കാറില്ല. പകരം ഒരു മേൽമുണ്ട് പുതയ്ക്കുന്നു. ബന്ധുജനങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കാരണവർ (മൊതലി) വധുവിനെ വരന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും, വരനെ വധുവിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും കൈപിടിച്ച് ഏൽപ്പിക്കുന്നു. വരനും വധുവും കാരണവൻമാർക്കും മുതിർന്ന ആളുകൾക്കും ദക്ഷിണ നൽകി അനുഗ്രഹം വാങ്ങുന്നു. തുടർന്ന് സദ്യ. ഭക്ഷണ സമയത്ത് വധൂവരന്മാർ ഓരോ ഉരുള ചോറ് കൈമാറുന്നു. സദ്യ കഴിഞ്ഞ് വധൂവരന്മാരും മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം കളികളിൽ പങ്കുചേരുന്നു. തുടർന്ന് വരന്റെ വീട്ടിലേക്ക് യാത്രയാവുന്നു. വരന്റെ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ വധൂവരന്മാരെ കാലുകഴുകിച്ച് ദൈവപ്പുരയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. ദൈവപ്പുരയിൽപ്പോയി തൊഴുത് കാരണവൻമാർക്ക് ദക്ഷിണനൽകി അനുഗ്രഹം വാങ്ങുന്നു.

മരണാനന്തര ചടങ്ങുകൾ

ഒരു മരണം നടന്നാൽ ആദ്യം മൂപ്പനെ വിവരമറിയിക്കുന്നു. (മൊതലിയെ) തുടർന്ന് ബന്ധുക്കളെ അറിയിക്കുന്നു. മരിച്ചയാളെ

- ജീനി(ഓടകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ചെറിയ കുഴൽ)
- തമ്പട്ടെ (ഒരു വശംമാത്രം തോല്കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ചെണ്ട) എന്നിവയാണ്

നിർമാണം

വെള്ളക്കുമിഴ്, തേക്ക് , വീട്ടി, പാല എന്നീ മരങ്ങളുടെ തടികൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് ചെണ്ടയും കുഴലും നിർമ്മിക്കുന്നത്. മാൻ, മലമാൻ, കാട്ടുപോത്ത് മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ തോലുകളാണ് ചെണ്ട നിർമ്മാണത്തിനുപയോഗിക്കുന്നത്. ആറ് സുഷിരങ്ങളോടുകൂടിയ കുഴൽ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായിട്ടാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പക്ഷെ ജീനി ചെറിയ ഒരു കഷണം ഓടയിൽനിന്നാണുണ്ടാക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ശബ്ദത്തിന് വലിയ കുഴലിന്റെ ശബ്ദത്തേക്കാൾ ഇമ്പമുണ്ട്.

ചികിത്സാ രീതികൾ

ഇതര ഗോത്രവിഭാഗങ്ങളെപോലെ കാട്ടുനായ്ക്കരും പരമ്പരാഗതമായ ചികിത്സാരീതികൾ കൈമുതലായിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇവരുടെ ചികിത്സാരീതികളെ പ്രധാനമായും രണ്ടായി തരംതിരിക്കാവുന്നതാണ്. മനശാസ്ത്രപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഗോത്രവിധിപ്രകാരം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്ന ആത്മീയ ചികിത്സാരീതികളും വൈദ്യചികിത്സാരീതികളുമാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ പ്രതിഫലമൊന്നും കൂടാതെയാണ് ഇവർ ചികിത്സകൾ ചെയ്യാറുള്ളത്.

സാത്രബുഡദ് (പ്രശ്നം നോക്കൽ)

ബാധപ്രേതങ്ങളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അസുഖങ്ങളും മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അസുഖങ്ങളും പിടിപെട്ടാൽ അതിന്റെ ശമനത്തിനായി ചെയ്യുന്ന ഒരു തനത് ചികിത്സാരീതിയാണ് "സാത്രബുഡദ്" പരിചയ സമ്പന്നരായ ആളുകളാണ് ഈ ചികിത്സ ചെയ്യുന്നത്. കാട്ടാവണക്കിന്റെ കുരു ഒരുപിടി കയ്യിലെടുത്ത് ദൈവസ്തുതികൾ മന്ത്രിച്ച് മുറത്തിൽ നിരത്തി അവ ഗണിച്ച് രോഗകാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും അതിന്വേണ്ട പരിഹാരം നിർദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സമയത്തു തന്നെ 'പുല അടിയന്തിരം' നടത്താനുള്ള ദിവസം തീരുമാനിക്കുന്നു.

പുല അടിയന്തിരം

മരണത്തിനു ശേഷമുള്ള ചടങ്ങാണ് പുല അടിയന്തിരം. മരിച്ചതിന് ഏഴാം നാളാണ് ഈ ചടങ്ങ് നടത്തുന്നത്. അന്ന് ബന്ധുക്കളെല്ലാവരും മരിച്ചയാളുടെ വീട്ടിലെത്തും. മൊതലിയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം മുതിർന്ന സ്ത്രീകൾ കുറച്ച് നെല്ലുകുത്തുന്നു. ഈ അരിവെച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ചോറ് ഉരുളകളാക്കി ശ്മശാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഒപ്പംപൊതിച്ചോറും. മൊതലിയും ആളുകളും ശ്മശാനത്തിലെത്തിയതിനു ശേഷം മുമ്പ് മരിച്ച ആളുകൾക്ക് മുറുക്കാൻ വെക്കുന്നു. തുടർന്ന് കുഴിമാടത്തിന്റെ തലയ്ക്കൽ മൊതലി നിൽക്കുന്നു. കാൽക്കൽ കുടുംബത്തിലെ മറ്റു രണ്ടുപേർ പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. പിന്നീട് മൊതലി ചോറുരുളകളെറിയുന്നു. പുറം തിരിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നവർ ഈ ചോറുരുളകൾ പിടിക്കണം. അവർക്ക് ചോറുരുളകൾ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അത് ദുശ്ശകുനമായി കണക്കാക്കുന്നു. ചോറുരുള പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അത് ശുഭലക്ഷണമായി കരുതുകയും ആ ചോറുരുളകൾ അവർ കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് വെളിച്ചപ്പാട് ഏഴു പ്രാവശ്യം കുഴിമാടത്തിനു വലം വെക്കുന്നു. (ദൈവം തുള്ളുന്ന ആൾ) 'തൂളക്കാറ' എന്നാണ് വെളിച്ചപ്പാടിനെ വിളിക്കുന്നത്. ഈ സമയത്ത് മരിച്ചയാളുടെ ആത്മാവ് വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ (തൂളക്കാറന്റെ) ദേഹത്ത് പ്രവേശിച്ചിരിക്കും. വെളിച്ചപ്പാട് ഉറഞ്ഞുതുള്ളി മരിച്ച ആളുടെ വീട്ടിലെത്തുന്നു. കൂടെ മറ്റെല്ലാവരും വീട്ടിലേക്ക് വരുന്നു. വീടിന്റെ മുറ്റത്ത് കൂട്ടം കൂടിനിൽക്കുന്ന ആളുകൾക്കിടയിൽ നിന്നും മരിച്ച ആളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ വെളിച്ചപ്പാട് തിരഞ്ഞ് കണ്ടെത്തുന്നു. വെളിച്ചപ്പാട് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീട് മരിച്ചുപോയ ആത്മാവിനെ പ്രത്യേകമുറിയിൽ കുടിയിരുത്തുന്നു. ഇതിന് നളല് (നിഴൽ) കൊണ്ടുവെക്കുന്നു എന്നാണ് പറയുന്നത്. തുടർന്ന് എല്ലാവരും സദ്യ കഴിച്ച് പിരിയുന്നു.

കലാരൂപങ്ങൾ

ഏതൊരു ആദിവാസി ഗോത്രത്തിനും തലമുറകളായി രൂപപ്പെടുത്തിയ കലാരൂപങ്ങളുളളതു പോലെ നായ്ക്ക വിഭാഗത്തിനും സ്വതസിദ്ധമായ കലാവിഷ്കാരങ്ങളുണ്ട്. വ്യത്യസ്തമായ നൃത്തച്ചുവടുകളും, പാട്ടുകളും വാദ്യോപകരണങ്ങളും ഇവർക്കുണ്ട്. പണിയരുടെ വാദ്യോപകരണങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെ അന്തരമുള്ളവയാണ് നായ്ക്കരുടെ വാദ്യോപകരണങ്ങളും കുഴൽ രാഗങ്ങളും, താളങ്ങളും. വളരെ വൈവിധ്യമാർന്ന രാഗങ്ങളിലൂടെയും താളത്തിലൂടെയുമാണ് നായ്ക്കരുടെ കലാരൂപങ്ങൾ അവർ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിലെ സന്തോഷത്തിനും ദു:ഖത്തിനും വിവിധതരം പാട്ടുകൾ കുഴൽരാഗങ്ങളായി രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ മറയുടെ (ചെണ്ട) താളങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഇവരുടെ പാട്ടുകൾ പ്രധാനമായും കാടുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുളളവയാണ്. തേൻ ശേഖരണത്തിനും, വേട്ടയാടാനും ഇവർക്ക് പ്രത്യേകതരം പാട്ടുകൾ ഉണ്ട്. മുത്തശ്ശിമാരിലൂടെ കൈമാറിവന്ന ഇമ്പമുള്ള ധാരാളം താരാട്ടു പാട്ടുകളും ഇവരുടെ കലാ ജീവിതത്തെ സമ്പുഷ്ടമാക്കുന്നു.

കലകൾ

കസ്ല്യാട്ട (കോൽക്കളി)

വിഷുവിനോടനുബന്ധിച്ച് ചെയ്യുന്ന ഒരു ആചാരകലയാണ് കോൽക്കളി. വിഷു ദിവസം ചെറിയ സംഘങ്ങളായി ആഘോഷത്തോടെ ജൻമിമാരുടെ (ചെട്ടിമാർ, കുറുമർ, കുറിച്യർ, കളനാടികൾ) വീട്ടുമുറ്റത്താണ് കോൽക്കളി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മുളകൊണ്ട് ചെത്തിയുണ്ടാക്കിയ കമ്പുകൾ (ക്സ്ലി) ഉപയോഗിച്ചാണ് കോൽക്കളി കളിക്കുന്നത്. ദൈവപ്പുരയിൽ നിന്നും മൊതലിയുടെ (മൂപ്പൻ) നേതൃത്വത്തിൽ കോൽക്കളി കാണാനുള്ള കോലുകൾ എടുത്ത് കോൽക്കളി ആരംഭിക്കുന്നു. പുലികളായും, വേട്ടക്കാരനായും മറ്റും ആളുകൾ കോമാളി (കോടങ്കിമാർ) വേഷം കെട്ടുന്നു. കോമാളികൾ തമാശകൾ കാട്ടി ആളുകളെ

ചിരിപ്പിക്കുകയും, കോൽക്കളിക്കാർക്ക് ആവേശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. കോൽക്കളിക്ക് പ്രത്യേകതരം പാട്ടുകളുമുണ്ട്. താളാത്മകവും രസകരവുമായ ഈ പാട്ടുകൾ വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. " ക്സ്ല്യട്ട പദന" എന്നാണ് ഈ പാട്ടുകളെ വിളിക്കുന്നത്. കളികണ്ട് രസിക്കുന്ന വീട്ടുകാർ കോൽക്കളി സംഘത്തിലെ കോമാളികൾക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. ഇതിനെ 'കോള്' എന്നുപറയുന്നു. രണ്ട്മൂന്ന് ദിവസത്തോളം ഈ കോൽക്കളി തുടരുന്നു. അവസാനം കിട്ടിയ കോളുകളെല്ലാം ആപ്രദേശത്തുളള അമ്പലമുറ്റത്ത് കാഴ്ച്ചവെച്ച് തൊഴുത് സംഘത്തിലെ എല്ലാവരും പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു.

മറആട്ട

നായ്ക്കരുടെ വിവാഹ ചടങ്ങുകൾക്കും കോളനിയിലെ ദൈവപ്പുരയിലെ ആഘോഷങ്ങൾക്കും അമ്പലങ്ങളിലെ ഉത്സവങ്ങൾക്കും നടത്തുന്ന കലാരൂപമാണ്- "മറ ആട്ട" രണ്ട് ചെണ്ടയും (മറ) ഒരു കുഴലും, തമ്പട്ടയും (ഒരു വശം മാത്രം തോല്കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ചെണ്ട) ആണ് ഈ നൃത്തത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന വാദ്യോപകരണങ്ങൾ.

വാദ്യോപകരണങ്ങളുടെ താളത്തിനനുസരിച്ച് പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, വ്യത്യസ്തമായ നൃത്തച്ചുവടുകൾ വെക്കുന്നു. നൃത്തം ചെയ്യുമ്പോൾ പുരുഷൻമാർ കാലുകളിൽ ചിലങ്ക (ഗെജ്ജ) കെട്ടുന്നു. ചെണ്ടക്കാരും കുഴലൂതുന്ന ആളും നൃത്തം ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാർക്ക് നടുവിൽ നിൽക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ സംഘം മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ ഈ നൃത്തത്തിന് " തോട്ടിതട്ടദ്" എന്നു പറയുന്നു.

കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ സംഗീത ഉപകരണങ്ങൾ

കാട്ടുനായ്ക്കർക്ക് പ്രധാനമായും നാല് സംഗീതോപകരണങ്ങളാണുള്ളത്.

- മറ (ചെണ്ട)
- കൊളല്(കുഴൽ)

നായ്ക്കഭാഷയിലെ അക്ഷരമാല

സ്വരം

ഹ്രസ്വം-	അ	ഇ	ഉ	എ	ഒ	
ദീർഘം-	ആ	ഈ	ഊ	ഏ	ഓ	ഔ

വ്യഞ്ജനാക്ഷരം

ഖരം	അതിഖരം	മൃദു	ഘോഷം	അനുനാസികം
ക	-	ഗ	-	ങ
ച	-	ജ	-	-
-	-	ഡ	ഢ	ണ
ത	-	ദ	-	ന
പ	-	ബ	-	മ
യ	ര	ല	വ	
ശ	-	സ		
ള	-	റ		

സ്വരാക്ഷരം ചേർന്ന് വരുന്ന പദങ്ങൾ

പദം	അർത്ഥം
അപ്പ	അച്ഛൻ
ഔവ്വ	അമ്മ
ഇവ്വറ്	ഇവർ
ഇത്തൽഗ്	ഇങ്ങോട്ട്
ഈഗെ	ഇപ്പോൾ
ആജിന	ആ ദിവസം
ഊങ്കി	കുനിഞ്ഞ്
ഉറുസത്	ഊതുക

ഹാഡിക്കെ ഹാഡദ് (ആട്ട് കഴിക്കൽ)

ആട്ട് കഴിക്കൽ എന്ന ചികിത്സാരീതിക്കുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ചികിത്സാ ഉപകരണമാണ് 'ബുരുഡെ' (ചുരക്ക). ഉണങ്ങിയ ചുരക്കയുടെ മുകളിലായി ഒരു ചെറിയ ദ്വാരമുണ്ടാക്കി അതിന്റെ കുരു എടുത്ത് കളഞ്ഞ് അതിനകത്ത് കൂവയുടെ ഉണങ്ങിയ കുറച്ച് കുരുവിടുന്നു. ചെറുതേനിന്റെ മെഴുകെടുത്ത് ആ ദ്വാരമടക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് ബുരുഡയുണ്ടാക്കുന്നത്. സാധാരണ ബുരുഡ ദൈവപ്പുരയിലാണ് സൂക്ഷിക്കുന്നത്. കുടുംബത്തിൽ ആർക്കെങ്കിലും അസുഖങ്ങൾ വന്നാൽ ഒരാൾ ഇരുട്ടുള്ള മുറിക്കകത്തിരുന്ന് ബുരുഡ കൈയിൽ പിടിച്ച് കുലുക്കി ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദത്തിൽ ദൈവസ്തുതികൾ പാടുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. (ചിലപ്പോൾ മറ്റൊരു സഹായിയും കൂടെയുണ്ടാകും) ഈ ചികിത്സക്കാണ് ഹാഡിക്കെ ഹാഡദ് എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ചികിത്സാരീതികളിലൂടെ അസുഖങ്ങൾ ഭേദമാകുമെന്ന് ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അധ്യായം 2

കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ ഭാഷയും സാഹിത്യവും

ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത തലങ്ങളിലും സമാനത പുലർത്തുന്ന ഗോത്രസമൂഹങ്ങൾ നമ്മുടെ ചരിത്ര സംസ്കൃതിയുടെ സവിശേഷമായ കണ്ണികളാണ്. കേരളത്തിലെ ആദിവാസി ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങൾ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും, ജീവിതരീതിയിലും, ഭാഷയിലും വെച്ചുപുലർത്തുന്ന വിഭിന്നമായ സാംസ്കാരിക തനിമയും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആധുനിക ജീവിതത്തിന്റെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ കടന്നുകയറ്റംമൂലം ഈ ഗോത്ര പൈതൃകം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആദിവാസി ഭാഷകളാണ് ഏറ്റവും ശക്തമായ രീതിയിൽ സാംസ്കാരിക അധിനിവേശത്തി നിരയാകുന്നത്. എല്ലാ ആദിവാസി ഗോത്രവിഭാഗങ്ങളും സവിശേഷവും അപൂർവ്വവുമായ തനത് ഭാഷകൾക്കുടമകളാണ്. ഗോത്രഭാഷകൾ കേവലമായ ആശയവിനിമയോപാധി മാത്രമല്ല, നാനാമുഖമായ വംശീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ജീവസുറ്റ വേരുകൾ കൂടിയാണ്. ലിപിയില്ലാത്ത പ്രാകൃത ഭാഷയെന്ന നിലയിൽ

മാറ്റിനിർത്താതെ നരവംശ വിജ്ഞാനീയ രീതിശാസ്ത്രമുപയോഗിച്ച് കൂടുതൽ ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ നടത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. നിർഭാഗ്യകരമെന്ന് പറയട്ടെ. ഈ മേഖലയിൽ വേണ്ടത്ര ആഴത്തിലുള്ള പഠനങ്ങൾ നടക്കുന്നില്ല. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പടിയിലേക്ക് യാന്ത്രികമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന തലമുറ ഗോത്രഭാഷകളെ വിസ്മരിക്കാനാണ് തിടുക്കം കാണിക്കുന്നത്. ആദിവാസി ഗോത്രഭാഷകളെ മലയാളം പോലുള്ള വരമൊഴി ഭാഷകളുടെ വളർച്ചാഘട്ടവുമായി ചേർത്തുവെച്ച് മനസ്സിലാക്കാനും ശ്രമമുണ്ടാകണം. ഗോത്രഭാഷകൾ നാടോടി സാഹിത്യത്തിന്റെ ഈടുവെയ്പുകളായ നാടൻ പാട്ടുകൾകൊണ്ടും കഥകൾ കൊണ്ടും കടങ്കഥയും ചൊല്ലും ചേർന്ന മണിമുത്തുകൾകൊണ്ടും സമ്പന്നമാണ്. ലിപിയില്ലാത്തതിനാൽ വാമൊഴി പാരമ്പര്യത്തിൽ ഇത് നിലനിന്നുപോരുന്നു. കേരളത്തിലെ ആദിവാസി ഗോത്രഭാഷകൾക്ക് തമിഴ്, തുളു, കന്നട ഭാഷകളുമായി നല്ല ബന്ധമുണ്ട്. വടക്കേ മലബാറിൽ കാസർകോട് ജില്ലയിൽ വ്യാപകമായുള്ള കൊറഗരുടെ ഭാഷക്ക് തുളുവുമായാണ് ഏറെ സ്വാധീനം. വയനാട് ജില്ലയിലെ അടിയൻ, കുറിച്യൻ, പണിയൻ, മുള്ളുകുറുമൻ, കുണ്ടുവടിയൻ, കാടർ, കരിമ്പാലൻ, കനലാടി തുടങ്ങിയവരുടെ ഭാഷക്ക് തമിഴുമായി സങ്കരസ്വഭാവമുണ്ട്. ഊരാളി കുറുമർ, കാട്ടുനായ്ക്കർ എന്നിവർ കന്നഡ കലർന്നതും മലയാളത്തിന്റെ സ്വാധീനമുള്ളതുമായ തനത് ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നു. അതിൽതന്നെ തമിഴിന്റെ കലർപ്പും ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. തെക്കൻ കേരളത്തിലേക്ക് നീങ്ങുംതോറും ആദിവാസി ഭാഷകളിൽ തമിഴിന്റെ സ്വാധീനം വർദ്ധിക്കുന്നത് കാണാം. ചരിത്രപരവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ സ്ഥാനവും ആദിവാസി ഭാഷകളുടെ സ്വത്വത്തെ നിർണയിക്കുന്നു. തമിഴ് മലയാളത്തിന്റെ പൂർവ്വാവസ്ഥയാണ് ആദിവാസി വ്യവഹാര ഭാഷകൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്ന വീക്ഷണം കൂടുതൽ പഠിക്കപ്പെടണം. കന്നഡ ഭാഷയുടെ മിശ്രിത സ്വഭാവം ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാണുന്നത് കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ ഭാഷയിലാണ്.

തമിഴിന്റെയും മലയാളത്തിന്റെയും ചെറിയ തോതിലുള്ള സ്വാധീനം മാത്രമേ നായ്ക്ക ഭാഷയിൽ അടിസ്ഥാനമായുള്ളൂ. കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ വേരുകൾ കേരളത്തിനപ്പുറത്ത് കർണാടകയിലെ മൈസൂർ ജില്ലയിലും തമിഴ്നാട്ടിലെ നീലഗിരി ജില്ലയിലും നിലനിൽക്കുന്നു. കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ കർണ്ണാടകയിലെ മിത്രസമൂഹമാണ് ജേനു കുറുമ്പർ. തമിഴ്നാട്ടിലെ കേരളാ അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളിൽ കാട്ടുനായ്ക്കർ എന്ന പേരിൽതന്നെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗമുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ വരവിന് മുമ്പ് കേരളത്തിലെ കാട്ടുനായ്ക്കർ ''ജേനു കുറുമ്പർ'' എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. കാട്ടുനായ്ക്കർ തുടങ്ങിയ പ്രാക്തന ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങൾ ഭക്ഷ്യ സമ്പാദനത്തിനായി സഞ്ചരിക്കുന്ന സമൂഹമായിരുന്നുവെന്ന് നരവംശ ശാസ്ത്രജ്ഞർ വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ സഞ്ചാരപദവും സംസ്കാരവും കന്നഡക്ക് മേൽക്കയ്യുള്ള ഒരു പ്രാചീന ഗോത്രഭാഷയെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കാം. മറ്റു ഗോത്രഭാഷകൾക്കെന്നപോലെ കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ ഭാഷക്കും ലിപിയില്ല. തമിഴ്നാട്ടിലും കർണ്ണാടകയിലും ജീവിക്കുന്ന കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ ഭാഷ കേരളത്തിലെ കാട്ടുനായ്ക്കർക്കും ഏറെ പരിശ്രമിക്കാതെ വിനിമയം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കേരളത്തിലെ കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ ഭാഷയിൽ നാൾ ചെല്ലുംതോറും മലയാളത്തിന്റെ സ്വാധീനം ഏറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചടുലവും വ്യഞ്ജന ശബ്ദങ്ങളുടെ ആധിക്യവും കലർന്നതാണ് നായ്ക്ക ഭാഷ. കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷയിലെ ഘടനയും മറ്റ് അടിസ്ഥാനങ്ങളും അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് ഭാഷാ സംബന്ധിയായ പല കൗതുകങ്ങളും കാണാം. മലയാളത്തിൽ നിലവിലുള്ള പല വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങളും നായ്ക്കഭാഷയിൽ ഇല്ല. ഘ, ഛ, ഞ, ട, ഠ, ഢ, ഫ, ഭ, തുടങ്ങിയ വ്യഞ്ജനവർണ്ണങ്ങളും ഷ, ഴ, തുടങ്ങിയ ഊഷ്മാക്കളും നായ്ക്കഭാഷയിൽ ഇല്ല. അതിഖര പട്ടികയിൽ ' ര ' മാത്രമേ നിലവിലുള്ളൂ. നായ്ക്കഭാഷയിലും ലിംഗവും വചനവുമടിസ്ഥാനമാക്കി നാമപദങ്ങളും ക്രിയാപദങ്ങളും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ക്രിയനാമം

ക്രിയയിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ക്രിയാനാമങ്ങൾ നായ്ക്ക ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവ.

കാഴ്ച - കാണത്
വരവ് - ബറത്
വായന - ബായ്സത്

ക്രിയ

ഏതെങ്കിലുമൊരു വ്യക്തിയോ വസ്തുവോ ഇന്നതരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നോ ഇന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നുവെന്നോ കാണിക്കുന്ന ശബ്ദമാണ് ക്രിയ.

നായ്ക്കഭാഷയിൽ ക്രിയാ ശബ്ദങ്ങൾ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് നോക്കുക.

വർത്തമാനം	ഭാവി	ഭൂതം
ഇരിക്കുക - കുളിപ്പാദ്	ഇരിക്കും - കുളിത്തിനി	ഇരുന്നു - കുളുത്തി
ഓടുക - ഓടദ്	ഓടും - ഓടിത്തിനി	ഓടി - ഓടിനി
നടക്കുക - നടിവദ്	നടക്കും - നടിത്തിനി	നടന്നു - നടിനി
ചിരിക്കുക - നഗിവദ്	ചിരിക്കും - നഗിത്തിനി	ചിരിച്ചു - നഗിനി
പറയുക - ഹ്ളദ്	പറയും - ഹേ്ളിത്തിനി	പറഞ്ഞു - ഹേ്ളിനി
കരയുക - ക്റ്സാദ്	കരയും - ക്റ്സിത്തിനി	കരഞ്ഞു - ക്റ്സിനി
പഠിക്കുക - ക്ലിപ്പാദ്	പഠിക്കും - ക്ല്ത്തിനി	പഠിച്ചു - ക്ല്ത്ത്
കുടിക്കുന്നു - കുടിപ്പദ്	കുടിത്തിനി	കുടുത്തി
ഓടുന്നു - ഓടദ്	ഓടിത്തിനി	ഓടി
ചാടുന്നു - സാടദ്	സാടിത്തിനി	സാടിനി
കളിക്കുന്നു - ആടദ്	ആടിത്തിനി	ആടി
പോകുന്നു - ഹോഗദ്	ഹോയ്തിനി	ഹോനി
നോക്കുന്നു - നോടദ്	നോടിത്തിനി	നോടിനി
സംസാരിക്കുന്നു - മാത്താടദ്	മാത്താടിത്തിനി	മാത്താടിനി
കുളിക്കുന്നു - നീറ്മിയിവദ്	നീറ്മിയിത്തിനി	നീറ്മിയിനി
ഉറങ്ങുന്നു - നിദ്രെമാടദ്	നിദ്രേമാടിത്തിനി	നിദ്രെ

വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള പദങ്ങൾ

	നായ്ക്ക ഭാഷാപദങ്ങൾ	അർത്ഥം
ക	കട്ടെ	മുള
കാ	കാറ	എരിവ്
കി	കിത്താദ്	കീറിയത്
കീ	കീറ	കീരി
	കുളിപ്പദ്	ഇരിക്കുന്നു
	ഗാർള്ല വുളു	ഈയാംപാറ്റ
	മങ്ങ	മകൻ
	ചിക്കദ്	കിട്ടുന്നത്
	ജഗള	വഴക്ക്
	മോഡ	ആകാശം
	ബണക്ക്	വിളക്ക്
	തഡക്കദ്	തിരയുക
	ദാരി	വഴി
	നഗിപദ	ചിരിക്കുന്നു
	പദന	പാട്ട്
	ബാഡ്	ഇറച്ചി
	മറ	മരം
	യാന	എന്ത്
	ബറ്ല്	ചൂല്
	വന്ത വന്താന്	വന്നു
	ശിക്കാദ്	കിട്ടുക
	സന്ത	സുന്ദരം
	ഹബ്ബ	ആഘോഷം
	ഹ്ന്തി	പന്നി
	ഹെക്കി	പക്ഷി

നാമം

പേരിനെകുറിക്കുന്ന ശബ്ദമാണല്ലോ നാമം. നാമവും സർവ്വനാമങ്ങളും തനതു രീതിയിൽ നായ്ക്കഭാഷയിലും വ്യാപരിച്ച് പോരുന്നു. ലിംഗവും വചനവും അടിസ്ഥാനമാക്കി നാമപദങ്ങൾ വിവിധമായി ഉപയോഗിച്ചു പോരുന്നു. ലിംഗവചനങ്ങൾ ക്രിയാ പദങ്ങൾക്കും മാറ്റം വരുത്തുന്നുവെന്നത് നായ്ക്കഭാഷയുടെ സവിശേഷതയാണ്.

നാമപദം	നായ്ക്ക ഭാഷ ഏകവചനം	നായ്ക്കഭാഷ ബഹുവചനം
അമ്മാവൻ	മാവ	മാവദിറ്
അമ്മായി	അത്തെ	അത്തെദിറ്
അളിയൻ	ബാവ	ബാവദിറ്
മകൻ	മങ	മക്ക,മക്കഗ
മനുഷ്യൻ	മ്ന്സ	മ്ന്സഗ
മുത്തശ്ശി	എച്ചി	എച്ചിദിറ്
പക്ഷി	ഹെക്കി	ഹെക്കിഗ
മരം	മറ	മറഗ
ചേച്ചി	അക്ക	അക്കദിറ്
പെണ്ണ്	ഹെണ്ണ്	ഹെണ്ണ്ഗ
മകൾ	അവ	അവഗ

സർവ്വ നാമങ്ങൾ

ഒരു നാമത്തിന് പകരംവെക്കുന്ന സർവ്വനാമങ്ങൾ നായ്ക്ക ഭാഷയിൽ ഉപയോഗത്തിലുണ്ട്.

ഉത്തമ പുരുഷൻ – (പറയുന്ന ആളിനെ കുറിക്കുന്നത്)

ഞാൻ – ന്നാ
എന്നെ – നെന്നെ
എനിക്ക് – നന്നഗ്
നമുക്ക് – സങ്കാഗ്
നമ്മൾ – ന്നങ്കാ

മധ്യമ പുരുഷൻ – (ആരോടു പറയുന്നുവോ അയാൾ)

നീ – ന്നീ
നിങ്ങൾ – നിങ്കാ
നിങ്ങൾക്ക് – നിന്നഗ്, നിങ്കാഗ്

പ്രഥമ പുരുഷൻ – (മൂന്നാമതൊന്നിനെ കുറിക്കുന്നു)

അവൻ – അവ്
അവനെ – അവനഗ്
അവൾ – അവാ
അവൾക്ക് – അവാഗ്
അവർ – അവറ്
അവരെ – അവറ്നെ

വ്യപേക്ഷക സർവ്വനാമം

നായ്ക്കഭാഷയിൽ വ്യപേക്ഷക സർവ്വനാമങ്ങളുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ അപൂർവ്വമായേ വ്യാക്ഷേപക സർവ്വനാമങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാറുള്ളൂ. നായ്ക്കഭാഷയിൽ യാവത് എന്ന സർവ്വനാമം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അത് എന്താണ് കാണുന്നത്?

ഇതി യാവത നോടക്ക്?

ഗുണനാമം

ഏതെങ്കിലുമൊരു സ്വഭാവ വിശേഷത്തിന്റെ പേരിനെകുറിക്കുന്ന നാമം ഗുണനാമം.

വെളുപ്പ് – ബെളത്
കറുപ്പ് – ക്രിത്
തണുപ്പ് – സന്നി

കഴിയുകയുള്ളു. സംഭാഷണ ശകലങ്ങൾ, പ്രയോഗ പ്രത്യേകത തിരിച്ചറിയുവാൻ ഉതകുന്ന വാക്യങ്ങൾ, പ്രകൃതിയിലും സാമാന്യ ജീവിതത്തിലും കാണുന്ന വസ്തുക്കൾ, ഭാഷ സ്വായത്തമാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ തുടങ്ങിയവ നായ്ക്കഭാഷയിലും മലയാളത്തിലും ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അനുബന്ധമായി കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷാ നിഘണ്ടുവും ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യരൂപങ്ങൾ

യാനൊട്ടിഗെ ബിശേസ/ യാനല്ല് ബിശേസ	- എന്തൊക്കെയാണ് വിശേഷങ്ങൾ
ഹേ്ങ്കെ ഹാളദ്/എൻത്തെ ഗല്ല് ഹാളദ്	- എങ്ങനെയാണ് പറയുക
ഏറല്ല ബറദ്	- ആരൊക്കെയാണ് വരുന്നത്
ഏന്ഗ ഹാങ്കെ ആദദ്	- എന്തുകൊണ്ടാണ് സംഭവിച്ചത്
എല്ലിഗ ഹോഗദ് (ഹോപ്പദ്)	- എവിടെക്കാണ് പോകുന്നത്
എല്ല്യെന്ത ബറദ്	- എവിടെ നിന്നാണ് വരുന്നത്
എല്ലാറു ഇദ്ദെരവ	- എല്ലാവരുമുണ്ടോ
നീന് കേളി ദെവ(കേളിദെയ)	നീ കേട്ടോ?
നീന് ബന്റ്വ (ബന്തെയ)	- നീ വന്നോ?
അവ പദന ഹേളിദവാ	- അവൾ പാട്ട് പാടിയോ?
നീ ഏറ	- നീ ആരാണ്?
എ്ദ് ഏന?	- അത് എന്താണ്?
അവറവ	- അവരാണോ?

വിഭക്തി

മലയാളത്തിൽ ഏഴുവിഭക്തികൾക്ക് ആറു പ്രത്യയങ്ങളുള്ള പോലെ കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷയിൽ ആറുവിഭക്തികളും അഞ്ചു പ്രത്യയങ്ങളുമാണ് ഉള്ളത്. കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷയിൽ പ്രയോജിക വിഭക്തി ഇല്ല. നിർദ്ദേശികക്ക് മലയാളത്തിലേതുപോലെ പ്രത്യയവും ഇല്ല.

വിഭക്തി	പ്രത്യയം		ഉദാവിരണം	
നിർദ്ദേശിക	-	-	പുസ്തകം പേന അവൻ	പുസ്തഗ പേനെ അ്മ
പ്രതിഗ്രാഹിക	എ	എ	അച്ഛനെ അമ്മയെ ചേച്ചിയെ	അപ്പനെ ഔവ്വനെ അക്കനെ
സംയോജിക	ഓട്	ഒന്തിഗെ	രാജനോട് നിന്നോട്	രാജനഒന്തിഗെ നീ ഒന്തിഗെ
ഉപ്രേശിക	ഉ്,ക്ക്	ഗ്	സീതക്ക് അവന് രാജുവിന് അവൾക്ക്	സീതഗ് അവനഗ് രാജുഗ് അവഗ്
സംബന്ധിക	ഉടെ ന്റെ	ന്ന	വീടിന്റെ നിങ്ങളുടെ	മനന്ന നിക്കന്ന
ആധാരിക	ഇൽ	ല്ല്	വയലിൽ കാട്ടിൽ	ഗദ്ദെല്ല് കാട്ല്ല്

	ഏകവചനം	ബഹുവചനം
ഉത്തമപുരുഷൻ	ഞാൻ=ന്നാ എനിക്ക്=ന്നനഗ് നി=ന്നീ	നമുക്ക്=നങ്കാറ് നമ്മൾ=ന്നങ്ക നിങ്ങൾ=നിങ്കാ
മദ്ധ്യമ പുരുഷൻ	നിങ്ങൾ=നിങ്ക അവൻ=അവ	നിങ്ങൾക്ക്=നിങ്കാഗ് അവർ=അവറ്
പ്രഥമ പുരുഷൻ	അവനെ=അവ്നെ അവൾ=അവ അവൾക്ക്=അവാഗ്	അവരെ=അവറ്നെ അവർക്ക്=അവറ്ഗ്

പുല്ലിംഗം

ഏകവചനം	ബഹുവചനം
ആൺ ഗൺണ്ടു	ആൺകുട്ടികൾ ഗൺണ്ടുമക്ക
പോത്ത് പോത്തു	പോത്തുകൾ പോത്തുഗാ

സ്ത്രീ ലിംഗം

ഏകവചനം	ബഹുവചനം
പെൺ ഹെണ്ണ്	പെൺകുട്ടികൾ ഹെണ്ണ്മക്ക
അമ്മ ഒവ്വെ	അമ്മമാർ ഒവ്വെദിർ
പണിക്കാരി കെൽസാകാരി	പണിക്കാരികൾ കെൽസാക്കാറണ്ണ്ഗാ

നിഷേധ പ്രത്യയങ്ങൾ

നിഷേധാർത്ഥങ്ങൾ ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങൾ-
കാണി, ബേഡാ, കാണെ, കാണെന്ന്

കാണി	-	ഇല്ല
ബേഡാ	-	വേണ്ട
കാണെ	-	ഇല്ല
കാണെന്	-	ഇല്ല

- അവറ് ഇല്ലികാണി - അവർ ഇവിടെയില്ല
- നീകല്പദില്ലെ - നീ പഠിക്കുന്നില്ലേ
- നന്നഗ് ബുസ്തക കാണി - എനിക്ക് പുസ്തകമില്ല
- അല്ലിഗ് ഹോഗ ദില്ലെ - ഞാൻ അവിടേക്ക് പോകുന്നില്ല
- നാ കുളിപ്പതില്ലെ - ഞാൻ ഇരിക്കുന്നില്ല
- നീ ഓഗ ബഡാ - നീ പോകരുത്
- മക്കക്ലിപ്പാട്ടില്ലെ - കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നില്ല
- നന്നക്യ്ല് ഹണകാണി - എന്റെ കൈയ്യിൽ പണമില്ല
- ന്നനഗ് ഗൊത്തു കാണി - എനിക്കറിയില്ല
- അവര് ഇദ് എയ്ദദില്ലെ - അവൻ ഇത് എഴുതുന്നില്ല
- അവറ്ഗ് ഇബുസ്ദക ഹാവുസാ കാണി - അവർക്ക് ഈ പുസ്തകം ആവശ്യമില്ല
- ബാലന് ക്ല്പ്പദില്ലെ - ബാലൻ പഠിക്കുന്നില്ല
- ബാലന ക്ല്പ്പാദ് കാണി- ബാലൻ പഠിക്കുന്നില്ല

നിഷേധരൂപങ്ങൾ

അരുത്	- ബേഡ
ചെയ്യരുത്	- മാടപൊട / മാടബ്ട
കാണിക്കരുത്	- തോറ് സബർദ് / തോറ് സബ്ട
കേൾക്കരുത്	- കേ്ളബർദ്/കേ്ളബ്ട
ചിരിക്കരുത്	- നഗെബ്ഡ / നെഗെയബർദ്
ചായ വേണ്ട	- സായബേ്ഡ
നീ എന്നെ കാണില്ല	- നീ നന്നെ കാണദ്ല്ലെ
പേടിയില്ല	- എള്ക്ക് കാണി / കാണെ
ബസ് നിർത്തിയില്ല	- ബസ് നിൽശിത്തില്ലെ
അവൻ പഠിക്കില്ല	- അവന്/അവക്ലിപ്പദില്ലെ

നിരന്തര സംഭാഷണ സമ്പർക്കത്തിലൂടെ മാത്രമെ കന്നഡ സ്വാധീനമുള്ള കാട്ടുനായ്ക്കഭാഷയെ അടുത്തറിയുവാൻ നീയവ

നിന്നഗ് ഹൊസ ബട്ടെ ഏശിദവ?	- നിനക്ക് പുതിയ വസ്ത്രം വാങ്ങിയോ?
നിന്നഗ് ഒപ്പിദ ആട്ട ഏവുദ?	- നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള കളി ഏതാണ്?
നിന്നഗ് ഒപ്പിദ നറ ഏവുദ?	- നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള നിറം ഏതാണ്?
ഏവ ഹുവ്വ് നിന്നഗ് ബാള ഇഷ്ട?	- ഏത് പൂവാണ് നിനക്ക് അധികം ഇഷ്ടം?
നിന്നഗ് തിമ്പലെ ഏന ബേക്ക്?	- നിനക്ക് തിന്നാൻ എന്തുവേണം?
നിന്നഗ് കുടിപ്പലെ ഏന ബേക്ക്?	- നിനക്ക് കുടിക്കാൻ എന്തുവേണം?
നിന്നഗ് കൊത്തിനെ ഇഷ്ടമ?	- നിങ്ങൾക്ക് പൂച്ചയെ ഇഷ്ടമാണോ?
നീ ഹ്ല്ല് ഉജ്ജിദെവ?	- നീ പല്ലു തേച്ചോ?
മൊകതൊളി ദെവ?	- മുഖം കഴുകിയോ?
നീറ് മി ദെവ?	- കുളിച്ചോ?
ബട്ടെ കുക്കി ദെവ?	- വസ്ത്രം കഴുകിയോ?
നാളെ നീറ് മീദൊട്ടു ബറക്ക്	- നാളെ കുളിച്ചിട്ട് വരണം
ഒവ്വെ കെല്സഗ് ഹോദവ	- അമ്മ പണിക്കുപോയോ
നിന്ന ഒപ്പെട്ടിഗെ നാള ഇത്തഗ് ബറലെഹാളക്ക്	- നിന്റെ അമ്മയോട് നാളെ ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ പറയണം.
നെന്നെ നീ ഏന്ഗബന്തത്തില്ലെ	- ഇന്നലെ നീ എന്താണ് വരാത്തത്
ഇന്ന് യെല്ലാജിനന് ബറക്ക്	- ഇനി എല്ലാ ദിവസവും വരണം
നാളെ ഹോഗ ബൊദു	- നാളെ പോകാം
നങ്കന് ബ്രിത്തിനെ	- ഞങ്ങളും വരാം

- നീയാണോ?

അവ ബിരിത്തെളെവ?	- അവൾ വരുമോ?
ബൻതെവാ?/ ബറദവ?	- നീ വരുന്നുണ്ടോ?

നിഷേധരൂപം

ബോഡ, മാട വൊട/ മാടബട	- അരുത്, ചെയ്യരുത്
തോറ്സബർദ്,	- കാണിക്കരുത്
കേള ബർദ്/കേളബ്ട	- കേൾക്കരുത്
നഗെബ്ഡ/നെഗെയ ബർദ്	- ചിരിക്കരുത്
ബേഡ- സായ ബേഡ	- വേണ്ട
പദന ബേ്ഡ	- പാട്ടുവേണ്ട
കാണി/കാണെ- നീ നന്നെ കാണദ്ല്ലെ	- ഇല്ല-നീ എന്നെ കാണില്ല
എ്ള്ക്ക് കാണി/കാണെ	- പേടിയില്ല
ബസ്സ് നിൽശിത്തില്ലെ	- ബസ് നിർത്തിയില്ല
അവന്/ അവ ക്ലിപ്പദില്ലെ	- അവൻ പഠിക്കില്ല

മഴയോ മഴ- മളെവേ മളെ

അമ്മുഗ് കൊടെയേശിദറ്	- അമ്മുവിന് കുടവാങ്ങി
ഹൊസ്സാ കൊടെ പുള്ളികൊടെ	- പുതിയകുട പുള്ളികുട
മളെ ബ്രിറ്റെദവാ	- മഴവരുമോ
അമ്മു മോടക് നോടിദാ	- അമ്മു ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി
മളെ ബ്ൻത്തില്ലെ	- മഴ വന്നില്ല
കൊടെ ബെരിവബൊദു	- കുട വരയ്ക്കാം
നിറകെടമൊദു	- നിറം കൊടുക്കാം

മളെ ബ്ൻത്ത് മളെ ബ്ൻത്ത്	- മഴ വന്നൂ മഴവന്നൂ
ഹ്ട്ടീത്തുമ്പാ മളെ നീറ്	- മുറ്റം നിറയെ മഴവെള്ളം
മളെ ബ്ട്ടത്ത് മളെ ബ്ട്ടത്ത്	- മഴതോർന്നു മഴതോർന്നു
മറ ബുദ്ദു ബറാദ്	- മരം ചായുന്നു
മളമാട്ടി ഹ്ക്കി എ്ഞ്ചിത	- മഞ്ഞക്കിളി പേടിച്ചു
മറ ഇദെയാ മ്റ്ജദ്	- മരമുണ്ടേ മറിയുന്നു
ബ്ട്ട് ഇദെയാ ഇടിയാദ്	- മലയുണ്ടേ ഇടിയുന്നു
ഹൊളെ ഇദെയാ മ്റ്ജദ്	- പുഴയുണ്ടേ കവിയുന്നു
ബലെ ബീശിദറ്	- വല വീശീ
ആമെ ബലേല് കുടിഗിത്	- ആമ വലയിൽ
കരേല് ബ്ദ്ക്കവറ്	- കരയിൽ ജീവിക്കുന്നവർ
നീറ്ല് ബ്ദ്ക്കവറ്	- വെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർ
മളെ നോടലെ ഏന സന്ത	- മഴകാണാൻ എന്തു ഭംഗി
ഇന്ത് ഏവ ജിന	- ഇന്ന് ഏതു ദിവസമാണ്
നാശികെ വാ	- നാണമാണോ
ബയവാ / എ്ള്ക്ക് വാ	- പേടിയാണോ
നന്ന അപ്പന് ജേന് എ്ള്ത്തന്	- എന്റെ അച്ഛൻ തേൻ പറിച്ചു
നാന്/ നാ ജാറി ബ്ദ്ദെന്	- ഞാൻ തെന്നി വീണു
നന്നഗ് ഉച്ചെ അട്ടെലെ ഹോക്ക്	- എനിക്ക് മൂത്രമൊഴിക്കാൻ പോകണം
നന്നഗ് നീറ് മിയ്വലെ ഹോക്ക്	- എനിക്ക് കുളിക്കാൻ പോകണം
നങ്കഗ് ആടലെ ഹോഗോ	- നമുക്ക് കളിക്കാൻ പോകാം
നീ നന്ന പെനിസില് കണ്ടെവാ	- നീ എന്റെ പെൻസിൽ കണ്ടോ

സാറെ നിങ്ക നന്ന മനെഗ് ബ്റ്ദെവാ	- സാർ നിങ്ങൾ എന്റെ വീട്ടിൽ വരുമോ
അവന് ബറ്ല്/ മാനി ഹുല്ല് കെട്ടി ഇരിശിനാ	- അവൻ ചൂൽ/ മാനിപ്പുല്ല് കെട്ടിവെച്ചു
അവ ഇന്ത് ബ്ന്റദല്ലെ	- അവൾ ഇന്നു വന്നിട്ടില്ല
അവറ് ഗ്ഞ്ചി കുടിപ്പലെ ഹോദറ്	- അവർ കഞ്ഞികുടിക്കാൻ പോയി
അവറ്ഗ് നീറ് ശിക്കിത്തില്ലെ	- അവർക്ക് വെള്ളം കിട്ടിയില്ല
ഇദ് ഹൊസാ ബട്ടെയീഗല്	- ഇത് പുതിയ ഉടുപ്പാണ്
എദ്നന്ന പാത്ര യീഗല്	- അത് എന്റെ പാത്രമാണ്
ഇവറ് നന്നെ ആടലെ ബുഡലേ	- ഇവർ എന്നെ കളിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല
ഇവറ് നന്നെ കുളിപ്പലെ ബുഡല്ലെ	- ഇവർ ഇന്നെ ഇരിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല
അവറ് സ്ട്ട് മാടിതരെ	- അവർ ബഹളമുണ്ടാക്കുന്നു
എല്ലി ആനെയിദ്ദെദെ	- അവിടെ ആനയുണ്ട്
ഇല്ലി സേറ് ഇദ്ദെ	- ഇവിടെ ചെളിയുണ്ട്

സംഭാഷണ ശകലങ്ങൾ:-

നിന്ന ഹെസറ് ഏന?	- നിന്റെ പേര് എന്താണ്?
നിന്ന മനെ എല്ലാ?	- നിൻെറ വീട് എവിടെയാണ്?
നിന്ന മനെല് ഏറല്ല ഇറദ്?	- നിന്റെ വീട്ടിൽ ആരൊക്കെയാണ് ഉള്ളത്?
നിന്ന അപ്പന ഹെസറ് ഏന?	- നിന്റെ അച്ഛന്റെ പേരെന്താണ്?
നിന്ന അപ്പനഗ് ഏന കെൽസ?	- നിന്റെ അച്ഛന്എന്താണ് പണി
ഇന്ത് റഹാത്താരെല് ഏന തിന്തത്?	-ഇന്ന് രാവിലെ എന്താണ് കഴിച്ചത്?
നിന്നഗ് മുട്ടായി ഇഷ്ടമ?	- നിനക്ക് മിഠായി ഇഷ്ടമാണോ?

സുരുളെ സൊപ്പ്	-	ചുരുളി
ഭൂതിസൊപ്പു	-	കുമ്പള ഇല
കരിബെസൊപ്പു/ ഉതുക്കസോപ്പു	-	കറിവേപ്പില
തഗത്തെ സൊപ്പു	-	തകരച്ചപ്പ്
ഹ്ഗസൊപ്പു	-	കൈപ്പച്ചപ്പ്
ഒനഗ്സൊപ്പു	-	പൊന്നാങ്കണ്ണി
നുങ്കെസൊപ്പു	-	മുരിങ്ങയില
ഇലെ	-	വെറ്റില
ഹൊഗെ	-	പുകയില

പലതരം തേനുകൾ

1. മറബായില്	-	തുടെ-പുറ്റുതേൻ
2 മറജേനു	-	വൻതേൻ
3. കാട്ജനു	-	കുളവിയുടെ കൂട്ടിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നത്
4. നെസ്സറ്	-	ചെറുതേൻ (കൊതുക് തേൻ)
5. കടിജേനു	-	ചെറുതേൻ
6. സെസ്സറു തുപ്പ	-	ചെറുതേൻ
7. ഹുത്തുതുടെ	-	പുറ്റു തേൻ

തേൻ - പര്യായം

ജേനു, തുടെ, തുപ്പ

നിനഗ് ബയവ/എള്ക്കവ	- നിനക്ക് പേടിയാണോ
ഒളെളദായി ബെരി	- നല്ലവണ്ണം എഴുത്
ബായിസ്	- വായിക്ക്
ഹൊറഗെ ഹോക്കവ	- പുറത്ത് പോകണോ
നാ നിന്നെ ഹുയ്‌വദില്ലെ	- ഞാൻ നിന്നെ അടിക്കില്ല
നിന്നനൊണെക്കാറ്/ജൊത്തെ ക്കാറ് ഏറല്ല	- നിന്റെ കൂട്ടുകാർ ആരെല്ലാമാണ്

ചിലചോദ്യങ്ങൾ

അപ്പ ഏനല്ലാ ഏശി കൊടിത്തെന്നെ	- അച്ഛൻ എന്തെല്ലാം വാങ്ങിത്തരും
നിനക്ക് ബുസ്തഗ ഇദ്ദെവ	- നിനക്ക് പുസ്തകം ഉണ്ടോ
നിന്നഗ് കൊടെ ഇദ്ദെവ	- നിനക്ക് കുട ഉണ്ടോ
നിന്നഗ് കദെ കാളലെ ഇഷ്ടവ	- നിനക്ക് കഥ കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടമാണോ
നിന്നഗ് ഹ്ക്കിഗനെ ഇഷ്ടവ	- നിനക്ക് പക്ഷികളെ ഇഷ്ടമാണോ
നാ നിന്നഗ് ഒളെള ഒൻന്തു കദെ ഹേ്ളികൊട്ടി	- ഞാൻ നിനക്ക് നല്ലൊരു കഥ പറഞ്ഞുതരാം
നിന്നഗ് പദന ഹാളലെ ഗൊത്തവ	- നിനക്ക് പാട്ടു പാടാൻ അറിയുമോ
നിന്നഗ് മനെല് ഏറ പദന ഹേ്ളി കൊടദ്	- നിനക്ക് വീട്ടിൽ ആരാണ് പാട്ടുപാടിത്തരുന്നത്.
ഹുല്ല് ഇഷ്ടവാ	- പൂവ് ഇഷ്ടമാണോ
നീ ആ പോട്ട നോഡ്	- നീയാ ചിത്രം നോക്ക്
ഒളെള സന്ത ഇറ പോട്ട	- നല്ല രസമുള്ള ചിത്രം
നിന്നഗ് നാളെ ഒന്തു പോട്ട കൊട്ടി	- നാളെ നിനക്കൊരു ചിത്രം തരാം

നാ ഒന്തു പോട്ട ബെറ്ദ് കൊട്ടി - ഞാനൊരു ചിത്രം വരച്ചു തരാം
ബെറ്ദ് ക്ലിപ്പാക്കു - എഴുതി പഠിക്കണം
നിന്നഗ് ഇസ്കോള്ഗ് - നിനക്ക് സ്കൂളിൽ വരാൻ
ബറലെ ഇഷ്ടവ ഇഷ്ടമാണോ ?
ഒളെളന്ത് ബറ്ദ് കെലിയക്ക് - നന്നായി എഴുതി പഠിക്കണം
നിദ്ദെമാടക്കവ - ഉറങ്ങണോ
നന്നെ ഗോത്തവ - എന്നെ അറിയുമോ
എദ്ദി നില് - എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്ക്
തിരിഗി നോടഡ് - തിരിഞ്ഞുനോക്ക്
ദനനെ നോഡ് - കാലിനോക്ക്
കാഗെ കിറ്സദ് - കാക്ക കരയുന്നു
നായി ബൊഗ്ളദ് - നായകുരയ്ക്കുന്നു
ബാഡ് തിൻദെവ - ഇറച്ചി തിന്നുമോ

കായ്കനികൾ

തെങ്ങുന കായ്	-	തേങ്ങ
പപ്പകായ്/കർമൂശെ	-	കപ്പളങ്ങ
ബാളെഹണ്ണ്	-	വാഴപ്പഴം
സീയ ഹുളി	-	ഓറഞ്ച്
ഇംബി കായ്	-	നാരങ്ങ
ഉണിസെ ഹുളി	-	വാളൻ പുളി
ഹാഗല കായ്/		
ഹാർള കായ്	-	പാവക്ക
കൊടഹുളി	-	കൊടംപുളി

ബെണ്ടകായ്	-	വെണ്ടക്ക
മുന്തിരി ഹണ്ണ്	-	മുന്തിരിപ്പഴം
നേർല് ഹണ്ണ്	-	ഞാവൽപ്പഴം
സംപഗെ ഹണ്ണ്	-	ചെമ്പകപ്പഴം
തട്സ് ഹണ്ണ്	-	ചടച്ചിപ്പഴം
സാഗഡെ ഹണ്ണ്	-	പൂവത്തിൻകാ
ഹെമ്പൽസ് ഹണ്ണ്	-	അയനിക്ക
ചൂരി ഹണ്ണ്	-	ചൂരിപ്പഴം
സൊട്ടെ ഹണ്ണ്	-	ചൊട്ടപ്പഴം
കൈദെ ഹൾസ്	-	കൈതച്ചക്ക (കാട്ടുകൈത)
ചെമ്പ് ഹണ്ണ്	-	ചേമ്പുങ്ക
സേമ്പ് ഹണ്ണ്	-	പേരക്കപ്പഴം
കാരെ ഹണ്ണ്	-	കാരപ്പഴം
എത്തി ഹണ്ണ്	-	അത്തിപ്പഴം
സാജ്ല് കായ്	-	താന്നിക്കായ

ഇലകൾ- ഹളെ

ഗണെക്കെ സൊപ്പു	-	കാക്കച്ചപ്പ്
കീരസൊപ്പു	-	ചീരച്ചപ്പ്
മുള്ളു കീരെ	-	മുള്ളൻ ചീര
തൊകരെ സൊപ്പു	-	തകര
കുമ്പളസൊപ്പു	-	മത്തയില

കൂറ	-	കൂരൻ
ഉടു	-	ഉടുമ്പ്
ത്യ്രിഗെ	-	ഉറുമ്പുതീനി
കീറാ	-	കീരി
കോളി	-	കോഴി
കാട്ടി	-	കാട്ടുപോത്ത്
എറ്ദ്	-	കാലികൾ
ഹാറാ	-	വെരുക്

വന വിഭവങ്ങൾ

കറ	-	മരപ്പശ
മറ ഹൂവ്വ്	-	കൽപ്പാശം
ഹാളെ	-	ഇല
മറസക്കള	-	മരപ്പട്ട/തൊലി
ബേറ്	-	വേര്
ഹൂവ്വ്ഗ	-	പൂക്കൾ
നെല്ലിക്കായ്	-	നെല്ലിക്ക
മറശെക്കെ	-	മരത്തിന്റെ തോൽ
ബട്ടലെ	-	പാട കിഴങ്ങ്
കുടുക്ക	-	ഇളം കായകൾ
ചീക്കെ/ സൊവ്ദെ	-	വിറക്
സുണ്ടെബേറ്	-	ചുണ്ടവേര്

കിഴങ്ങുകൾ - ഗ്ള്സ്/ഗാസ്

ബുണ്ണി ഗാസ്	-	വെള്ളി കിഴങ്ങ്
നൂരെ ഗാസ്	-	നൂറ കിഴങ്ങ്
ബെല്ലദ ഗാസ്	-	മധുരകിഴങ്ങ്
സേമ്പുഗാസ്	-	ചേമ്പ്
കാട്ട ഗാസ്	-	കാട്ടു കിഴങ്ങ്
സേനെ ഗാസ്	-	ചേന
പൂളെഗാസ്	-	മരച്ചീനി
കുറ്നെ ഗാസ്	-	കൂർക്ക
ചുള്ളി ഗാസ്	-	കൂവ
സുൺടി	-	ഇഞ്ചി
അ്ര്ച്ചിന	-	മഞ്ഞൾ
നടെ ഗൾസ്	-	കാച്ചിൽ
യെരെ	-	കാട്ടുകിഴങ്ങ്
കാച്ചല് ഗൾസ്	-	കാച്ചിൽ

ചെറു ജീവികൾ

ന്ള്ളി	-	ഞണ്ട്
ഗുള്ളെ	-	ഞവുണി
മീന്	-	മീൻ
കപ്പെ	-	തവള
ഗൊദ്ദമ	-	വാൽമാക്രി
ക്ട്ജ	-	കടന്നൽ

നോണ	-	ഈച്ച
ഹാറ്റെ	-	പാറ്റ
ഹേന്	-	പേൻ
കൊര്ത്തി	-	പുൽച്ചാടി
കൂറെ	-	വെള്ളപ്പേൻ
ചീറ്	-	ഈര്
സൊള്ളെ	-	കൊതുക്

ഉരഗങ്ങൾ

പാമ്പ് - ഹാവു

ബിലെയ്തവു	-	ആനബില്ലെരി
പ്പലാത്തറാ ഹാവൂ	-	പലതരം പാമ്പുകൾ
കേരാവൂ	-	ചേരപാമ്പ്
നാഗറാവു	-	മൂർഖൻ
യെമ്പാവു	-	പെരുംപാമ്പ്
മണ്ഡലാവു	-	ചേനതണ്ടൻ
ഒള്ളെ ഹാവു	-	നീർക്കോലി
ഹച്ചെവു	-	പച്ചില പാമ്പ്
അറണെ	-	അരണ
എരെ	-	മണ്ണിര
ഗൊദ്ദ	-	ഓന്ത്
ഹ്ല്ലി	-	പല്ലി
മൊസളെ	-	മുതല

മൃഗങ്ങൾ

ആനെ	-	ആന
കടവേ	-	മലമാൻ
സാരഗെ	-	പുള്ളിമാൻ
ഹുലി	-	പുലി
ഹ്ന്തി	-	പന്നി
കോണ	-	പോത്ത്
കോഡ	-	കുരങ്ങ്
ധന	-	കന്നുകാലികൾ
എ്ത്ത്	-	മൂരി
ഹ്സ	-	പശു
ഉസ്ച്നായ്	-	പേപ്പട്ടി
കേളെ	-	കാട്ടാട്
ബെക്ക്	-	മരപ്പട്ടി
മൊലാ	-	മുയൽ
കറ്ടി	-	കരടി
ന്നായി	-	പട്ടി
കെന്നായി	-	ചെന്നായ
കൊത്തി	-	പൂച്ച
സണ്ണെ	-	അണ്ണാൻ
ഗൊദ്ദ	-	ഓന്ത്
അറണെ	-	അരണ

കാക്കി	-	ചിക്ക
കുള്ളി	-	മാര
ചിക്കി	-	മാത
ഒണക്കലി	-	പെദ്ദെ
മാരെ	-	മാദ
മാച്ചി	-	മാസ്തി
മാതി	-	
മാളു	-	ബസവ
ബോളി	-	ബോള
ചീത	-	കുഞ്ച
കരിക്കി	-	കരിയ
കാളി	-	കാള
ബൊമ്മി	-	ബൊമ്മ
	-	കെവുട
കരിപ്പി	-	കറുപ്പ
പെദ്ദി	-	ബോക്ക
ജെഡ്ഗി	-	കുട്ട
കെവിടി	-	ജൂഡ
ബോക്കി	-	ഗൂളി, കിട്ടൻ,

ഹ്ക്കിഗ – പക്ഷികൾ

ന്വ്വുല് കോളി	-	മയിൽ
കാഗെ	-	കാക്ക
കൊച്ചെ	-	കൊക്ക്
കാഗ്റന്ക്കി/കവാക്കി	-	മൈന
ഗീണാ	-	തത്ത
കൂരിഹ്ക്കി	-	കൂര്യാറ്റ
ബിജ്ജ്	-	പരുന്ത്
കൊളമകോളി	-	കുളകോഴി
സുളലി	-	വാലാട്ടിക്കിളി
സൊർട്ട	-	വേഴാമ്പൽ
കെമ്പൂത്ത	-	ചെമ്പോത്ത്
കുളെ നരി	-	കഴുകൻ
സോരെഹ്ക്കി	-	അരിപ്രാവ്
സൊക്ന	-	മരം കൊത്തി
കുഗില്	-	കുയിൽ
കൊല്ലഹ്ക്കി	-	കാക്കതമ്പുരാട്ടി
ഗുഭണി	-	കൂമൻ
കോളി	-	കോഴി
കൊട്ടളെ	-	ഇരട്ടത്തലച്ചി
മീൻ സ്ട്വ	-	മീൻകൊത്തി
കുട്ട്റെ	-	കുട്ടുറുവൻ

കമര്‍കൊല്ലെ	-	ആനറാഞ്ചി
ഹൂഝ കോളി	-	പൂവന്‍ കോഴി
ഹഡെ കോളി	-	പിടക്കോഴി

മരങ്ങള്‍

മാവുമറ	-	മാവ്
ഹല്‍സ്മറ	-	പ്ലാവ്
തേക്ക്മറ	-	തേക്ക്
ഹുണിശേമറ	-	പുളിമരം
നേറ്ല്മറ	-	ഞാവല്‍
തെങ്ങ്നമറ	-	തെങ്ങ്
കിന്‍സഗെമറ	-	മുരിക്ക്
സാഗഡെ	-	പൂവ്വം
ഹെമ്പല്‍സ്	-	അയനി
മ്ത്തിമറ	-	കരിമരുത്
ബെണ്ടെമറ	-	വെള്ളച്ചടച്ചി
തടസ്സ്	-	ചടച്ചിമരം
അല്‍ത്തിമറ	-	വെണ്ടേക്ക്
ബ്ടെമറ	-	വീട്ടിമരം
ഹാലെമറ	-	ആല് മരം
ഹെത്തിമറ	-	അത്തിമരം
സംപഗെമറ	-	ചെമ്പകം
കൊന്നെമറ	-	കൊന്നമരം

സാജ്ല്മറ	-	താന്നിമരം
കുളുമാവു	-	കുളിര്‍മാവ്
എ്ടലെ	-	എടന
ഗൊദ്ദെമറ	-	കിളിഞ്ഞില്‍
കൊക്കെഹാലെ	-	ചെറിയപാല
ഹൊന്നെമറ	-	കറവേങ്ങ
മുത്തഗെമറ	-	പിലാശ് (വനജ്വാല)
നായ്ബ്ഡെമറ	-	വെള്ളീട്ടി
പേറഗെമറ	-	പാറകം
ഒറലെ	-	എടന
കൂളിമറ	-	വെള്ള കുമിഴ്
ഗന്ദമറ	-	ചന്ദനം
സോരെ ഗന്ദ	-	രക്ത ചന്ദനം
സൂറല്‍ ഗഢി	-	ചൂരവടി
കട്ടെ	-	മുള
ചിമ്പുകട്ടെ	-	ചെറിയ മുള
ഓടെ	-	ഈറ

യസറ് - ഹെസറഗ - പേരുകള്‍

പ്രായമായവര്‍	-	ദൊസ്സവര്
ഹണ്ണ്ക	-	സ്ത്രീകള്‍
ഗ്ണ്ഗ	-	പുരുഷന്‍
കെഞ്ചി	-	കുള്ള

മനെല സാദനഗ - വീട്ടിലെ സാധനങ്ങൾ

സ്ട്ട്ഗ	-	തവി
മടക്കെ	-	മൺകലം
ചിമ്പി	-	തിരിക
മന്ദരി/സാപ്പെ	-	പായ
മഡക്കെ	-	ചട്ടി
സോട്ടു	-	സ്പൂൺ
ഉപ്പൺഡെ	-	ഉപ്പ് പാത്രം
പൊദെപ്പു	-	പുതപ്പ്
മൂഡെകട്ടദ്	-	തുണിക്കെട്ട്
കോലഗെ	-	വരാന്ത
കപ്പലെ/ ബാക്കിലെ	-	വാതിൽ
ബില്ല്	-	വില്ല്
ബിംക്കെ	-	തീ
ഒമ്പു	-	അമ്പ്
ചീക്കെ/ സൊവ്ദെ	-	വിറക്
അ്ട്പ്പ്/ഒലെ	-	അടുപ്പ്
ഗെരിച്ചി	-	ചേര് (തട്ട്)
ബട്ടെഗ	-	തുണികൾ
സപ്പ്ര	-	തട്ട് (കിടക്കാനുള്ളത്)

ഹൂ-പൂവ്

മുല്ലെഹൂ	-	മുല്ലപ്പൂവ്
സംപഗെഹൂ	-	ചെമ്പകപ്പൂവ്
മെ്ത്തിഹൂ	-	കരിമരുത് പൂവ്
തട്സ്ഹൂ	-	ചടച്ചി പൂവ്
നേർല്ഹൂ	-	ഞാവൽപ്പൂവ്
സുള്ളിഹൂ	-	കൊങ്ങിണിപൂവ്

ബന്ധങ്ങൾ

ബിറ്ന്ത്ക്കാറ്	-	അതിഥികൾ
മാവാ	-	അമ്മാവൻ
അത്തെ(റ്റെ)	-	അമ്മായി
ബാവ	-	അളിയൻ
ചികപ്പ	-	ചിറ്റപ്പൻ
ചിക്കൊവ്വ	-	ചിറ്റമ്മ
ഗ്ൺണ്ട,ഗൺണ്ട	-	ഭർത്താവ്
ഇൻട്ര്, ഹിൻട്ര്	-	ഭാര്യ
മ്ങ്ങ	-	മകൻ
മഗ	-	മകൾ
മൊതെഹ്ണ്ണ്	-	വധു
മൊതെഗ്ൺണ്ട്	-	വരൻ
മുദ്യപ്പ	-	മുത്തച്ഛൻ
മുദികൊവ്വെ	-	മുത്തശ്ശി
പെദ്ദ	-	പൊട്ടൻ
പെദ്ദി	-	പൊട്ടി
അക്ക	-	ചേച്ചി

അണ്ണ	-	ഏട്ടൻ
സ്വശെ	-	മരുമകൾ
ഹ്ള	-	മരുമകൻ
തബ്ബരി	-	അനാഥൻ,
		അനാഥ
തമ്മ	-	അനുജൻ
തെങ്കെ	-	അനുജത്തി

ഉറുമ്പുകൾ

സേർക്ക എ്റ്	-	നിസറ്
ഹണ എ്റ്	-	പൊടിയുറുമ്പ്
കെട്ട് എ്റ്	-	കട്ടുറുമ്പ്
കുറിയ എ്റ്	-	കൂനനുറുമ്പ്
കുന്ത എ്റ്	-	വണ്ണമുള്ള കട്ടുറുമ്പ്

കൂണുകൾ

ബെ്ളെളണബെ	-	പെരും കൂൺ
കബ്ണ്ടണബെ	-	വെള്ളച്ചടച്ചിയുടെ കൂൺ
മൊളെകവുയ	-	മുയലിന്റെ
		ചെവിപോലുള്ള കൂൺ
മ്ൺസണംബെ	-	അരികൂൺ
കർഡ്ഡിയണംബെ	-	കരടികൂൺ
കട്ടണംബെ	-	മുളകൂൺ
ഹുല്ലണബെ	-	പുല്ലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കൂൺ
മറണബെ	-	മരകൂൺ
മാവാണംബെ	-	മാവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കൂൺ
ഹെ്ണ്ണണബെ	-	എണ്ണകൂൺ

ആയുധങ്ങൾ

ക്ത്തി	-	കത്തി
കോലു	-	കിഴങ്ങ്മാന്തി
ഹെ്ംബ്	-	അമ്പ്
വില്ല്	-	വില്ല്
ഉണ്ടെ	-	മണ്ണ്കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉണ്ട (പക്ഷിയെ പിടിക്കുവാൻ)
ബെ്റിവില്ല്	-	തെറ്റാലി

ഞണ്ട്

ഗുണ്ടറനെള്ളി	-	വയൽഞണ്ട്
ബാളെനെള്ളി	-	വലിയ ഞണ്ട്
ക്ല്ല് നെള്ളി	-	കരിഞണ്ട്

മീനുകൾ

തോട	-	തോടൻ
പറള	-	പരല്
കൊഞ്ച	-	കൊഞ്ച/ സെള്ളി
ബാള	-	വാള
ക്ള്ളോത്തി	-	കല്ലൊട്ടിമീന്
ആര്യെല്	-	ആരൽ
ക്ടുവെ	-	കടു
മൊയ്യ്	-	മുശി (മുഷി)
മുള്ള	-	മുള്ളൻ

ഉണ്ടായിരുന്നവർക്കും ഒന്നും പറ്റിയില്ല. ഞങ്ങളുടെ വീടിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ആന ഒരു മുളയുടെ അടുത്ത് നിന്നു. എന്നോട് വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പോയി. എന്റെ കൂട്ടുകാരോടും കൂടി കളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ അച്ഛൻ കാട്ടിൽ നിന്നും വീട്ടിലേക്ക് വന്നു. ഞാൻ അച്ഛന്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടിപ്പോയി. എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു ആന അവിടെ നിന്ന് പോയോ എന്ന് അപ്പോൾ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു: അതിനെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി ഓടിച്ചു. അന്ന് വൈകീട്ട് വീടിന്റെ അടുത്തേക്ക് ഒരു കുട്ടി ആനയും രണ്ട് വലിയ ആനയും വന്നിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കോളനിയിലെ എല്ലാവരും ആനയെ കാണാൻ പോയി. അത് നല്ല ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു.

ജിഷ്ണു.എം.കെ.

ന്നാ ആ ജി നാല്

ന്നാനു നങ്ക അപ്പനും നങ്കമനെ ദണ്ടെ ഇറാ ഒശ് ആൾക്കാര്നും കൂടി സൊവ്വ് ദക്റു കാട്ക് ദാരുക ഒന്ത് ആനെനെ കണ്ണി. നങ്ക ഒശ് നേര നോടി നിന്നോ. ആനെ നങ്കനെ കണ്ട് ജഗള എത്തി ഓടി ശീത്ത്. നന്നെ നങ്ക അപ്പ കൈയ്യിട്ത്ത് ഓടിനാ ഭാഗ്യഗ് നന്നക്നും അപ്പന്കും കൂടെ ഇദ്ദവർകും യാസും പ്ത്തിത്തില്ലെ. നങ്ക മനെ ദണ്ടെ തലപ്പിദക ആനെ ഒന്തു കട്ടെ ഒണ്ടെ നീന്തത്ത് നന്നെ മനെക് ഓകലെ അപ്പ ഹ്ളിദന്നാ ഓനി. ന്നാ നന്ന കൂട്ടുകാര് തണല് ആട്യോട് ഇദ്ദഗ നന്ന അപ്പകാട്ത മനെഗ് ബന്ന. ന്നാ അപ്പ ദണ്ടെ ഓടിയോനി. ഹന്താട്ടു കേ്ളിനി. ആനെ ഇല്ലിന്താ ഓത്തവ. അപ്പാ എ്ളിനാ എ്തിനെ നങ്കയെല്ലാവര്നും കൂടി ആനനെ ഓടിശ്നേ എ്ന്ത് ബെയ്നേര നങ്ക മനെ ദണ്ടെ ഒന്തു സണ്ണ ആനെനും എർഡ് ദൊഡ്ഢാ ആനെനും ബെന്തി ഇര്ശ്ത്ത്. നങ്ക കോളനിമനെലി എല്ലാവറ്നും ആനെനെകാണലേ ഓന്നോ എ്ത് ഒള്ളെ ഒന്തു കാഴ്ച്ചെ ആയിറ്ശ്ത്ത്.

ജിഷ്ണു എം.കെ, ക്ലാസ്-8

സുന്ദര വയനാട്

വയനാട് മനോഹരമായ നാട്. ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നത് തന്നെ

സീനസ്ട്ടി	-	ചീനച്ചട്ടി
ഹ്ട്ടി	-	മുറ്റം
ഹ്ണിഗെ	-	ഈരോലി (ചീർപ്പ്)
ബിംഗിപ്പെട്ടി	-	തീപ്പെട്ടി
തപ്പലെ	-	ചോറുകലം
ചെരമാന്തി	-	ചിരവ
ഹലഗെ	-	കൊരണ്ടി
ഗുണ്ടുഗല്ല്	-	അമ്മിക്കല്ല്
തെലാണി	-	തലയണ

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ

രാത്രകൂളു	-	അത്താഴം
മെദന കൂളു	-	ഉച്ച ഭക്ഷണം
ഗെഞ്ചി	-	കഞ്ഞി
ഉതുക്ക	-	കറി
കാറ	-	എരിവ്
ബത്ത	-	നെല്ല്
ഹന്തി	-	പന്നി
പഞ്ചാറ	-	പഞ്ചസാര
ആല്	-	പാൽ
തീനി	-	ഭക്ഷണം
ബെല്ല	-	വെല്ലം

കുമ്പള	-	മത്തൻ
ബൂഭികായ്	-	കുമ്പളങ്ങ
മ്ണ്സ്	-	മുളക്

സംഖ്യകൾ

1	ഒൻദ്	16	ഹ്ദിനാറ്
2	എറ്ട്	17	ഹ്ദിനേ്ള്
3	മൂറ്	18	ഹ്ദിന്ൺട്ട്
4	നാക്ക്	19	ഹ്ത്തൊമ്പത്ത്
5	എയ്ദ്	20	ഇപ്പത്ത്
6	ആറ്	30	മോത്ത്
7	ഏ്ള്	40	നാലപാത്ത്
8	എ്ൺട്ട്	50	എയെപാത്ത്
9	ഒമ്പത്ത്	60	ഹ്റ്വ്ത്ത്
10	ഹ്ത്ത്	70	ഹ്ള്പെദ്
11	ഹന്നൊന്ത്	80	യംമ്പത്ത്
12	ഹന്നെറ്ട്	90	തൊണ്ണൂറ്
13	ഹ്ദിമൂറ്	100	നൂറ്
14	ഹ്ദിനാക്ക്	1000	സവറ
15	ഹ്ദിന്യ്ദ്		

ഞാനും എന്റെ ഇഷ്ടങ്ങളും - നാന് നന്ന ഇഷ്ടകന്

എന്റെ പേര് / നന്ന ഹെസറ്	:	അഞ്ജു ആർ.
എന്റെ വീട് / നന്ന മനെ	:	വേലിയമ്പം / വേലിയമ്പല്
എന്റെ ജനനതീയതി / നാ ജിനിഷിതജിന	:	1997 മെയ് 31
എന്റെ വയസ് / നന്ന ബെയ്സ്	:	13 / ഹ്ദിമൂറ്
ഞാൻ പഠിക്കുന്ന സ്കൂൾ / നാ കെലിപ്പ ഇസ്കോളു	:	ആർ.ജി.എം.ആർ. എച്ച്. എസ്. കല്ലൂർ
എന്റെ കൂട്ടുകാർ / നന്ന ജൊത്തെക്കാറ്	:	സരിത, കുക്കു, ശ്രീജ
എന്റെ ചെല്ലപേര് / നന്ന മനെല് കരിപയസറ്	:	പെണ്ണേ
ഇഷ്ടപ്പെട്ടപേര് / ഒപ്പിത യസറ്	:	അനുഷരാജ്
ഇഷ്ടപ്പെട്ട കളറ് / നന്നക് ഒപ്പിദ കളറ്	:	നീല
ഇഷ്ടപ്പെട്ട പഴങ്ങൾ / നന്നക് ഒപ്പിദഹ്ണ്ണ്ഗ	:	ഓറഞ്ച്, പച്ച മുന്തിരി
ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഉടുപ്പ്/നന്നക് ഒപ്പിദ ഉടുപ്പ്	:	ഷർട്ട്, മിഡി
ഇഷ്ടപ്പെട്ട വീട്/നന്നക് ഒപ്പിദ മനെ	:	ഓട്/ ഓടുമനെ
ഇഷ്ടപ്പെട്ട മൃഗം/ഒപപിദ കാട്ജാത്തി	:	കടുവ
ഇഷ്ടപ്പെട്ട പക്ഷി/ഒപ്പിദ ഹ്ക്കി	:	തത്ത / ഗിണാ

എന്റെ അനുഭവകുറിപ്പ്

ഞാൻ ആ ദിവസത്തിൽ

ഞാനും എന്റെ അച്ഛനും വീടിനടുത്തുള്ള ആൾക്കാരും കൂടി കാട്ടിൽ വിറകിനായി പോയപ്പോൾ ഒരു ആനയെ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ കുറേ നേരം നോക്കിനിന്നു. ആന ഞങ്ങളെ കണ്ട് ദേഷ്യം പിടിച്ച് ഞങ്ങളെ ഓടിച്ചു. എന്നെ എന്റെ അച്ഛൻ കൈപിടിച്ചു കൊണ്ട് ഓടി. ഭാഗ്യത്തിന് എനിക്കും അച്ഛനും കൂടെ ഞങ്ങളുടെ

ആജിന	-	ആ ദിവസം

ഇ

ഇന്ത്	-	ഇന്ന്
ഇത്തഗ്	-	ഇങ്ങോട്ട്
ഇവറ്	-	ഇവർ
ഇല്ലി	-	ഇവിടെ
ഇദ്ഗ്	-	ഇതിന്
ഇത്തഗ്	-	ഇങ്ങോട്ട്

ഈ

ഈശെബ്രി	-	ഇപ്പുറത്ത്
ഈഗ	-	ഇപ്പോൾ
ഈറദ്	-	അറക്കുക
ഈഗൽന്	-	ഇപ്പോഴും
ഈത്തറ	-	ഇത്തരം

ഉ

ഉർസദ്	-	ഊതുക
ഉദിറദ്	-	വീഴുക
ഉപ്പറല്	-	മുകളിൽ
ഉണു	-	ഇനി
ഉച്ചെ	-	മൂത്രം
ഉഗുറ്റ്	-	നഖം

ഊ

ഊദിറദ്	-	മുഖം വീർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു
ഊരിദദ്	-	ഊരിയത്
ഊങ്കിനോടദ്	-	കുനിഞ്ഞു നോക്കുക

എ

വലിയ ഭാഗ്യമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി പോരാടിയ പഴശ്ശി രാജാവിന്റെ നാടു കൂടിയാണ് ഇത്. പഴശ്ശി രാജാവിന്റെ സ്മാരകം മാനന്തവാടിയിലാണുള്ളത്. വയനാട്ടിലെ ഒരു താലൂക്കായ സുൽത്താൻബത്തേരിക്ക് ഈ പേര് വരാൻ കാരണം. പണ്ട് ഇവിട ഭരിച്ചിരുന്നത് ടിപ്പു സുൽത്താനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഇപ്പോഴും സുൽത്താൻ കോട്ട ഉണ്ട്. എടയ്ക്കൽ ഗുഹ അമ്പലവയലിൽ ആണ്. ഇവിടേക്ക് ധാരാളം ആൾക്കാർ വരുന്നുണ്ട്. ഈ വയനാട് ഒരു ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രം കൂടിയാണ്. മനോഹരമായ പാറക്കെട്ടുകൾക്കിടയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന അരുവികൾ. സംഗീതത്തിൽ താളം വെച്ച് ദിനംപ്രതിയായി ഒഴുകുന്ന പുഴ. പച്ച നിറത്തിലുള്ള പുല്ലുകൾ ഇരുട്ടുമൂടിയിരിക്കുന്ന വനങ്ങൾ. മരങ്ങളിൽ പല പല നിറത്തിലുള്ള പൂവുകളും കായകളും. ഓണക്കാലത്ത് ഒത്തിരി പൂക്കളും കായകളും ഉണ്ടാകും. പൂക്കളിൽ ചുറ്റി പറന്ന് നടക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റകൾ, തേനീച്ചകൾ ഇതെല്ലാം എന്തൊരു ഭംഗിയാണ്. ഓണ ദിവസങ്ങളിൽ ദിവസേന അത്തമിടുകയും മറ്റ് മത്സരങ്ങളും കളികളും എല്ലാം നടത്തുന്നത്. മഞ്ഞ് കാലത്ത് പ്രഭാതത്തിൽ വനങ്ങൾ മഞ്ഞുമൂടിയിരിക്കും. ഈ കാലത്ത് നല്ല തണുപ്പായിരിക്കും. ഈ സമയത്ത് വനങ്ങളിലെ മൃഗങ്ങൾ നിശബ്ദരായിരിക്കും. അപ്പോൾ പക്ഷികൾ കലപില കൂട്ടിയാൽ ആ ശബ്ദം പ്രതിധ്വനിച്ച് വീണ്ടും വീണ്ടും കേൾക്കാം. ഇത് കേൾക്കാൻ വളരെ മനോഹരമാണ്. വേനലിന്റെ അവസാനമാണല്ലോ മഴ. മഴക്കാലത്താണ് കർഷകർ വയലിൽ ഇറങ്ങുന്നത്. രണ്ടു മൂന്നു മാസം വളർന്ന ഞാറുകളിൽ ഒന്നു കാറ്റു തലോടിയാൽ പുഴയിലെ ഓളങ്ങൾപോലെയാണ്. ഇതു കാണാൻ നല്ലരസമാണ്. മഴപെയ്യുന്ന കാലമായതു കൊണ്ട് എവിടെ നോക്കിയാലും പച്ചപ്പ് മാത്രം. ഈ വയനാട് പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ചേർന്നതാണ്. വയനാട്ടിലാണ് അധികമായും ആദിവാസികൾ ഉള്ളത്. വയനാട് ഈ പേരുവരാൻ കാരണം വയലിന്റെ നാടായതുകൊണ്ടാണ്. അതു പോലെ തന്നെ ആദിവാസികൾക്ക് അവരുടേതായ കലകളും ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളുമെല്ലാം നടത്തുന്നവരാണ്. ഈ മനോഹരമായ സ്ഥലം സ്വർഗത്തിനു തുല്ല്യമാണ്.

സന്ത ഇറ ബ്യ്നാട്

ബ്യ്നാട് ഒളെള സന്ത ഇറ നാട് ഈഗല്. ഇല്ലി ജീവസ്ലെ ആദദ് നങ്കഗെല്ല് ദൊഡ്ഡ ഭാഗ്യ. നങ്ക നാട്ന സ്വാതന്ത്ര്യഗ് ബേക്കായി പോരാടിദ പഴശ്ശി റാജാവ്ന നാടുകൂടിഗല ഇദ്. പഴശ്ശിറാജാവ്ന ഓർമ്മെഗ് ആയൊട്ടു ഇറ മനെ മാന്തോട്ല് ഇദ്ദെദെ. ബ്യ്നാട്ല ഒന്തു താലൂക്ക് ആദ സുൽത്താൻ ബത്തേരിഗ് ഈ ഹെസറ് വറലെ കാറണ പ്ണ്ട്ല് ഇല്ലി ടിപ്പു സുൽത്താൻത ദരിശിദദ്. അവറ്ന ഓർമെഗ് ആയി ഈഗല്ന് സുൽത്താൻകോട്ടെ ബത്തേരില് ഇറദ്. പ്ണ്ടന്തവേ എല്ലാറ്ന് ഹേളി എ്രിപ്പ എ്ടെക്കൽ ഗുദ്ദ കാണലെ ഹൊറനാടന്ത ഒശീ ആള് വ്ന്ത് ഹോത്തരെ. ഹൊളെ, തോടു,കാട്, ഗദ്ദെ ഇദെല്ല് കൊണ്ടു തൂമ്പിദ ഒന്തു ഒളെള നാട് ഈഗല് ബ്യ്നാട്

സന്തറ പാറെ ഉദ്ദമെഗെ ഒളിബറ നീറ് സാല്നും ഏഗൽനും പദനഹാളെ മാതരി ഒളിബറ ഹൊളെ ഹച്ചെ ഹീട്ത്തിറ ഹുല്ലുണ്ടും ഇർട്ട് മൂടിത ഗ്ഡ്ഡനും മറല് ഒളെള സന്തയിറ ഹുവ്വൂഗനും കായികനും ഇദ്ദെ. ഹുവ്വുന സുത്ത ഹാര്യാടെ ജേൻ കുഞ്ഞിനെ ന്ും തുടെ കുഞ്ഞിനെനും നേടലെ ഏനൊളെള സന്ത.

എന്റെ നാട്

ഞാൻ സരിത. ഞാൻ വയനാട്ടിലെ നടവയൽ എന്ന സ്ഥലത്താണ് ജനിച്ചത്. എന്റെ കുടുംബത്തെ പറ്റി പറഞ്ഞാൽ ഒരു കൂട്ടുകുടുംബമാണ്. അച്ഛൻ, അനിയൻ, രണ്ട് അനിയത്തിമാർ എന്നിവരാണ് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഉള്ളത്. അച്ഛൻ ഫോറസ്റ്റ് ഗാർഡാണ്. അമ്മ വീട്ടിലും. അനിയൻ പഠിക്കുന്നു അവന്റെ പേര് സനീഷ്. ഒരു അനിയത്തിയുടെ പേര് സനിത. അവൾ വേലിയമ്പത്ത് പഠിക്കുന്നു. ഒരു അനിയത്തിയുടെ പേര് സനുഷ. അവൾ എൽ.കെ.ജി പഠിക്കുന്നു എന്റെ കുടുംബത്തെ പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ നല്ല സന്തോഷമുള്ള കുടുംബം തന്നെയാണ്. പിന്നെ ഞാൻ എട്ടാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു. എന്റെ ആഗ്രഹം ഒരു ജില്ലാകല്ക്ടർ ആകാനാണ്. ചെറുപ്പത്തിലെ എന്റെ ഒരു ആഗ്രഹമായിരുന്നു. ഇത്. ഈ ഒരു ജോലി വാങ്ങണം എന്ന വാശിയോടെയാണ് ഞാൻ പഠിക്കുന്നത്. ജില്ലാ കലക്ടർ എന്ന പേരുണ്ടാവാനല്ല. ഈ നാടിനെ അറിയാൻ മാത്രമല്ല കലക്ടർ ആയാൽ എന്റെ ഈ നാട്ടിലെ മനുഷ്യർക്ക് സൗകര്യവും

സഹായവും ചെയ്തുകൊടുക്കും. ഇതിന് വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ പഠിക്കുന്നത്.

നന്ന നാട്

നാ സരിത. നാ വയനാടിലാ നടവയല് എ്ന്നാ ജാഗല് ജനിശിനത്. നന്നാ കുടുംബനപറ്റി ഹേ്ളിതലെ ഒന്തു കൂട്ടുകുടുംബത്താ. അപ്പ, ഒവ്വെ, തമ്മ എറ്ഡ് തെങ്കെ ഈസാള്താ നങ്ക മനെല് ഇറത്. അപ്പ ഫോറസ്റ്റ് ഗാർഡ്. ഔവ്വെ മനെല്. തമ്മ കെലിപ്പത്. അവന എസറ് സനീഷ്. ഒന്തു തെങ്കെ യെസറ് സനിത. അവ വേലിയമ്പല് കെലിപ്പത്. ഒന്നു തെങ്കെ എസറ് സനുഷ അവ എൽ.കെ.ജി. ല് കെലിപ്പത്. നന്ന കുടുംബന പറ്റി എ്ളിതലെ ഒളെള സന്തോഷ ഇറ കുടുംബത്താ നങ്കത്. ഹിന്തെ നാ ഹെട്ടില് കെലിപ്പത്. നന്ന ആഗ്രഹ ഒരു ജില്ലാകലക്ടർ ആഗലെതാ. സണ്ണതില് നന്ന ഒന്തു ആഗ്രഹ ആയിരിശിത്തിത്ത്. ഈ ഒന്തു ജോലി എസന് എ്ന്ത് വാശിയോടെ താ നാ കെലിപ്പത്. ജില്ലാകലക്ടർ എന്ത ഒന്തു ഹെസറ് ഇറലെ അല്ല. ഈ നാട്ല് ആമ്മയാ എരിപ്പലെ മാറതല്ല. ജില്ലാ കലക്ടള്ർ ആതലെ ഈ നാട്ല് മെയ്സമാർക്ക് ബേക്കായി യെല്ലാ സൗരനും സഹായനും നാ മാടി കൊടിത്തിനി. ഇത്ക്ക് ബേക്കായി താ നാ കെലിപ്പിത്.

നിഘണ്ടു

അ

അത്തെ	-	അമ്മായി
അവറ്	-	അവർ
അവ്വ	-	അമ്മ

ആ

ആലെ	-	തൊഴുത്ത്
ആട്ടക്കാറ്	-	കളിക്കാർ
ആനെ	-	ആന
ആശെബ്രി	-	അപ്പുറത്ത്
ആപ്പദിലെ	-	കഴിയില്ല

കോളിസൂഡെ	-	കോഴിയുടെ തലയിലെ പൂവ്
ക്ഡ്ഡി	-	വടി
ക്ളി	-	പശക്കോൽ (പക്ഷിയെ പിടിക്കുന്നതിനുള്ള കോൽ)
ക്യ്	-	കൈ
ക്ലിപ്പദ്	-	പഠിക്കുക
ക്ത്തിരി	-	എലിക്കെണി
ക്ണ്ണ്	-	കണ്ണ്
ക്ല്ല്	-	കല്ല്
ക്ര്സ	-	കുടൽ

ഗ

ഗർത്തെ	-	കീറി
ഗണ്ട	-	ഭർത്താവ്
ഗളെ	-	തോട്ടി
ഗദ്ദെ	-	വയൽ
ഗണക്കെഹ്ണ്ണ്	-	കാക്കപ്പഴം
ഗള്സ്	-	കിഴങ്ങ്
ഗാർലഹുളു	-	ഈയാം പാറ്റ
ഗാളി	-	കാറ്റ്
ഗാണ	-	ചൂണ്ട
ഗാർഗാറ	-	പോറൽ (പരുപരുത്ത)
ഗാത്തദ്	-	തിക്കുക
ഗാസ്	-	കിഴങ്ങ്
ഗീറാടദ്	-	ബഹളംവയ്ക്കുക
ഗീണ	-	തത്ത
ഗീല	-	പുരുഷൻമാരെ സംബോധന

എ്ന്തൊട്ടു	-	എന്നിട്ട്
എ്റത്ത	-	അറിഞ്ഞു
എ്ഞ്ചിന	-	പേടിച്ചു (പു)
എ്ഞ്ചിത	-	പേടിച്ചു (സ്ത്രീ)
എസ്ചറയിറക്കു /	-	ജാഗ്രതയാ എസറായിറക്കു യിരിക്കണം
എദ്ദ്	-	എഴുന്നേൽക്ക്
എച്ചദ്	-	എയ്യുക
എൺട്ടണി	-	അൻപത് പൈസ
എല്ല്ഗാ എത്ത്ഗ	-	എവിടേക്ക് / എങ്ങോട്ട്

ഏ

ഏന	-	എന്ത്
ഏസ	-	എത്ര
ഏസ്തെഗയദ്	-	കോപ്രായം കാട്ടുക
ഏന്ഗ	-	എന്തിന്
ഏനെല്ലാ	-	എന്തെല്ലാം
ഏട്ട് / ഹുയ്വദ്	-	അടി

ഒ

ഒന്തു	-	ഒന്ന്
ഒന്തഗെ / ഒട്ടിഗെ	-	ഒരുമിച്ച്
ഒഞ്ചിന	-	ഒരു ദിവസം
ഒബ്ബ	-	ഒറ്റയ്ക്ക്
ഒണഗിദദ്	-	ഉണങ്ങിയത്

ഓ

ഓഡത്	-	ഓടുന്നു
ഓണഗ്	-	ഓണത്തിന്
ഓലെ	-	കമ്മൽ

ഓശെ - നല്ലത്

ഒൗ

ഔലു - അവിൽ

ക

കച്ത്സദ് - കടിക്കുക
കമ്പ - വടം
കച്ചെ - കോണകം
കട്ടെ - മുള
കട്ടെബത്ത - മുളയരി
കരെ - കര
കന്ന - തുള
കർട്ട - ചിരട്ട
കാണി - ഇല്ല
കായി - കായ
കാത്തിട്ട - കാത്തിരുന്നു
കാണക്ക് - കാണണം
കാറ - എരുവ്
കിത്തദ് - കീറിയത്
കിമ്വി - ചെവി
കിൻസഗെമറ - മുള്ള് മുരുക്ക്
കീറ - കീരി
കീളദ് - പറിക്കുക
കീവല് - മടി
കീരെ - ചീര
കുടിപ്പദ് - കുടിക്കുക
കുളിപ്പദ് - ഇരിക്കുക
കുറുമ്പറ് - നായ്ക്കർ
കുദ്സുദ് - തിളപ്പിക്കുന്നത്
കുലുക്കദ് - കുലുക്കുന്നത്

കുംമ്പള - മത്തൻ
കൂസു - ചെറിയകുട്ടി
കൂളു - ചോറ്
കൂട്ടമാറ് - പണിയൻ
കൂരെ - കുടിൽ (പാടി)
കൂറ - കൂരം പന്നി
കൂരി - കുര്യാറ്റ
കെൽസ - പണി
കെത്തദ് - ചെത്തുക
കെഞ്ചിഗെമുള്ളു് - കൂർമുള്ള്
കെവ്ുട - ബധിരൻ
കെമ്പുത്ത - ചെമ്പോത്ത്
കെ്ത്ത് - കഴുത്ത്
കെ്റെ - കിണർ (ഭാവ്മി)
കെമ്മല് - ചുമ
കേ്ളിദെവ - ചോദിച്ചോ
കേ്ളിദ് - ചോദിക്കുക
കേ്ളെ - കാട്ടാട്
കേരി - കോളനി
കൊലദ് - കൊല്ലുന്നത്
കൊട്ടെ - കുരു
കൊസ്ചദ് - കച്ചറ വെട്ടുക
കൊറ്ത്തി - പുൽച്ചാടി
കൊള്ള - വയ്യ
കൊളല് - കുഴൽ
കോപ്പ - ദേഷ്യം
കോപ്പെ - കോപ്പ (ചെറിയ കപ്പ്)
കോട - കുരങ്ങ്
കോലഗെ - വരാന്ത

തെഗിപ്പദ്	-	എടുത്തുമാറ്റുന്നത്
തൊപ്പു	-	തെറ്റ്
തൊംപ്പു	-	തണൽ
തൊളിവദ്	-	കഴുകുക
തൊടിപ്പത്	-	തുടയ്ക്കുക
തൊട്ട്	-	തോല്
തോർസദ്	-	കാണിക്കുന്നത്
തോടത്	-	കുഴിക്കുക, തോണ്ടുക

ദ

ദന	-	പശു
ദപ്പദ്	-	വലുത്
ദൺണ്ടെ	-	അടുത്ത്
ദാരി	-	വഴി
ദാർ ദുറാത്ത്	-	ചിന്നിച്ചിതറി
ദാട്ടക്ക്	-	കടക്കണം, കടന്നുപോ
ദാരിബുഡു	-	വഴിമാറ്
ദീന	-	രോഗം
ദീപ്പ	-	ദീപം
ദുടി	-	ചുണ്ട്
ദുംമ്പി	-	തുമ്പി
ദുറ്ട്ടാ	-	ചെറിയവണ്ട്
ദൂളു	-	പൊടി
ദൂറ	-	ദൂരം
ദൂപ്പ	-	കുന്തിരിക്കം
ദോപറ്	-	ദൈവം
ദൊഡ്ഡപ്പ	-	വലിയച്ഛൻ
ദൊഡ്ഡവ്വെ	-	വലിയമ്മ
ദൊഡ്ഡദ്	-	വലുത്

		ചെയ്യുന്നത്
ഗീലി	-	സ്ത്രീകളെ സംബധന ചെയ്യുന്നത്
ഗുഭണി	-	നത്ത്
ഗുളി	-	കുഴി
ഗുദ്ദ	-	ഗുഹ
ഗുമ്മ	-	ചെറിയകുടിൽ (ഋതുമതിയായ സ്ത്രീകൾക്കുള്ളകുടിൽ)
ഗുദ്ദദ്	-	ഇടിയ്ക്കുക (കുത്തുക)
ഗുടുസദ്	-	അടിച്ചു വാരുക
ഗുറുഗദ്	-	കൂർക്കം വലി
ഗുപ്പെ	-	കുപ്പ
ഗൂട്	-	കൂട്
ഗൂമെ	-	മൂങ്ങ
ഗൂളി മറ	-	കുമ്പിൾ മരം
ഗെഞ്ചി	-	കഞ്ഞി
ഗ്ട്	-	കാട്
ഗ്ണ്ട്മക്ക	-	ആൺകുട്ടികൾ
ഗ്ൺട്ടി	-	മണി (സമയം)
ഗ്ൺട്ട്കട്ടദ്	-	കെട്ടിടുക
ഗ്ള്	-	കഴുക്കോൽ
ഗ്രി	-	തൂവൽ
ഗ്ണ്ട്കെട്ടത്	-	കല്ല്യാണം കഴിക്കുക
ഗെസല്,ഗെങ്ങല്	-	ചിതൽ
ഗേന	-	ആലോചന
ഗേറ്മറ	-	ചേര്മരം
ഗൊദ്ദ	-	ഓന്ത്
ഗൊദ്ദമറ	-	കിളിഞ്ഞിൽ
ഗൊദവ	-	വാൽമാക്രി
ഗൊനെ	-	വാഴക്കുല

ഗൊൻച്ചെ	-	കുല
ഗൊത്തു	-	അറിയാം
ഗൊത്താഗദ്	-	മനസ്സിലാകുന്നു
ഗൊണ്ടെഹൂ	-	ചെണ്ടുമല്ലി
ഗോങ്കെ, ഗോഗെ	-	തൊണ്ട
ഗോഡെ	-	ഭിത്തി
ഗോട്ടു	-	മൂല
ഗോസദ്	-	മാന്തുക
ഗോണി മറ	-	കോളിമരം

ചി

ചിത്ത്ള്ല്	-	അണ്ണാൻ
ചിക്കൊച്ചെ	-	ചിറ്റമ്മ, ചെറിയമ്മ
ചിഗപ്പ	-	ചിറ്റപ്പൻ, ചെറിയച്ഛൻ
ചിക്കദ്	-	കിട്ടുന്നത്
ചീക്കെ	-	വിറക്
ചീല, ശീല	-	ചെറിയ തുണിസഞ്ചി
ചീറ്	-	ഈര്
ചീത്ത	-	തണുപ്പ്
ജറ	-	പനി
ജഗള	-	വഴക്ക്
ജാറദ്	-	വഴുതുക
ജാഗ	-	സ്ഥലം
ജാണെ	-	കഷണ്ടി
ജിന	-	ദിവസം
ജിവ്മ	-	ജീവൻ
ജീറഗെ മൺസ്	-	കാന്താരി മുളക്
ജേന്	-	തേൻ
ജൊത്ത്	-	ഒരുമിച്ച്
ജൊത്ത്കാറ്	-	കൂട്ടുകാര്

ജോള	-	ചോളം
ജോളിഗെ	-	തോൾ സഞ്ചി
ജോറ്മാടത്	-	ഉഷാറാക്കുക
ജോബ്, ജോപ്പ്	-	കീശ

ത

തമ്മ	-	അനുജൻ
തമ്മയ	-	മുഴുവൻ
തപ്പലെ	-	അലുമിനിയം കലം
തടക്കദ്	-	തിരയുക
തബ്ബരിമക്ക	-	അനാഥകുട്ടികൾ
തരിവദ്	-	തുറക്കുന്നത്
ത്തെരിപ്പദ്	-	വെട്ടുക
ത്തെളിഞ്ഞിത്ത്	-	തെളിഞ്ഞു
ത്ട്ടിത്ത്	-	തട്ടി, കൊണ്ടു
ത്യ്	-	തൈ
ത്ഗ്ളദ്	-	ഓടിക്കുക
തിമ്പദ്	-	കഴിക്കുക, തിന്നുക
തിറ്ഗദ്	-	തിരിയുന്നത്
തിറ്ഗനോടി	-	തിരിഞ്ഞുനോക്കുക
തിങ്ക	-	അമ്പിളി
തിങ്കബണാക്ക്	-	നിലാവ്
തിനക്ക്	-	തിന്നണം
തിരിഗിനോട്ടു	-	തിരിഞ്ഞുനോക്ക്
തീർസദ്	-	തീർക്കുന്നു
തീനി	-	ഭക്ഷണം
തീറദേ കാണി	-	തീരുന്നില്ല
തെങ്കെ	-	അനുജത്തി
തെങ്ങ്മറ	-	തെങ്ങ്
തെപ്പ	-	ചങ്ങാടം

ബ്ന്ത്നോട് - വന്നുനോക്ക്
ബ്ളെവ് - കൗശലം
ബ്ങ്കി - കഞ്ചാവ്
ബ്ത്തി - ചുരുട്ട്
ബ്റ്റിത്ത് - വറ്റിപ്പോയി
ബ്സ്ല് - വെയിൽ

മ

മരിവദ് - മറക്കുക
മറെ മാടദ് - മറുചെയ്യുക
മന്ധരി - പായ
മടക്കെ - കലം
മളെ - മഴ
മനെ - വീട്
മക്ക - കുട്ടി
മറ - മരം
മട്ടദ് - ചവിട്ടുക
മാള - മൈതാനം
മാടത് - ചെയ്യുന്നത്
മാത്ത് - സംസാരം
മാവ്മ - മാമൻ
മിയദ് - കുളിക്കുക
മിൻസദ് / മിസ്ചദ് - മിന്നുക
മിന്ന - മിന്നാമിനുങ്ങ്
മീന് - മീൻ
മേണ - തേൻമെഴുക്
മേലക്ക് - മുകിലേക്ക്
മേസദ് - മേയ്ക്കുക
മൊമ്മഗ - പേരമകൻ
മൊറ - മുറ

ദ്യ്രെ - ധൈര്യം
ദ്ൺട്ട് - തണ്ട്
ദ്യ്വ - ദൈവം

ന

നന്നദ് - എന്റെ
നടി - നടക്ക്
നങ്ക - ഞങ്ങൾ
നഗിവദ് - ചിരിക്കുന്നു
നടദ് - നടുന്നത്
നറവ് - ഞരമ്പ്
നറ - നിറം
നാന് - ഞാൻ
നാശിഗെ - നാണം
നാഗെ - നാക്ക്
നാത്ത - മണം
നാക്ക് - നാല്
നിങ്ക - നിങ്കൾ
നില് - നിൽക്ക്
നിന്നഗ് - നിനക്ക്
നിൽസ് - നിർത്ത്
നിദ്രെ - ഉറക്കം
നീറ് - വെള്ളം
നീന് - നീ
നീഗദ് - നീങ്ങുന്നത്
നുങ്കത് - വിഴുങ്ങുക
നുലിപ്പദ് - പിരിക്കുക
നുസ്ച് - പൊടിയരി
നൂറെഗെളസ് - നൂറക്കിഴങ്ങ്
നൂസ് - വേദന

നെക്കദ്	-	നക്കുക
നെഗിവദ്	-	എടുത്തുചാട്ടം
നെന്നെ	-	ഇന്നെലെ
നെല	-	നിലം
നെസറ്	-	ചെറുതേൻ
നേറ	-	സമയം
നേറ്	-	സത്യം
നേയ	-	ഞായം
നേർത്തെ	-	നേരത്തെ
നോണ	-	ഈച്ച
നോടു	-	നോക്ക്
നോസു	-	വേദന
ന്പ്ുലു	-	മയിൽ
ന്ട്ഗദ്	-	വിറയ്ക്കുക
ന്ട്ക്ക്	-	നടുവിൽ
ന്ള്ളി	-	ഞണ്ട്
ന്സ്ച	-	വളരെ കുറച്ച്

പ

പദന	-	പാട്ട്
പരിവദ്	-	പിറുപിറുക്കുക
പത്തെല്ലെ	-	പറ്റില്ല
പാങ്ങ്കാണി	-	പാകമില്ല
പാപ	-	പാവം

ബ

ബത്ത	-	നെല്ല്
ബറദ്	-	വരുക
ബട്ടെ	-	വസ്ത്രം
ബരിവദ	-	എഴുതുക
ബണക്ക്	-	വിളക്ക്

ബറ്ല്	-	ചൂൽ
ബട്ട്ല്	-	പ്ലേറ്റ്
ബന്തറ്	-	വന്നു
ബറ	-	ആർത്തി
ബാട്ടദ്	-	വാട്ടുക
ബാള	-	കൂടുതൽ
ബാഡ്	-	ഇറച്ചി
ബാക്ക്	-	ഒഴിക്ക്
ബാല്	-	വാൽ
ബാസദ്	-	ചീകുക (മുടി ചീകുക)
ബിസ്ല്	-	വെയിൽ
ബിങ്ങ്കെ	-	തീ
ബിരെ	-	വെറും
ബിസ്ചദ്	-	അഴിക്കുക
ബുടദ്	-	വിടുക
ബുടവൊഡ	-	വിടണ്ട
ബുരുഡെ	-	ബാധ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപകരണം
ബൂദി	-	ചാരം
ബൂളദ്	-	വീഴുക, കിടക്കുക
ബെക്ക്	-	വെരുക്
ബെരിവദ്	-	എഴുതുന്നത്
ബെട്ട	-	കുന്ന്
ബേക്ക്	-	വേണം
ബേറ്	-	വേര്
ബേസഗെ	-	വേനൽ
ബേഝാറ്	-	മന:പ്രയാസം
ബ്രിതെരെ	-	വരും
ബ്ദ്ക്കദ്	-	ജീവിക്കുന്നു

ഹിരിപ്പദ്	-	പറിക്കുക
ഹിൻദെ	-	പിന്നെ
ഹിര്യപ്പ	-	വല്ല്യച്ഛൻ
ഹിര്യവ്വെ	-	വല്ല്യമ്മ
ഹീറളെ	-	പീച്ചിങ്ങ
ഹീങ്കെ	-	ഇങ്ങനെ

നായ്ക്കർ ഉണ്ടായ കഥ (പണിയർ)

പണ്ട് ആകാശവും കടലും ഭൂമിയും ഒരു പോലെ വിശാലമായി പരന്നു കിടന്നിരുന്ന കാലം. ഭൂമിയിൽ എവിടെയും ആർക്കും യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനും, ഫലമൂലാദികൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്ന കാലം. കാടും മേടും താണ്ടി മനുഷ്യർ സഞ്ചരിച്ച കാലം.ഒരിക്കൽ ഒരു പണിയനും പണിച്ചിയും ഒരു താഴ്‌വരയിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടുകയും അവർ ഒന്നിച്ച് ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറച്ച് കാലത്തിനു ശേഷം അവർക്ക് ഒരു കുഞ്ഞ് പിറന്നു. അത് ഒരു സാധാരണ കുഞ്ഞ് ആയിരുന്നില്ല. അതൊരു തീക്കനലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ആ അമ്മ, നിറഞ്ഞ വാത്സല്ല്യത്തോടെ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ വാരി എടുത്തു. എന്നാൽ ആ തീക്കനൽ അവരുടെ കൈകളെ പൊള്ളിച്ചു. നിരാശ യോടും ദു:ഖത്തോടും കൂടി ആ അമ്മ ആ കുഞ്ഞിനെ (തീക്കനലിനെ) വലിച്ച് മലമുകളിലേയ്ക്ക് എറിഞ്ഞു. മലമുകളിൽ വീണ ആ തീക്കണൽ ആ പ്രദേശത്തെ മൊത്തം എരിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ കരിയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായവരാണ് കുറുമ്പർ.

തീക്കനലിന് ജന്മം നൽകേണ്ടിവന്നതിന്റെ വിഷമത്താൽ പണിയനെ ഒരു പാടു വഴക്കു പറയുകയും തനിക്ക് നല്ലൊരു കുഞ്ഞിനെ തരാത്ത തെയ്യത്തോടും ശകാരിക്കുന്നു. ഇതിൽ മനം നൊന്ത് ഭർത്താവ് മലമുകളിലേക്ക് പോകാൻ

മൊക്ക്	-	കുന്ന്
മൊഗറ്	-	മൊട്ട്
മൊദെ	-	വിവാഹം
മോട	-	ആകാശം
മുന്തക്ക്	-	മുമ്പിൽ
മുൻച്ചെ	-	മുമ്പ്
മുഗ്ഗദ്	-	മുങ്ങുക
മുരിപ്പദ്	-	മുറിക്കുക
മുത്സദ്	-	അടക്കുക, പുതക്കുക
മൂസദ്	-	മണക്കുക
മൂളെ	-	എല്ല്
മ്്രി	-	കുഞ്ഞ്
മ്റ്സദ്	-	ഛർദ്ദിക്കുക
മ്ദ്ദ്	-	മരുന്ന്
മ്ടി	-	മടി
മ്ൻഞ്ച്	-	മഞ്ഞ്
മ്ഠക്ക്	-	മയക്കം
മ്ണ്ണ്	-	മണ്ണ്
മ്യിസ	-	മനുഷ്യൻ

യ

യാന	-	എന്ത്
യാറ	-	ആര്
യാന്ഗ	-	എന്തിനാണ്
യാവ്ദ	-	ഏത്

സൊ

സൊളെള	-	കൊതുക്
സൊപ്പു	-	ചപ്പ്
സൊശെ	-	മരുമകൻ

സൊട്ടത് - ഇറ്റു വീഴുക
സോരെ - ചോര
സോത്തുഹോഗത് - മടുത്തുപോയി
സോട്ടു - സ്പൂൺ

ശ

ശിക്കദ് - കിട്ടുക
ശിത്ത്ള് - അണ്ണാൻ
ശീക്കെ - വിറക്
ശീദദ് - കരിഞ്ഞത്
ശീപ്പിദദ് - വലിച്ചു കുടിക്കുക

ഹ

ഹത്ത് - കയറുക
ഹണ - പണം
ഹല്സ് - ചക്ക
ഹളെദ് - പഴയത്
ഹബ്ബ - ആഘോഷം
ഹാശികെ - വിരിപ്പ്
ഹാറദ് - പറക്കുക
ഹാളദ് - പറയുക
ഹാളെ - ഇല
ഹാവു - പാമ്പ്
ഹാഗ്ല/ ഹാങ്ക്ല - പാവയ്ക്ക
ഹാല് - പാൽ
ഹല്സ് - ചക്ക

വ

വറലെ - വരാൻ

സ

സണ്ണദ് - ചെറുത്
സൻന്തെ - രാത്രി
സട്ടെക്ളിവലി - കുറച്ചു കഴിയട്ടെ
സാക്കദ് - വളർത്തുന്നത്
സാക്കു - മതി
സാവു - മരണം
സാശിവി, സാസവി - കടുക്
സാല - കടം
സാഗ - വയ്യ
സാറ്സദ് - മെഴുകുക
സായ - ചായ
സ്ന്നി - തണുപ്പ്
സ്ട്ട്ഗ - തവി
സ്ദ്ദ് - ശബ്ദം
സ്ണ്ട്ക്ട്ടദ് - മുടികെട്ടുക
സ്ത്ത്ഹോത്തു - ചത്തുപോയി
സുർണെ - ചുരുണ്ട
സുണ്ടെ - ചുണ്ട
സുൺട്ടി - ഇഞ്ചി
സൂട് - ചൂട്
സൂട്ടെ - ഉണങ്ങിയ മുള
സൂഞ്ചി - സൂചി
സൂറ് - നാറ്റം
ഹ്ശി - വിശപ്പ്
ഹ്ന്ദി - പന്നി
ഹ്സ് - പശു
ഹ്ത്ത് - പത്ത്
ഹ്റ്ത്ത - മൂർച്ച
ഹ്ക്കി - പക്ഷി
ഹ്ടിപ്പദ് - പിടിക്കുക

അന്തൊട്ട് അങ്കടിമെഗെനും കേപ്രെ ഇറാ ജാഗമെഗെനും മാരിദാ ഹാങ്കെ ആ ഹണല്ത്താ അവറ് ജീവിശ്തദ് ഹാങ്കെ ഒന്തു കാട്ന്താ ഹ്സ്ത്താ ഒന്തു കർടി ആ ജാഗഗ് ബ്ന്ത് ആൾക്കാറെല്ലാം അ്ഞ്ചോട് കപ്പലെ അടുത്ത് ഒളെങ്കെ ഇന്താറ്. യാറും ഹൊറഗെഗ് ഇളുദ് ബ്ന്താലേ അ്ന്തോട്ട് ആ കർടി ദണ്ടെ കണ്ടാ മനെഗ് ഹുക്ക് നോടിത്ത് നോടിദ കപാ ഒന്തു, പാത്രല് ബോലു നെയ്യപ്പാ, ഇറ്ദ് കണ്ടത്ത് കർടി വിചാരിശിനാ ഇല്ലിയാറും കാണിയെന്ത്? അ്ന്തോട്ട് കർടി അത്തഗും ഇത്തഗും നോടിനാ മെല്ലാ മെല്ലാ കർടി നെയ്യപ്പാ ഇറാ ജാഗഗ് തലപ്പിന. കൊത്തിന്(പൂച്ചന്) നായിന് ഒന്തു മൂലെല് ഓയ്ത്തിറത് എന്ത് കർടിഗൊത്താത്ത്. കർടി ഇല്ലിയാറ് കാണി എന്ത് വിചാരിച്ച് നെയ്യപ്പാ ഒന്തൊന്തായി തിന്ന. ശെൽപ്പ നേറ ക്ളദഗാ പൂച്ചെനും നായ്ന് മെല്ലാ മെല്ലാ കർടിന്നാദണ്ടെഗ് ബന്താറ് അ്ന്തോട്ട് എർഡാളും കർടിന്നാ ബാലിലും കൈയ്യിലു ക്ച്ചിന് ബുട്ടത്ത് ഗോച്ചിന്ബുട്ടാത്ത്. കർടി ക്ർച്ചൊടു ഓടിബുട്ടാത്. ഹ്ച്ച്ഗനും പൂച്ചെഗ്നും സന്തോസാത്ത്. അവറ് സുഗമായ് ജീവിസ്സാദ്.

ചന്ദ്രിക. പി.സി.
ആർ.ജി.എം.ആർ നൂൽപ്പുഴ.

പണ്ടത്തെ കഥ

പണ്ട് ഒരു വീട്ടിൽ രണ്ടുകുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ അമ്മ നേരത്തെ തന്നെ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. അവരുടെ അച്ഛൻ വീണ്ടും ഒരു വിവാഹം കഴിച്ചു. രണ്ടാനമ്മയ്ക്ക് ഈ കുട്ടികളെ തീരെ ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ അച്ഛൻ പണിക്കുപോയി കഴിഞ്ഞാൽ വീട്ടിലെ മുഴുവൻ പണികളും കുട്ടികളെ ക്കൊണ്ടുതന്നെ ചെയ്യിക്കുമായിരുന്നു. അവർക്ക് കഴിക്കാൻ ചോറോ കറികളോ ഒന്നും നൽകാറില്ല. അവർക്ക് കഴിക്കാൻ തവിട് കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പുട്ട് മാത്രമാണ് നൽകിയിരുന്നത്. അങ്ങനെ ആ കുട്ടികൾ കഴിഞ്ഞുപോന്നു.

തീരുമാനിക്കുന്നു. ഭാര്യയെ വിളിച്ചു എങ്കിലും അവർ മലമുകളിലേക്ക് പോരാൻ താൽപര്യം ഇല്ലാ എന്നും ഈ താഴ്വാരത്ത് എന്തെങ്കിലും കഴിച്ച് ജീവിച്ചുകൊളളാമെന്നും പറയുന്നു. താൻ ഇന്ന് ഇവിടെ തിരിച്ച് വരും എന്നും അത് മൃഗത്തിന്റെ രൂപത്തിലൊക്കെ ആകാമെന്നും അതിനാൽ കണ്ടാൽ തന്നെ ഭയപ്പെടരുതെന്നും പറയുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് അവൻ മലമുകളിലേക്ക് പോയി.

ഒത്തിരി കാലം പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം ഒരു ആനയുടെ രൂപത്തിൽ പണിയൻ മലയിറങ്ങി വന്നു. നേരത്തെ പണിയൻ പറഞ്ഞത് മറന്ന പണിച്ചി ഓടിമാറുന്നു. ഇത് കണ്ട പണിയന് വല്ലാത്ത വിഷമം തോന്നി. താൻ പറഞ്ഞ കാര്യം മറന്ന അവൾ തന്നെയും മറന്നതിൽ അവന് വല്ലാത്ത വിഷമം തോന്നി. താനിനി ഒരിക്കലും ഇവരുടെ വീട്ടിൽ കേറുകയില്ലാ എന്നു മാത്രമല്ല ഇവരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഒന്നും ഭക്ഷിക്കുകയും ഇല്ലാ എന്ന് സത്യം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ തിരിച്ച് ഇവർക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അവരുടെ വീട്ടിൽ പോകാം എന്നും ഭക്ഷണം കഴിക്കാം എന്നും പണിയൻ പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെ മലമുകളിലേക്ക് പോയ പണിയനും മക്കളും മലയടിയാർ എന്നും താഴെ ചെളിയിൽ പണിയെടുത്ത് ജീവിച്ച പണിയരെ ചേറ്റടിയാർ എന്നു പറയുന്നു. ഈ ശപഥത്തിന്റെ പിൻ തുടർച്ച എന്ന പോലെ ഇന്നും കുറുമ്പർ പണിയരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഒന്നും കഴിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ വീട്ടിലും പോകുന്നില്ല.

കുയിലിന്റെ ബുദ്ധി

ഒരു കൂട്ടിൽ ഒരു പെൺകാക്കയും ഒരു ആൺകാക്കയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരുടെ കൂടിനടുത്ത് ഒരു കുയിൽപെണ്ണ് താമസിച്ചിരുന്നു. കാക്കയുടെ കൂട്ടിനടുത്ത് കുയിൽ എന്നും വരുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കാക്ക കൂട്ടിനകത്ത് തന്നെ

ഉണ്ടായിരുന്നു. കുയിൽ കാക്കയുടെ അടുത്ത് വന്ന് കുയിലിനെ കണ്ടപ്പോൾ കാക്ക ചോദിച്ചു നിന്റെ കൂട് എവിടെയാണ്. എന്റെ കൂട് കുറച്ചകലെയാണ് കുയിൽ പറഞ്ഞു. കുയിലും കാക്കയും ഒരുപാടു സമയം സംസാരിച്ചു. എന്നിട്ട് കുയിൽ പറന്നു പോയി. ആ സമയം കാക്ക തീറ്റ തേടിപ്പോയി. ആ സമയം കുയിൽ കാക്കയുടെ കൂട്ടിൽ എത്തി. കാക്കയുടെ കൂട്ടിലെ ഒരു മുട്ട കൊത്തിയെടുത്ത് ദൂരേയ്ക്ക് കൊണ്ട് പോയി കളഞ്ഞു എന്നിട്ട് കുയിൽ കാക്കയുടെ കൂട്ടിൽ മുട്ടയിട്ടു. എന്നിട്ട് കുയിൽ പറന്ന് പോയി. കുറച്ച് സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാക്ക കൂട്ടിൽ തിരികെ എത്തി. കാക്ക മുട്ടയ്ക്ക് അടയിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. കാക്കയുടെ മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞു കുഞ്ഞുങ്ങളെ കാക്ക നന്നായി പരിചരിച്ചു. കുയിലിന്റെ ബുദ്ധി കാക്കയ്ക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

കുയില്ന ബുദ്ദി

ഒൻന്തു ഗൂട്ല് ഒന്തു ഹ്ണ്ണ് കാഗെനും ഇത്ത്. ഇവറ് ഗൂടു ദൻഡെ ഒന്തു കുയില് ഹ്ണ് ഇദ്ദ. കാഗെ ഗൂടു ദൺണ്ടെ കുയില് ഹ്ണ്ണ് ജിനാഗും (ഏഗലും) ബറദ്. ഒന്തു ജിന കാഗെ ഗൂടു ഒളഗവൈ ഇത്ത്. കുയില് ഹ്ണ്ണ് കാഗനെ ദൺണ്ടെ വ്ൻത്ത്. കുയില് ഹ്ണ്ണനെ കണ്ട കാഗെ കേ്ളിത്ത്. നിന്ന ഗൂടുയെല്ലാ? കിയില് ഹ്ണ്ണ് ഹേ്ളിദ. നന്നഗൂടു ഇപ്പട്ടീ ദൂറയീഗല്. കുയില് ഹ്ണ്ണനും കാഗെനും ഒശീനേറ മാത്താടിദറ്. എ്ൻദൊട്ട് കുയില് ഹ്ണ്ണ് ഹാരിഹോത്തു. ആ സമെല് കാഗെ തീനി തടക്കി ഹോത്തു. ആഗ കുയില് ഹ്ണ്ണ് കാഗെന ഗൂട്ല് വ്ൻത്ത്. ഒന്തു കാഗെ മൊട്ടെ കൊക്കി എറ്റി ദൂറ കൊണ്ടുഹോയി ഈട്ടത്. എ്ൻദൊട്ടു കുയില് ഹ്ണ്ണ് കാഗെന ഗൂട്ലു മൊട്ടെ ഇക്കിത്ത്. എ്ദൊട്ടു കുയില് ഹാരിഹോത്തു. ഒന്തുഗ്ളിഗെ ക്ളെഗമ്പ കാഗെ തന്ന ഗൂടുഗ് വ്ൻത്ത് കാഗെ കാവല് കുളിപ്പലെ തൊടങ്ങിത്ത് കാഗെ മൊട്ടെ ഹുരിശിമ്രി ആത്ത് കാഗെ മക്കനെ ഒള്ളെദായി

സാക്കിത്ത് കുയില്ന ബുദ്ദി കാഗെഗ് ഗൊത്ത് ആത്തല്ലെ.

നല്ല കൂട്ടുകാർ

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു വീട്ടിൽ ഒരു മുത്തശ്ശി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മുത്തശ്ശിയുടെ പേരായിരുന്നു കല്യാണി. ആ മുത്തശ്ശിക്ക് ഒരു പട്ടിയും ഒരു പൂച്ചയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പേര് ചിന്നുവും മിന്നുവും ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ആ മുത്തശ്ശി കുറേ നെയ്യപ്പമുണ്ടാക്കി പാത്രത്തിൽവെച്ചു. എന്നിട്ട് ചന്തയിലൂടെയും പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിറ്റു. അങ്ങനെയാണ് അവർ ജീവിച്ചു പോയിരുന്നത്. അങ്ങനെ ഒരു കാട്ടിൽനിന്ന് ഒരു കരടി വിശന്നുതളർന്ന് അവരുടെ ഗ്രാമത്തിലെത്തി. ആൾക്കാരെല്ലാം പേടിച്ചിട്ട് വാതിലും ജനലും അടച്ച് അകത്തിരുന്നു. പുറത്തേക്ക് ആരും ഇറങ്ങിവന്നില്ല. അങ്ങനെ കരടി അടുത്ത് കണ്ട ഒരു വീട്ടിൽ കയറി നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറെ നെയ്യപ്പം ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. കരടി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കി എന്നിട്ട് ആരും ഇല്ലെന്ന് അവൻ വിചാരിച്ചു. മെല്ലെ മെല്ലെ കരടി ആ നെയ്യപ്പത്തിന്റെ അരികിലെത്തി. ഓരോന്നായി നെയ്യപ്പം അകത്താക്കാൻ തുടങ്ങി. മൂലയിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന പൂച്ചയും പട്ടിയും കരടിയുടെയടുത്തെത്തി. എന്നിട്ടവർ കരടിയുടെ വാലിലും കൈയിലും ശരീരത്തിലുമെല്ലാം കടിക്കുകയും മാന്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു വിധത്തിൽ തന്നെ കരടി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് മുത്തശ്ശിക്കും പൂച്ചക്കും പട്ടിക്കും സന്തോഷമായി. പിന്നീടവർ സുഖമായി ജീവിച്ചു.

ഒള്ളെ ദൊത്തുകാറ്

പ്ണ്ട് പ്ണ്ട് ഒന്തു മനെല് ഒന്തു ഹ്ച്ചി ഇന്താ ആഹ്ച്ചിനാ ഹേസറ് കല്യാണി. ആ ഹ്ച്ചിഗ് ഒന്തു നായിക്കും കൊത്തിന് ഇന്തായ്രിസ്ത്ത്. അവറ്ന്നാ ഹെസറ് ചിന്നുനും മിന്നുനും. ഒന്തു ജിനാ ആഹ്ച്ചി നെയ്പ്പാമാടി ഒന്തു കൊട്ടെല് ഹാക്കിതാ ഒരു

രാത്രിയായാൽ ഒരാളുടെ തലയിൽ പൂവ് - വിളക്ക്
(മണ്ണെണ്ണ വിളക്ക്)

സന്തനോടറോ ഹെണ്ണേ........

സന്തനോടറോ ഹെണ്ണേ സന്തനോടറോ
ഹൂത്തോട്ട ലമ്പ സന്തനോടറോ
റാജമ്ല്ലിഗെ ഹെണ്ണേ റാജമ്ല്ലിഗെ
ഹൂത്തോട്ട ലമ്പ സന്തനോടറോ
റാജമ്ല്ലിഗെ ഹെണ്ണേ റാജമ്ല്ലിഗെ
ഹൂന്തോട്ട ലമ്പ റാജമ്ല്ലിഗെ
സ്ണ്ട് മ്ല്ലിഗെ ഹെണ്ണേ് സ്ണ്ട് മ്ല്ലിഗെ
ഹൂത്തോട്ട ലമ്പ സന്തനോടറോ
സ്ണ്ട് മ്ല്ലിഗെ ഹെണ്ണേ് സ്ണ്ട് മ്ല്ലിഗെ
ഹൂത്തോട്ട ലമ്പ സ്ണ്ട് മ്ല്ലിഗെ

2. നുസ്ഗ

മളെന്ത് സ്ഞ്ഞിന്ന് ബ്ത്ത്
പൊദെപ്പു ഗായി ക്രിശിനെ
ബിംക്കെന് ചീക്കന് കൊട്ടെ.....
സുരുടി മടകി ബുദ്ധാ (2)
ഓണ ഹബ്ബാ ബെ്ൻത്ത്
ബട്ടെ ഗായി ക്രിശിതാ
ഒവ്വെനു ഏ്ളിത ഒട
ഹബ്ബ കോളു കോടലി

3. വേദനകൾ

മഴയും കുളിരും വന്നൂ....
പുതപ്പിനായി കരഞ്ഞൂ....

ദിവസം കുട്ടികൾ അവരുടെ അമ്മ നട്ടിരുന്ന മത്തൻ കായിച്ചോ എന്ന് നോക്കി. അതിൽ നിറയെ കായ് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. ഒരു മത്തങ്ങ പറിച്ച് അവർ മുറിച്ചു നോക്കി. അതിൽ ചോറും കറിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾ അതു കഴിച്ച് വിശപ്പുമാറ്റി. രണ്ടാനമ്മ (ചിറ്റമ്മ) നൽകുന്ന തവിടു കൊണ്ടുള്ള പുട്ട് കഴിക്കാതെ കുട്ടികൾ കളഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം കുട്ടികൾ ഇത്കളയുന്നത് രണ്ടാനമ്മ കണ്ടു. ഈ കുട്ടികൾ വേറെ എന്തെല്ലാമോ കഴിക്കാറുണ്ട്. അത് കണ്ട് പിടിക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. ആ ദിവസം കുട്ടികൾ ഉച്ചയ്ക്ക് മത്തങ്ങ പറിച്ചുമുറിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. കുട്ടികൾ ചോറും കറികളും കഴിച്ച് പോയി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടാനമ്മ ചെന്ന് മത്തങ്ങ പറിച്ചു മുറിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ചോറോ കറിയോ ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ടാനമ്മ കുറേ മത്തങ്ങ പറിച്ചുനോക്കി. ഒന്നിലും ചോറോ കറിയോ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പർസങ്കാ

പ്ണ്ട്ല് ഒന്തു മനെല് എറ്ട് മക്ക ഇദ്ദറ്. അവറ്ന ഒവ്വെ നേറ്ത്തവെ ഇത്താദെ ആയി ഹോദ. (തീരി ഹോദ). അവറ് അപ്പ മൻറ്റിനും (ഹിന്റെനും) ഒന്തു മ്ദെ ക്ളിഞ്ഞിന. അവഗ് ഈ മക്കനെ ഇഷ്ട കാണി. മക്കനെ അപ്പ കെൽസഗ് ഹോയി ക്ളിഞ്ഞിദലെ ഈ ശിക്കൊവ്വാ മക്കനെ മനെലയല്ല് കെല്സന് മാട്സദ്. അവറ്ഗ് തിമ്പലെ ഗ്ഞ്ചൊവൊ ഉദുക്കവോ ഏന്ന് കൊടല്ലെ. അവറ്ഗ് ത്മ്ട് ഹ്ട്ട് മൻറ്റെ തിമ്പലെ കൊടദ്. ഹാങ്കെ ആ മക്ക ക്ളിഞ്ഞിദറ്. ഒന്തു ജിന മക്ക തങ്ക ഒവ്വൊ ന്ട്ട് ഇരിശിദ കുമ്പള ഹോയി നോടിദറ്. എദ്ല് തുമ്പകായി വുട്ടുറദ് മക്ക കണ്ടറ്. ഒന്തു കുമ്പള കുയിദ് അവറ് മുറുത്തു നോടിദറ്. ആഗ എ്ദ്ന ഗ്ഞ്ചിനും ഉദുക്കനും കണ്ടറ്. മക്ക എ്ദ് തിന്ത് ഹ്ശി മാറ്റിദറ്. അവറ്ഗ് ശിക്കൊവ്വൊ കൊട ത്മ്ട് ഹ്ട്ട് അവറ് തിമ്പാദെ ഇ്ട്ട്റ്. ഒന്തു ജിന ശിക്കൊവ്വൊ ഇത് കണ്ട. ഈ മക്ക വോരെ

യാനല്ല്വോ തിമ്പദ്ത എ്ദ് ക്ണ്ട് ഹ്ടിപ്പക്ക്. ആ ജിന മ്ദെനക്ക മക്ക കുമ്പള കുയിദ് മുരിപ്പദ് ശിക്കൊവ്വാ കണ്ട. മക്ക ഗ്ഞ്ചിനും ഉദുക്കനും തിന്തൊട്ടു ഹോയി ക്ളിഞ്ഞിദഗ ശിക്കൊവ്വൊ. ഹോയി കുമ്പള കുയിദ മുറുത്തു നോടിദഗ എ്ദ്ല് ഗ്ഞ്ചിവോ ഉദുക്കവോ ഏന്ന് കാണലെ പ്റ്റിത്തില്ലെ. ശിക്കൊവ്വൊ ഒശീ കുമ്പള കുയിദ് മുറുത്തു നോടിദ. ഒന്തു കുമ്പളലറ് ഗ്ഞ്ചിവോ ഉദുക്കവോ ഇത്തല്ലെ.

ശിക്കൊവ്വൊ– രണ്ടാനമ്മ, അമ്മയുടെ അനിയത്തി

കടംകഥകൾ(ഒൺട്ടു കദെ)

1. ഒന്തു ബ്ട്ടല് ഒന്തേ ഒന്തു ഹൂവ്വ് - മൂക്കുബൊട്ടു

   ഒരു മലയിൽ ഒരേ ഒരു പൂവ് - മൂക്കുത്തി
2. ഒന്തു മുദിക്കിഗ് എ്ണ്ണെ ഹാക്കിദലെ ഹ്ടിപ്പല്ലെ - ശേബ് ഹാളെ

   ഒരു മുത്തശ്ശിക്ക് എണ്ണ തേച്ചാലും പിടിക്കില്ല - ചേമ്പില
3. ഹാറ്വന കൂസു തലെ കളക്ക് - ബാളെ മോന്തി

   നമ്പൂതിരിയുടെ കുട്ടി തലകുത്തനെ വാഴച്ചുണ്ട് -
4. ഒന്തു കുപ്പില് എ്റട് തറ എ്ണ്ണെ - കോളിമൊട്ടെ

   ഒരു കുപ്പിയിൽ രണ്ട് തരം എണ്ണ - കോഴി മുട്ട
5. എ്രെ വളിച്ചിഗ് റട്ടെ ഹുയിവദ് - ബറ്ല്

   വീടിനു ചുറ്റും ചിറകടിക്കുന്നു - ചൂല്
6. ഒന്തു ഒവ്വൊപ്പന മക്കാ ബിരെ ക്ജ്ജിക്കാറ് - ഹാങ്കല

   ഒരു അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും മക്കെളെല്ലാം ചൊറി പിടിച്ചവരാണ് - കയ്പ്പക്ക
7. യെത്ത/ഹെത്തന അറ്വണ എത്തലെ ക്കൊള്ളാ - ആനെഹജ്ജെ

   മുത്തച്ഛന്റെ അരഞ്ഞാണം എടുക്കാൻ കഴിയില്ല - ആനെയുടെ കാൽപ്പാട്
8. തൂണ് ഇല്ലാദ ഹന്തല് - മോട

   തൂണില്ലാത്ത പന്തൽ - ആകാശം
9. ദാരില് വുദ്ദ ക്റ്ഗ വങ്കറ എത്തെലെ കൊള്ള - ക്ട്ടറ്

   വഴിയിൽ വീണ കറുത്ത മാല എടുക്കാൻ കഴിയില്ല - കട്ടുറുമ്പ്
10. ആറ് ക്ണ്ണ് - മൂറ് ക്ണ്ണ് - ബേനഗ് ഒന്തേ ഒന്തു ക്ണ്ണ്

    കൊളല് - കർട്ടാ - സൂഞ്ചി

    ആറ്കണ്ണ് - മൂന്ന് കണ്ണ് - ഒരാൾക്ക് മാത്രം ഒരേ ഒരു കണ്ണ്

    കുഴൽ ചിരട്ട സൂചി
11. ഒന്തൊവ്വൊ ഹെത്ത മക്കയെല്ല് ക്രി പട്ടാള - ഇറ്

    ഒരമ്മ പെറ്റ മക്കളെല്ലാം കറുത്ത പട്ടാളം - ഉറുമ്പ്
12. ഹോ എ്ന്ത് ഹ്ളേദലെ ഹോഗദ്ബാ എ്ന്ത് ഹേ്ളി ദലെ ബറദ് - കപ്പലെ/ബാക്കില്

    പോ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോകും
    വാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വരും - വാതിൽ

13 ഒന്ത് മറല് വാള ക്റ്റിക്കാറ് - ഹുണിച്ചെ ഹൂളി

ഒരു മരത്തിൽ ഒരുപാട് കത്തി - വാളൻപുളി

14 സന്റെ ആദലെ ഒബ്ബന തലെല് ഹൂവ്- ബളക്ക്

എസ്സൊട്ടു ത്ട്ടിത്ത്കൂറാനേ
എത്തൊടു ബാന്നെ കൂറാനേ
അല്ലക്കെനെ.........

2. കോലോ കോൽ ക്ഡ്ഢിഗെ
സോമി കോലയ്യ കോൽ ക്ഡ്ഢിഗെ
തലെമേലെ ആടിവാ കോല് ക്ഡ്ഢിഗെ
കോല്ന ഗെഞ്ചിഗെ കോലുന ഗൗശിഗെ
കോല് കോല് നോടെ ബസവനകൊല
തലെമേലെ ആടിവാ കോല് ക്ഡ്ഢിഗെ

1. അക്കക്കാ

അക്കക്കാ നനഗൊന്തു ഹൂ കുയിതുതാ
എൻ മകനേ രാരാമ്പി ഹൂകുയബടാ 2)
അപ്പപ്പാനനഗൊന്തു ജേനു കുയിതു താ
എൻ മകനേ രാരാമ്പി ജേനു കുയബാടാ.....
അവ്വവ്വാ നനഗൊന്തു അണവേ മുറുതുതാ
എൻ മകനേ രാരാമ്പി അണവേ മുറബാടാ....
അവ്വവ്വാ നനഗൊന്തു ഗെളസ് ലകിതുതാ
എൻ മകനേ രാരാമ്പി ഗെളസ്സകബാടാ......

ചേച്ചി എനിക്കൊരു പൂ പറിച്ചുതാ
എന്റെ മോനേ രാരാമ്പി പൂപറിക്കണ്ട
അച്ഛാ എനിക്കൊരു തേനു പറിച്ചുതാ
എന്റെ മോനെ രാരാമ്പി തേൻ പറിക്കണ്ട
അമ്മേ എനിക്കൊരു കൂണ് പറിച്ചു താ
എന്റെ മോനെ രാരാമ്പി കൂണ് പറിക്കണ്ട
അമ്മേ എനിക്കൊരു കാട്ടുകിഗങ്ങ് പറിച്ചുതാ
എന്റെ മോനെ രാരാമ്പി കിഗങ്ങ് പറിക്കണ്ട്

വിറകും തീയും തന്നൂ....
കൂഞ്ഞി കൂടിയിരുന്നു....
ഓണക്കാലം വന്നൂ....
ഉടുപ്പിനായി കരഞ്ഞൂ....
അമ്മ പറഞ്ഞു തമ്പ്രാൻ
ഓണക്കോളു തരട്ടെ

അഞ്ജു. ആർ

നങ്ക പദന

കൊളല്കാറ് ഗെ്ണ്ട് മക്കഗ്
കൊളല്ക്കൊളെന
കൊളല് ക്േള്യോട്ടു ബ്ല്ലിട് ത്തോറാ (2
തോട്ടിതട്ട ഹെ്ണ്ണ് മക്കഗെ്
തോട്ടി തട്ടക്ക്
തോട്ടി ത്ട്ട്യോട്ടു മറ ഹുയിദൊനാ (2
ജോട് മറകൊട്ടാ ഗെ്ണ്ട് മക്കഗ്
ജോട് മറ കൊട്ടക്ക്
ജോട് മറ കൊട്ട്യോട്ടു ഹെ്ട്ടി ഗുഡ്ശോറാ (2
പദപ ഹ്ാള ഹ്ണ്ണ് മക്കഗ്
പദന ഹ്ാളക്ക്
പദന ഹ്ാളൊട്ടു കെൽസമാടെയാ (2
ബ്ല്ലി ക്കൊസച ഹ്ണ്ണ് മക്കഗ്
ബ്ല്ലി ക്കൊസച
ബ്ല്ലി ക്കൊച്ചെട്ടു ക്രെ തോടെയാ
മളല് കോറ ഗ്ണ്ട് മക്കഗ് മളല് കോറനാ
മളല് കോറൊട്ടു ഗ്ഞ്ചി കുടിശ്യോറ (2

മ്ദെഗ് ഹാള പദന

1. കട്ടെദേവന ക്ണ്ണ്നീറ്ന മ്ദ്വേ- 2
ദൂരി ദൂരി ദൂരിദേവന മ്ദ്വേ

2. ലാലോ ലാലോ ലാലോ ഗാമട്ടിഗെ - 2
സുക്കുളുഗേറ്റി മാഗളിഗെ ഹുവ്വസൂടി ഗാമെട്ടിനെ

ക്ഡ്ഡിആട്ട പദന

1. അല്ലക്കെനെ ബാവ കൂറാനേ
ഓടിത്തതെ ബാവ കൂറാനേ
നോടി നോടി എസ്മനെ കൂറാനേ
കട്ടെ കടെ നോട്നെ കൂറാനേ
ആശെക്കനെ ഹോത്തു കൂറാനേ
അല്ലക്കെനെ.....

നായ്നെന് കരെനെ കൂറാനേ
കൊല്ലിക്കടെ നോട്നെ കൂറാനേ
വള്സി ബാന്നെ കൂറാനേ
ആശെ താനെ ഹോത്തു കൂറാനേ
കല്ല്നാ മടെല് നോട്നേ
നല്ലിക്കാനെ ബാവ കൂറാനേ
വള്സി ബാന്നെ കൂറാനേ
മെല്ലെനോടി എസ്മനെ കൂറാനേ
എസ്സൊട്ടു തട്ടിത്ത് കൂറാനേ
ഓടിത്താദെ കൂറ കൂറാനേ
എത്ത്ഗനെ ഹോത്തു കൂറാനേ
ബുടുബട ബാവ കൂറാനേ
നായ്നെ ബുട്നെ കൂറാനേ
വള്സി ബാന്നെ കൂറാനേ
അല്ലിക്കനെ നോട്നെ കൂറാനേ
ബുദ്ധിദ്ദദെ കൂറ കൂറാനേ
ഒന്തുകൂടെ എസ്മനെ കൂറാനേ
എസ്സൊട്ടു തട്ടിത്ത്കൂറാനേ

എത്തൊടു ബാന്നെ കൂറാനേ
അല്ലക്കെനെ.........

2. കോലോ കോൽ ക്ഡ്ഢിഗെ
സോമി കോലയ്യ കോൽ ക്ഡ്ഢിഗെ
തലെമേലെ ആടിവാ കോല് ക്ഡ്ഢിഗെ
കോല്ന ഗെഞ്ചിഗെ കോലുന ഗൗശിഗെ
കോല് കോല് നോടെ ബസവനകൊല
തലെമേലെ ആടിവാ കോല് ക്ഡ്ഢിഗെ
ആശെക്കനെ ഹോത്തു കൂറാനേ
അല്ലക്കെനെ.....

നായ്നെന് കരെനെ കൂറാനേ
കൊല്ലിക്കടെ നോട്നെ കൂറാനേ
വള്സി ബാന്നെ കൂറാനേ
ആശെ താനെ ഹോത്തു കൂറാനേ
കല്ല്നാ മടെല് നോട്നേ
നല്ലിക്കാനെ ബാവ കൂറാനേ
വള്സി ബാന്നെ കൂറാനേ
മെല്ലെനോടി എസ്മനെ കൂറാനേ
എസ്സൊട്ടു തട്ടിത്ത് കൂറാനേ
ഓടിത്താദെ കൂറ കൂറാനേ
എത്ത്ഗനെ ഹോത്തു കൂറാനേ
ബുടുബട ബാവ കൂറാനേ
നായ്നെ ബുട്നെ കൂറാനേ
വള്സി ബാന്നെ കൂറാനേ
അല്ലിക്കനെ നോട്നെ കൂറാനേ
ബുദ്ധിദ്ദദെ കൂറ കൂറാനേ
ഒന്തുകൂടെ എസ്മനെ കൂറാനേ

ആയിരിക്കണമെന്നും, സർക്കാരും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും എടുക്കേണ്ട നടപടികൾ എന്തായിരിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വകുപ്പ് : 14:1.

ആദിവാസികൾക്ക് തങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തിലും ബോധനരീതിയിലും ഊന്നി മാതൃഭാഷയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ സംവിധാനങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും തുടങ്ങുവാനും അവ നിയന്ത്രിക്കുവാനും ഉള്ള അവകാശം ഉണ്ട്.

വകുപ്പ് :14:2

നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ലഭ്യമായ എല്ലാ തരത്തിലും തലത്തിലും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസ പരിശീലനങ്ങൾ വിവേചനരഹിതമായി നേടുവാൻ ആദിവാസി ജനതയ്ക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്ക് അവകാശം ഉണ്ട്.

വകുപ്പ് :14:3

സ്വന്തമായ ഭാഷയിലും, സംസ്കാരത്തിലും ഊന്നിയ വിദ്യാഭ്യാസ പരിപാടി ആദിവാസികൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്ക് (പുറത്തു കഴിയുന്നവർ ഉൾപ്പെടെ) ലഭ്യമാക്കുവാൻ രാഷ്ട്രം ആദിവാസികളോട് ചേർന്ന് കാര്യക്ഷമമായ നടപടികൾ എടുത്തിരിക്കണം.

വകുപ്പ് :15

തദ്ദേശീയ ജനതകൾക്ക് തങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ മഹത്വം, വൈവിധ്യങ്ങൾ, പാരമ്പര്യം, ചരിത്രം, അഭിലാഷങ്ങൾ എന്നിവയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും, പൊതു അറിയിപ്പുകൾക്കും ഉള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കും.

വകുപ്പ്:31

തദ്ദേശീയ ജനങ്ങൾക്ക്, തങ്ങളുടെ സംസ്കാരിക

2. രാസെയ്യാരോ

രാസയ്യാരോ രാജരാസെയ്യാരോ രാജാ
രാസെയ്യാരോ രാജ ഹൂമാലെ താ
ദേസുണ്ടാടോ രാജ ദേസുണ്ടാടോ രാജാ
ദേസുണ്ടാടോ രാജ ഹുമാലെ താ
യാനാറു ഹൂ ഹെണ്ണേ യാനാറു ഹൂ ഹെണ്ണേ
മല്ലികെ ഹൂഹെണ്ണ മല്ലിഗേ ഹൂ
ഇമ്പിമുള്ളോ താരകെ മുള്ളോ
സെയ്സെമ്പക നാരകിതെ
മല്ലികെ ഹൂവോ സെമ്പക ഹൂവോ
സെയ് സെമ്പക നരകിതേ
കുട്ടൂളു കുളുത്തൂ തിരികെ നോട ലീലേ
ലീലമ്പ നാരിന നന്നെ നിന്നെ ലിലേ
ലലക്കാനിലെയ്ത ലോടി വാനി ലെയ്താ
ലലക്കാനി ലെയ്ത ലോടി പാനിലെയ്താ
നീ ബാറ ദാരി ദൊപ്പുദാരി ലെയ്ത
നന്നാറു പാപ മൂബൊട്ടി ലെഗദൈ
രാസെയ്യാരോ

നായക്കർ അവരുടെ തിരണ്ടു കല്ല്യാണത്തിനും കെട്ടുകല്ല്യാണത്തിനും പെണ്ണുങ്ങൾ കൈകൊട്ടി പാടുന്ന പാട്ട്

രാമാലെക്കിണി രാമാലെ
രാമാലെക്കിണി രാമാലെ
ഇമ്പികെ തോട്ടകെ ഹോദവളെ
ഇമ്പികെ ഹൂ കുയിതവളെ (രാമലെ.....)

ജനത്താ നിന്തുനാ നിന്തുനാനാ
ജനത്തെ നിന്തുനാ നിന്തുനാനാ (രാമാലെ.....)

സെമ്പക തോട്ടഗെ ഹോഭവളെ
സെമ്പക ഹൂ കുയിതവളെ (രാമാലെ.....)

ജനത്താ നിന്തുനാ നിന്തുനാനാ
ജനത്തെ നിന്തുനാ നിന്തുനാനാ (രാമാലെ.....)

മല്ലികെ തോട്ടകെ ഹോദവളേ
മല്ലികെ ഹൂ കുയതവളെ (രാമാലെ.....)
ജനത്താ നിന്തുനാ നിന്തുനാനാ
ജനത്തെ നിന്തുനാ നിന്തുനാനാ (രാമാലെ.....)

അധ്യായം 3

ആദിവാസി ശിശുസൗഹൃദ വിദ്യാലയം എന്ത്, എങ്ങനെ?

മുൻകാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഇന്ന് എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലും പ്രമുഖസ്ഥാനം കുട്ടിക്കാണ്. കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കാൻ വേണ്ടി രക്ഷിതാക്കൾ പാടുപെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനേക്കാളേറെ ശിശുസൗഹൃദ പൂർണമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഒരു കാട്ടുനായ്ക്ക വിഭാഗത്തിൽനിന്നു വരുന്ന കുട്ടി സ്കൂളിൽ എത്തുന്നത്. രക്ഷിതാക്കൾ കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നത് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു. യാതൊരു കാര്യത്തിനും നിർബന്ധിക്കുകയോ അധികം ശാസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പാടത്തും പറമ്പിലും കളിച്ചുനടക്കുന്നതിനും തോട്ടിൽപോയി കുളിച്ചുവരുന്നതിനും അവനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

മറ്റുകുട്ടികൾക്കൊപ്പം അല്ലെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി അവന്റെ കഴിവുകൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ലേ? അവന്റെ കൊച്ചു കൊച്ചു മിടുക്കുകളിൽ നന്നായി എന്ന് തോളിൽതട്ടി അഭിനന്ദിക്കാൻ നമ്മളിൽ ആരാണ് മുതിർന്നിട്ടുള്ളത്? ടീച്ചറുടെ അംഗീകാരവും അഭിനന്ദനവുമാണ് അവനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം എന്ന തിരിച്ചറിവ് നമ്മളിൽ എത്രപേർക്കുണ്ട്? ഇത്തരം തിരിച്ചറിവുകളുടെ തെളിച്ചമില്ലാത്ത നമ്മുടെ അധ്യാപനവൃത്തി ശിശുസൗഹൃദ പൂർണവും നിലവാരമുള്ളതുമാണോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ട സമയമായില്ലേ?

അധ്യായം 4

ആദിവാസി കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ

ഒരു ജനാധിപത്യ സമൂഹത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഒരു പൗരന് തന്റെ അവകാശങ്ങളേയും കടമകളേയും പറ്റിയുള്ള അവബോധം. ഈ അവബോധത്തിന്റെ അഭാവം ആണ് വ്യക്തികളുടേയും സമൂഹത്തിന്റെയും അപചയം. തദ്ദേശീയ ജനതകളുടെ (ആദിവാസികൾ) വിദ്യാഭ്യാസപരമായ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് (ആദിവാസികളുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി) ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ പ്രഖ്യാപനവും ദേശീയ ആദിവാസി നയവും വളരെ പ്രസക്തമാണ്.

ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ പ്രഖ്യാപനം

വകുപ്പ് : 14, 15, 31 എന്നിവയാണ് ആദിവാസി കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. ഈ വകുപ്പുകൾ ആദിവാസി കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം എങ്ങനെ

ശിൽപശാലയിൽ പങ്കെടുത്തവർ

1. **ശ്രീ. വാസു എം. പി.**
   (രാജീവ് ഗാന്ധി മോഡൽ റസിഡൻഷ്യൽ സ്കൂൾ, കല്ലൂർ)

2. **ശ്രീമതി മോളി എൻ. ഒ.**
   (ഗവ. എൽ. പി. സ്കൂൾ, പുറ്റാട്)

3. **ശ്രീ. സുരേഷ് ബൊമ്മൻ**
   (കനവ്, നടവയൽ)

4. **ശ്രീ. മംഗ്ളു ശ്രീധർ**
   (കനവ്, നടവയൽ)

5. **ശ്രീമതി മിനി എം. ആർ.**
   (കനവ്, നടവയൽ)

6. **ശ്രീ. പി. പ്രകാശൻ മറുകര**
   (നായ്ക്കെട്ടി)

7. **ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണൻ ആനപ്പാറ**
   (പുൽപ്പള്ളി)

8. **ശ്രീമതി രാധ തിരുനെല്ലി**

9. **രാജീവ് ഗാന്ധി ഹൈസ്ക്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ**

പാരമ്പര്യം, പരമ്പരാഗത വിജ്ഞാനം, പരമ്പരാഗതമായ സാംസ്കാരിക ആവിഷ്ക്കരണങ്ങൾ എന്നിവ നിലനിർത്തുവാനും നിയന്ത്രിക്കുവാനും പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള അവകാശം ഉണ്ട്. ആദിവാസികൾക്ക് അവരുടെ ശാസ്ത്രം, സാങ്കേതികവിദ്യ, സംസ്കാരം, മാനുഷികവും ജൈവികവുമായ വിഭവങ്ങൾ, വിത്തുകൾ, ഔഷധങ്ങൾ എന്നിവ സംരക്ഷിക്കുവാനും, പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള അവകാശം ഉണ്ട്. ആദിവാസികളുടെ സസ്യജാലത്തെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ്, വാമൊഴി വഴക്കങ്ങൾ, സാഹിത്യം, രൂപകല്പനകൾ എന്നിവ സംരക്ഷിക്കുവാനും, പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അവകാശം അവർക്കുണ്ട്. അവരുടെ തനതായ കായിക വിനോദങ്ങളും, ദൃശ്യ പ്രകടനകലകളും ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ട്. അവരുടെ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യം പരമ്പരാഗത വിജ്ഞാനം. സാംസ്കാരിക ആവിഷ്കരണങ്ങൾ എന്നിവയുടെ മേലുള്ള ബൗദ്ധിക സ്വത്തവകാശം നിലനിർത്തുന്നതിനും, നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും, പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവകാശം ഉണ്ട്.

സർക്കാരുകൾ ആദിവാസി ജനതയുമായി സഹകരിച്ച് മേൽപ്പറഞ്ഞ അവകാശങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച് സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഫലപ്രദമായ കർമ്മപരിപാടികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കണം.

ദേശീയ ആദിവാസി നയവും ആദിവാസി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവകാശങ്ങളും.

2006-ൽ അവതരിപ്പിച്ച ദേശീയ ആദിവാസി നയത്തിലും ആദിവാസികളുടെ അവകാശങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനും, നടപ്പാക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ട്. അനുച്ഛേദം 9ൽ ആണ് ഇവ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

9:2

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സുസ്ഥിര വികസനത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടകമാണ്. 2001- ലെ ആദിവാസികളുടെ സാക്ഷരതാനിരക്ക് (47.1) ദേശീയ സാക്ഷരതാ നിലവാരത്തിൽ നിന്ന് (64.8) വളരെ പിന്നിലാണ്.

9:4

ആദിവാസി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൊഴിഞ്ഞുപോക്ക് ഭീതി ജനകമാണ്. വിവിധ സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ഈ കൊഴിഞ്ഞുപോക്ക് തടയുന്നതിന് എടുത്ത നടപടികൾ ചില സ്വാധീനങ്ങൾ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവ വേണ്ടത്ര ഫലപ്രദമായിട്ടില്ല. (പുസ്തകങ്ങൾ, പഠനസാമഗ്രികൾ എന്നിവയുടെ സൗജന്യ വിതരണം, ഉച്ചഭക്ഷണം, സ്കോളർഷിപ്പ് മുതലായവ)

ആദിവാസി ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യങ്ങൾ പരിമിതവും നിലവാരം പുലർത്തുന്നതും അല്ല എന്ന് ദേശീയ നയത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

9.5 (a) :

ആദിവാസി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ സംസ്ഥാന, ജില്ലാ, തലങ്ങളിൽ പ്രത്യേക നടപടികൾ എടുക്കണമെന്നും ദേശീയ ആദിവാസി നയം അനുശാസിക്കുന്നു.

9;5 (b)

ആദിവാസി മേഖലകളിലെ സ്കൂളുകളിലെ അധ്യാപകരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ആദിവാസികൾ അല്ലാത്തവരാണ്. ഇവർ ആദിവാസി ഭാഷയേയും, സംസ്കാരത്തേയും, സാമൂഹ്യ ആചാരങ്ങളേയും വളരെ മോശമായി കാണുകയും ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യാപകരുടെ ഈ മനോഭാവം ആദിവാസി കുട്ടികളെ മാനസികമായി തളർത്തുകയും അവരെ നിഷേധാത്മകമായി സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതും കുട്ടികളുടെ കൊഴിഞ്ഞു പോക്കിന് ഒരു പ്രധാന കാരണമായി ഈ നയം കാണുന്നുണ്ട്.

ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമായി ദേശീയ നയം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്/ ആദിവാസികളോടുള്ള മനോഭാവത്തിലും , ബോധന രീതിയിലും മാറ്റമുണ്ടാകണമെന്നാണ് .

അധ്യാപകൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ ശരിക്കും മനസിലാക്കി ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആദിവാസികളെ അവരുടെ മാതൃഭാഷയിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ ബോധനരീതി കുറഞ്ഞ പക്ഷം ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് തൊട്ട് മൂന്നാം ക്ലാസ്സ് വരെയെങ്കിലും നടപ്പിലാക്കണം.

ഇതിന് സഹായകരമാകുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ആദിവാസി ഭാഷയിൽ തയ്യാറാക്കണമെന്നും അതിൽ ആദിവാസി നേതാക്ക ളെയും, ജനതകളേയും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമര ങ്ങളേയും, മറ്റുമേഖലകളിലുള്ള അവരുടെ സംഭാവനകളേയും ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും നിർദ്ദേശമുണ്ട്. 11-ാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി കാലഘട്ടത്തിൽ ഇത് നടപ്പാക്കിയിരിക്കണം എന്നാണ് ദേശീയ ആദിവാസി നയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.